

**ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ
ΙΔΡΥΜΑ ΚΡΗΤΗΣ**

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

**ΤΜΗΜΑ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ**

ΘΕΜΑ:

ΕΓΓΥΗΣΗ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ:

ΚΑΜΠΕΛΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ

ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΑ:

ΣΠΟΚΟΥ ΕΛΕΝΗ Α.Μ. 446

**ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
2011**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος.....	5
Περίληψη.....	6
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ:Τραπεζικές Συμβάσεις	
1.1 Η έννοια των τραπεζικών συμβάσεων.....	7
1.2 Γενικοί κανόνες για τις Τραπεζικές Συμβάσεις	7
1.2.1 Τύπος	8
1.2.2 Συμβαλλόμενοι	8
1.2.3 Γενικοί Όροι Συναλλαγών	9
1.2.4 Δηλώσεις βουλήσεως	9
1.2.5 Θέματα ευθύνης.....	9
1.2.6 Λήξη συμβατικής σχέσης	10
1.2.7 Αποδοχές της τράπεζας και αποκατάσταση δαπανών.....	10
1.3 Σύμβαση δανείου.....	11
1.3.1 Έννοια - Εισαγωγή.....	11
1.3.2 Είδη έντοκων δανείων.....	12
1.4 Σύμβαση παροχής πιστώσεως με ανοιχτό αλληλόχρεο λογαριασμό.....	13
1.4.1 Έννοια ανοιχτού αλληλόχρεου λογαριασμού.....	13
1.4.2 Χαρακτηριστικά ανοιχτού αλληλόχρεου λογαριασμού.....	13
1.5 Σύμβαση ανοίγματος πιστώσεως	15
1.5.1 Η έννοια της πίστωσης	15
1.5.2 Κατάρτιση της συμβάσεως	15
1.5.3 Λήξη της συμβάσεως	15
1.6 Ιδιαίτερες μορφές συμβάσεων	16
1.6.1 Εγγυητική επιστολή.....	16
1.6.2 Πιστωτική επιστολή	17
1.6.3 Ενέγγυα επιστολή	17
1.6.4 Πιστωτική κάρτα.....	18
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ:Εγγύηση	
2.1 Έννοια και εισαγωγή της εγγύησης.....	19
2.2 Νομική φύση	19
2.3 Σύναψη της σύμβασης της εγγυήσεως	20
2.4 Σύσταση	21
2.5 Περισσότεροι εγγυητές.....	21
2.6 Εγγύηση για ορισμένο και αόριστο χρόνο.....	22

2.7 Απόσβεση της εγγύησης.....	23
2.7.1 Γενικοί λόγοι.....	23
2.7.2 Ειδικοί λόγοι.....	23
2.8 Ειδικές μορφές εγγύησης	25
2.8.1 Αντεγγύηση	25
2.8.2 Μετεγγύηση	25
2.8.3 Αναπληρωματική εγγύηση	26
2.8.4 Μερική εγγύηση	26
2.8.5 Εγγύηση ανώτατου ποσού	26
2.8.6 Συνεγγύηση	27
2.9 Εγγύηση και άκυρη οφειλή.....	27
2.10 Εγγύηση στην πτώχευση.....	28
2.10.1 Πτώχευση του πρωτοφειλέτη.....	28
2.10.2 Πτώχευση του εγγυητή	29
2.11 Δικαιώματα του εγγυητή προς ασφάλεια.....	29
2.12 Ευθύνη του εγγυητή για παρεπόμενες παροχές	30
2.13 Ένσταση διζήσεως	30
2.14 Ενστάσεις του εγγυητή	32
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ: Η εγγύηση στη σύμβαση	
3.1 Η εγγύηση στη σύμβαση τοκοχρεολυτικού δανείου.....	35
3.2 Η εγγύηση στη σύμβαση δανείου.....	35
3.3 Η εγγύηση στον αλληλόχρεο λογαριασμό.....	36
3.4 Η εγγύηση στην πιστωτική κάρτα	37
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ:	
4.1 Προστασία του εγγυητή από της διατάξεις του ν. 2251/1994 για την προστασία των καταναλωτών.....	38
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....	41
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	71

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ	
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι: Σύμβαση τοκοχρεολυτικού δανείου	Σελ. 42
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ: Σύμβαση δανείου	Σελ. 44
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ: Σύμβαση παροχής πιστώσεως με ανοιχτό αλληλόχρεο λογαριασμό	Σελ. 55
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙV: Σύμβαση πιστωτικής κάρτας	Σελ. 67

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η Πτυχιακή μου εργασία πραγματοποιήθηκε στο Ανώτατο Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα Κρήτης ,στο Τμήμα Χρηματοοικονομικής και Ασφαλιστικής, παράρτημα Αγίου Νικολάου, αποτελεί μαζί με την πρακτική άσκηση το τελευταίο στάδιο της φοίτησης μου και την αρχή της επαγγελματικής μου σταδιοδρομίας.

Η Πτυχιακή μου εργασία έχει ως θέμα την Εγγύηση Τραπεζικών Συμβάσεων χωρίζεται σε τέσσερα κεφάλαια όπου μέσα από αυτά θα προσπαθήσω να αναλύσω το θέμα και να το κάνω όσο πιο προσιτό γίνετε, εύκολο στην ανάγνωση και κατανοήσιμο.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω την επιβλέπουσα καθηγήτρια μου κ. Καμπέλη Κωνσταντίνα για το υλικό που μου παρείχε ,τις συμβουλές της και γενικότερα για όλη την πολύτιμη βοήθεια που μου πρόσφερε ώστε να ολοκληρωθεί αυτή η εργασία.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Το θέμα της εργασίας αυτής επικεντρώνεται στην εγγύηση των τραπεζικών συμβάσεων, θα αναπτυχθούμε στην ανάλυση αυτών των συμβάσεων που ως αντικείμενο τους έχουν να δημιουργήσουν μια συμβατική σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ τραπεζών και πελατών τους. Οι συμβάσεις αυτές ακολουθούνται από νομική σημασία σε έγγραφο τύπο και από το είδος των εισπρακτόμενων από τις τράπεζες τόκων η προμηθειών.

Στην παρακάτω εργασία θα δούμε αναλυτικά τις εγγυήσεις που μπορεί να έχει ο δανειστής (τράπεζα) για την εξασφάλιση και την παροχή που προέρχεται από αυτήν έννομη σχέση. Με την παροχή της εγγύησης, ο εγγυητής αναλαμβάνει την υποχρέωση απέναντι στο δανειστή ότι θα του καταβάλει την οφειλή σε περίπτωση μη καταβολής από τον πρωτοφειλέτη.

Ακολούθως θα δούμε τα δικαιώματα που έχει ο εγγυητής για την ασφάλεια του, τις ενστάσεις τις οποίες μπορεί να προβάλλει κατά του δανειστή σε περιπτώσεις μη καταβολής της απαίτησης από τον πρωτοφειλέτη και το πως εφαρμόζεται η εγγύηση στην τραπεζική σύμβαση.

Εν συνεχεία θα ακολουθήσει η προστασία του εγγυητή από τον νόμο 2251/1994 (προστασία των καταναλωτών) και θα αναφερθούμε σε ορισμένες δικαστικές αποφάσεις που είναι αντίθετες σε αυτόν. Τέλος θα υπάρχουν παραρτήματα αυτούσιων τραπεζικών συμβάσεων για την σωστότερη ενημέρωση και κατανόηση της εργασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

1.1 Τραπεζικές Συμβάσεις

Είναι οι συμβάσεις που συνάπτονται μεταξύ πελάτη και τράπεζας. Ανάλογα με το αντικείμενο που έχουν είναι συνήθως συμβάσεις μισθώσεως έργου, η εντολής, η δανείου η παρακαταθήκης ,η πώλησης ,η ειδικότερα παραγγελιάς κτλ.

Οι συμβάσεις αυτές έχουν κοινά χαρακτηριστικά σε περιορισμένη έκταση , που απορρέουν ιδίως από την σχέση μεταξύ πελάτη και τράπεζας. Τα κοινά αυτά χαρακτηριστικά και η υπαγωγή των σχέσεων στην έννοια της τραπεζικής δραστηριότητας συντέιναν να καθιερωθεί ο όρος τραπεζικών συμβάσεων.

Οι συμβάσεις αυτές δημιουργούν υποχρεώσεις των μερών για κύρια παροχή αλλά παράλληλα και παρεπόμενες υποχρεώσεις, που υπαγορεύει η αρχή της καλής πίστης και οι οποίες δεν παύουν να είναι συμβατικές. Η παράβαση τους έτσι συνεπάγεται σε πλημμελή εκπλήρωση της παροχής και υποχρεώνει κατά τις περιστάσεις σε αποζημίωση η υπαναχώρηση.¹

1.2 Γενικοί κανόνες για τις Τραπεζικές Συμβάσεις

1.2.1 Τύπος

Για την κατάρτιση οποιαδήποτε τραπεζικής σύμβασης δεν απαιτητέ τήρηση του τύπου ,εκτός αν αυτό επιβάλλεται από γενικές η ειδικές διατάξεις νόμων. Αρκεί η προφορική και από απόσταση (τηλεφωνική, ηλεκτρονική) συμφωνία. « Στις τραπεζικές συναλλαγές όμως είναι απαραίτητη η τήρηση του έγγραφου ,που μπορεί να επιβάλλεται ως στατικό στοιχείο της δικαιοπραξίας κατόπιν ρητής συμφωνίας των μερών, από την οποία κρίνεται ποίοι είναι απαιτούμενοι γι' αυτόν όροι και ποιες οι συνέπειες της μη τήρσεως του (ΑΚ 159/2). Δεν αποκλείεται επίσης και η τήρηση του τύπου για να χρησιμεύει προς απόδειξη της τραπεζικής σύμβασης, που έχει καταρτισθεί χωρίς αυτών » .²

¹ ΒΛΕΠΕ: Σπύρος Δ. Ψυχομάνης, Τραπεζικό Δίκαιο εκδ Αθήνα 2001 Σελ.92

² ΒΛΕΠΕ: Σπύρος Δ. Ψυχομάνης, Τραπεζικό Δίκαιο εκδ Αθήνα 2001 Σελ.97

1.2.2 Συμβαλλόμενοι

«Η τράπεζα συμβάλλεται με πελάτη δια του εκπροσωπευτικού οργάνου της, δηλαδή του Διοικητικού Συμβουλίου της ,ή των τρίτων προσώπων στα οποία έχει ανατεθεί οργανική εξουσία η των ειδικά εξουσιοδοτημένων υπάλληλων της». Ο πελάτης δεν χρειάζεται να ελέγχει την νομιμοποίηση των προσώπων με τα οποία διαπραγματεύεται και καταρτίζει μια τραπεζική σύμβαση μέσα σε τραπεζικό σύστημα. Αντισυμβαλλόμενοι της τράπεζας μπορούν να είναι οποιαδήποτε φυσικά ,οι νομικά πρόσωπα που έχουν την δυνατότητα να συναλλάσσονται τα ίδια η με τους αντιπρόσωπους τους .

Ο ανήλικος μπορεί να συμβληθεί προσωπικά με την τράπεζα ,όταν πρόκειται για σύμβαση λογαριασμού καταθέσεως ,όταν έχει συμπληρώσει το δεκατόπεμπτο έτος της ηλικίας τους και εργάζεται ως μισθωτός με σύμβαση εργασίας μετά από συναίνεση των προσώπων που έχουν την επιμέλεια του ή ακόμα όταν είναι έγγαμος κατόπιν άδειας δικαστηρίου .³

1.2.3 Γενικοί Όροι Συναλλαγών

Για την ισχύ των Γενικών Όρων Συναλλαγών είναι απαραίτητη η ενσωμάτωση τους ή η παραπομπή σε αυτούς στις Τραπεζικές Συμβάσεις .Οι Γενικοί Όροι Συναλλαγών ισχύουν και στις σχέσεις μεταξύ τραπεζών, έτσι σε περίπτωση συγκρούσεως υπερισχύουν οι Γενικοί Όροι Συναλλαγών της τράπεζας που θέτει στη διάθεση της άλλης τις υπηρεσίες της και αναλαμβάνει την υποχρέωση της παροχής .

«Σε διεθνής συναλλαγές οι Γενικοί Όροι Συναλλαγών Ελληνικής τράπεζας κρίνεται από το δίκαιο που υποβάλλονται τα ίδια τα μέρη ως προς την κύρια σύμβαση ή διαφορετικά από το δίκαιο που αρμόζει στη σύμβαση από όλες τις ειδικές συνθήκες κατά την ΑΚ 25».⁴

³ ΒΛΕΠΕ: Σπύρος Δ. Ψυχομάνης, Τραπεζικό Δίκαιο εκδ Αθήνα 2001 Σελ .97-98

⁴ ΒΛΕΠΕ:Σπύρος Δ. Ψυχομάνης, Τραπεζικό Δίκαιο εκδ. Αθηνά 2001 Σελ 98

1.2.4 Οι στα πλαίσια της συμβάσεως απευθυντές δηλώσεις βουλήσεως

Οι δηλώσεις βουλήσεως των μερών κατά την εξέλιξη μιας τραπεζικής σύμβασης, προσδιορίζονται κατά περιεχόμενο και έννομη συνέπεια από τον εκάστοτε συμβατικό τύπο.» Νομική ενέργεια έχουν από τη στιγμή που θα περιέλθουν στο πρόσωπο ,προς το οποίο απαιτείτε να απευθυνθούν (ΑΚ 168), ενώ δεν έχουν καμία ενέργεια όταν προηγούμενος η συγχρόνως περιέρχεται στο πρόσωπο αυτό δήλωση ανακλήσεως του».

Σημαντικό για τις τραπεζικές συναλλαγές είναι το θέμα της ηλεκτρονικής υπογραφής, σύμφωνα με αυτές η προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή που βασίζεται σε αναγνωρισμένο πιστοποιητικό και δημιουργείτε από ασφαλή διάταξη δημιουργίας υπογραφής είναι ιδιόχειρη υπογραφή, τόσο στο ουσιαστικό όσο και στο δικονομικό δίκαιο. Η ισχύς της ηλεκτρονικής υπογραφής ως αποδεικτικό στοιχείο εκτιμάται ελεύθερα στα πλαίσια της τεχνολογικής ερμηνείας .⁵

1.2.5 Θέματα Ευθύνης

Προβλήματα συμβατικής ευθύνης γίνονται συχνά με την παροχή πληροφοριών, συμβουλών ή προειδοποιήσεων της τράπεζας προς τον πελάτη της, ενόψει επιχειρηματικών του αποφάσεων ίδιος στην διενέργεια πληρωμών όπου υπάρχουν πολλοί κίνδυνοι απωλειών από λάθη.

Στις περιπτώσεις αυτές οι τράπεζες επιδιώκουν να αποσύρουν την ευθύνη που τους αναλογεί με ρήτρες στους Γενικούς Όρους Συναλλαγών μεταθέτοντας τους σχετικούς κινδύνους στον πελάτη.«Η εκπλήρωση από την τράπεζα μιας υποτιθέμενης εντολής πελάτη της ,που όμως δεν προέρχεται από αυτόν στερεί το δικαίωμα στην τράπεζα να ζητήσει την απόδοση δαπανών, για την ζημία όμως της τράπεζας μπορεί να υπάρχει ευθύνη του πελάτη εξαιτίας της παραβάσεως των δικών του υποχρεώσεων επιμέλειας και έλεγχου».⁶

⁵ ΒΛΕΠΕ:Σπύρος Α. Ψυχομάνης, Τραπεζικό Δίκαιο εκδ. Αθήνα 2001 Σελ 99-100

⁶ ΒΛΕΠΕ :Σπύρος Α. Ψυχομάνης , Τραπεζικό Δίκαιο εκδ. Αθήνα 2001 Σελ. 100-101

1.2.6 Λήξη συμβατικής σχέσης

Η τραπεζική σύμβαση λήγει σύμφωνα με τις ειδικές και γενικές διατάξεις που αναγράφονται στον τύπο της σύμβασης. Συνήθως η λήξη έρχεται μόλις εκπληρωθούν οι υποχρεώσεις της σύμβασης ή με το τέλος του χρόνου που έχει συμφωνηθεί .

Όταν η σύμβαση δημιουργεί ενοχική σχέση όπως στις πιστωτικές συμβάσεις που δεν έχουν ιδιαίτερη συμφωνία των μερών μπορεί να εφαρμοσθεί το δικαίωμα καταγγελίας της τράπεζας ή του δανειολήπτη με σκοπό την απόδοση του δανείου μετά το πέρας ενός μήνα από την καταγγελία. Η τράπεζα δεν επιτρέπεται να ασκήσει άκαιρη καταγγελία όταν ο πελάτης εξαρτάται απόλυτα από την τράπεζα και έχει επαρκές ασφάλειες και δεν περιμένει την διακοπή της συμβατικής σχέσεως, όταν όμως προχώρηση σε τέτοιου είδους καταγγελία έχει την υποχρέωση να αποζημιώσει τον πελάτη της.

Λόγοι που μπορεί να προχωρήσει η τράπεζα σε καταγγελία και κατά συνέπεια λήξη συμβατικής περιόδου είναι η να χειροτέρευση η περιουσιακή κατάσταση του δανειολήπτη με αποτέλεσμα να γίνει παύση πληρωμών, επίσης η αποκάλυψη της κακής οικονομικής κατάστασης του πελάτη, ή να αρνηθεί να παρέχει περισσότερες απαιτούμενες ασφάλειες κτλ.⁷

1.2.7 Αποδοχές της τράπεζας και αποκατάσταση δαπανών

Η τράπεζα για τις υπηρεσίες της και την διαχείριση των υποθέσεων δικαιούται κάποιες προμήθειες, δεν υπάρχει κάποια ειδική νομοθεσία όμως απαιτείται ειδική συμφωνία από της οποίας προκύπτει ούτος η άλλως για τις τραπεζικές συναλλαγές ή οποία προμήθεια.

«Για τις δαπάνες και τα έξοδα που κάνει η τράπεζα κατά τη διάρκεια εκτέλεσης εντολών του πελάτη της για την διαχείριση των υποθέσεων του έχει το δικαίωμα να ζητήσει αποκατάσταση».⁸

⁷ ΒΛΕΠΕ :Σπύρος Δ. Ψυχομάνης , Τραπεζικό Δίκαιο εκδ. Αθήνα 2001 Σελ. 101-103

⁸ ΒΛΕΠΕ :Σπύρος Δ. Ψυχομάνης , Τραπεζικό Δίκαιο εκδ. Αθήνα 2001 Σελ. 103

1.3 Σύμβαση Δανείου

1.3.1 Έννοια – Εισαγωγή

Δάνειο είναι η σύμβαση στην οποία ο ένας συμβαλλόμενος (δανειστής) μεταβιβάζει κατά κυριότητα στον άλλο (οφειλέτη) χρήματα ή η αλλά αντικαταστατά πράγματα που προσδιορίζονται στις συναλλαγές κατά αριθμό, μέτρο η σταθμά. Το τραπεζικό δάνειο είναι πάντα χρηματικό και έντοκο, χορηγείται δηλαδή με αντάλλαγμα τους τόκους εφόσον υπάρχει ειδική συμφωνία για την οφειλή αυτών(η συμφωνία αυτή θεωρείται δεδομένη σε όλα τα τραπεζικά δάνεια εξαιτίας τις κερδοσκοπικής τραπεζικής δραστηριότητας),η σύμβαση του δανείου καταρτίζεται άτυπα και ανήκει στην κατηγορία διαρκών συμβάσεων.

Με την σύμβαση του δανείου δημιουργείτε μια ενοχική σχέση μεταξύ δανειστή και οφειλέτη, αυτό δίνει το δικαίωμα στο δανειστή σε περίπτωση παράληψης του οφειλέτη να στραφεί μόνο κατά αυτόν, γενικά η σύμβαση δανείου σύμφωνα με τον ορισμό αυτό έχει μόνο υποχρεώσεις προς τον οφειλέτη, ο δανειστής ευθύνεται για νομικά ή πραγματικά ελαττώματα των χρημάτων που δάνεισε.

Η τράπεζα έχει την υποχρέωση να ενημερώνει τους οφειλέτες αναλυτικά για τις υποχρεώσεις που αναλαμβάνουν για τους όρους των συμβάσεων πίστωσης ,για τα επιτόκια υπερημερίας, την περίοδο εκτοκισμού των τόκων, το αντίστοιχο συνολικό επιτόκιο κ.α.

Επίσης η τράπεζα είναι υποχρεωμένη μέσα σε 90 ημέρες από την υποβολή της αίτησης από τον οφειλέτη να δώσει σε αυτόν αντίγραφα των συμβάσεων πιστώσεως η δανείων και κατάσταση με ανάλυση για το ύψος της οφειλής καθώς και αντίγραφα των παραστατικών.⁹

⁹ ΒΛΕΠΕ: Μιγάλης Ε. Αγγελάκης Τραπεζικές Χρηματοδοτήσεις Εμπλοκές εκδ Αθήνα 2005
Σελ 37-38&40

1.3.2 Είδη έντοκων δανείων

«τοκοχρεολυτικά: είναι η συντριπτική πλειοψηφία των δανείων που δίνουν οι ελληνικές τράπεζες. Σε αυτά υπολογίζεται το σύνολο του τόκου για όλη τη διάρκεια του δανείου κ μαζί με το κεφάλαιο μοιράζονται σε ισόποσες, σταθερές δόσεις. Αυτό που αλλάζει είναι η αναλογία τόκου-κεφαλαίου μέσα στη δόση, καθώς οι πρώτες δόσεις έχουν κατά μεγάλο ποσοστό τόκο κ λιγότερο κεφάλαιο. Με άλλα λόγια, αν σε ένα τέτοιο δάνειο 20 χρόνων έχεις πληρώσει δόσεις 10 χρόνια δεν έχεις ξεπληρώσει το μισό δάνειο, αλλά αρκετά λιγότερο, το οποίο κ είναι το βασικό του μειονέκτημα. Το μόνο του πλεονέκτημα είναι ότι η δόση είναι σταθερή από την αρχή μέχρι το τέλος κ ξέρεις πόσα θα πληρώνεις.

χρεολυτικά: αυτός ο τύπος δανείου είναι διαδεδομένος στο εξωτερικό, αλλά για κάποιο λόγο όχι εδώ. Ίσως γιατί δεν είναι ιδιαίτερα κερδοφόρος. Σε αυτό το δάνειο οι δόσεις έχουν ίσα ποσά από το κεφάλαιο κ τόκους που μικραίνουν σταδιακά. Δηλ. σε αυτό ξεκινάς με μεγαλύτερη δόση (έως κ 40% σε σχέση με το άλλο), αλλά ξεπληρώνεις πιο γρήγορα το κεφάλαιο. Σε δάνειο 20 ετών, μετά από δόσεις 10 χρόνων έχεις όντως ξεπληρώσει το μισό κεφάλαιο. Αυτό μεταφράζεται στο ότι μετά το τέλος του δανείου, εάν συγκρίνεις το ποσό που πλήρωσες συνολικά σε ένα χρεολυτικό κ σε ένα τοκοχρεολυτικό, θα δεις πολύ μεγάλη διαφορά. Το βασικό του μειονέκτημα είναι ότι ξεκινάει με μεγάλη δόση, πράγμα που το κάνει δυσπρόσιτο στον περισσότερο κόσμο για έγκριση.»¹⁰

¹⁰ΒΛΕΠΕ: <http://vermilion.wordpress.com/loan-types/>

1.4 Σύμβαση παροχής πιστώσεως με ανοιχτό αλληλόχρεο λογαριασμό

1.4.1 Έννοια ανοιχτού αλληλόχρεου λογαριασμού

Ανοιχτός αλληλόχρεος λογαριασμός είναι όταν μια συναλλακτική σχέση δυο φυσικών η νομικών προσώπων οδηγείται σε αμοιβαίες μεταξύ τους παροχές με τρόπο διαδοχικό και εναλλασσόμενο, αρκεί ο ένα από τους δυο τουλάχιστον να είναι έμπορος και τα συμφέροντα τους να είναι αντίθετα.

Οι δυο συμβαλλόμενοι συμφωνούν ότι οι αμοιβαίες πιστώσεις και οι όφειλες που θα προκύψουν θα μπαίνουν σε ένα κοινό λογαριασμό και θα απεικονίζονται με κονδύλια πιστώσεων ή χρεώσεων ώστε να καταλήξουν κατά το κλείσιμο του λογαριασμού σε ένα και μόνο απαιτητό κατάλοιπο.

« Η σύμβαση ανήκει στις διαρκείς συμβάσεις και είναι εμπιστοσύνης δηλαδή αν ο ένας συμβαλλόμενος χάσει την εμπιστοσύνη του μπορεί με μια δήλωση της βούλησής του να επέλθει στην λύση της σύμβασης και στο οριστικό κλείσιμο του λογαριασμού.»¹¹

1.4.2 Χαρακτηριστικά ανοιχτού αλληλόχρεου λογαριασμού

1) Οι απαιτήσεις που δημιουργούνται και από τον δανειστή και από τον πιστούχο μπαίνουν σε ένα κοινό λογαριασμό.

2) Η ικανοποίηση των απαιτήσεων αναβάλλεται στο λογαριασμό αυτό.

3) Τα διάφορα κονδύλια μόλις χρεοπιστωθούν στον ανοιχτό αλληλόχρεο λογαριασμό χάνουν την αυτοτέλειά τους δηλαδή γίνονται απλά κονδύλια χρέωσης και πίστωσης.

4) Οι απαιτήσεις που καταχωρούνται στο λογαριασμό τοκίζονται.

5) Τοκίζονται επίσης και οι τόκοι που εισέρχονται στο λογαριασμό κατά περιοδικά διαστήματα δηλαδή κάθε τρίμηνο, οι ανεξόφλητοι ληξιπρόθεσμοι τόκοι έχουν επιτόκιο υπερημερίας και κεφαλαιοποιούνται μετά το εξάμηνο εφόσον γίνουν απαιτητοί.

6) Δεν χωρεί κατάσχεση των << κατ'ιδίαν >> απαιτήσεων που μπήκαν στον ανοιχτό αλληλόχρεο λογαριασμό γιατί το ανεκχωρητο και αμεταβίβαστο είναι στη φύση της σύμβασης του λογαριασμού.

¹¹ ΒΛΕΠΕ: Μιχάλης Ε. Αγγελάκης Τραπεζικές Χρηματοδοτήσεις Εμπλοκές εκδ Αθήνα 2005
Σελ44

7) Δεν μπορεί κάποιο Κονδύλη ή κάποια κονδύλια να αποχωρήσουν από τον λογαριασμό και να αποτελέσουν αντικείμενο δικαστικής επιδίωξης.

8) Τα κονδύλια των χρεοπιστώσεων στον αλληλόχρεο λογαριασμό δεν έχουν ιδιαίτερο χρόνο παραγραφής, μόνο το κατάλοιπο του λογαριασμού παραγράφεται σε 20 χρόνια αφότου γίνει απαιτητό.

9) Η σύμβαση αυτή μπορεί να χρησιμοποιηθεί για διάφορες μορφές χορηγήσεων όπως π.χ για πάγιες εγκαταστάσεις κ.α

10) Η σύμβαση του ανοιχτού αλληλόχρεου λογαριασμού μπορεί να αυξηθεί ή να περιοριστεί με προσθετές πράξεις. Δεν μπορεί όμως να γίνει περιορισμός ενδιάμεσης αυξητικής πράξης, λόγω της αρχής του αδιαίρετου που ισχύει στις πιστώσεις του ανοιχτού λογαριασμού. Σε περίπτωση όμως που περιοριστεί και στη συνέχεια αυξηθεί το όριο, η εμπράγματα ασφάλειες ισχύουν μόνο για το πόσο ορίστηκε αρχικά συνεπώς για να ασφαλισθεί το πόσο που προστέθηκε μετά θα πρέπει η τράπεζα να πάρει καινούριες ασφάλειες ή να επαναλάβει έστω τις παλιές του.

11) Οι συμβάσεις ανοιχτού λογαριασμού που έχουν υπογράψει από τον ίδιο πιστούχο μπορούν να ενοποιηθούν σε μια ενιαία σύμβαση. Για την ενοποίησή τους όμως πρέπει να δώσει και την συγκατάθεση του ο εγγυητής. Αν δοθεί η συγκατάθεση του μεταγενέστερα, πρέπει η παροχή της εγγυήσεως να γίνει με χωριστή πράξη και να σημειωθεί η χρονολογία.

12) Αν στη σύμβαση ανοιχτού αλληλόχρεου λογαριασμού δεν έχει οριστεί ημερομηνία τότε θεωρείται αόριστου χρόνου και μπορεί να κλείσει οποτεδήποτε με καταγγελία.¹²

¹² ΒΑΕΠΕ: Μιχάλης Ε. Αγγελάκης Τραπεζικές Χρηματοδοτήσεις Εμπλοκές εκδ Αθήνα 2005
Σελ45-46

1.5 Σύμβαση ανοίγματος πίστωσης

1.5.1 Η έννοια της πίστωσης

Πίστωση είναι η σύμβαση στην οποία ο δανειστής μεταβιβάζει στον οφειλέτη ένα ποσό χρημάτων για να του ενισχύσει την αγοραστική δύναμη για ορισμένο χρόνο και ο οφειλέτης αναλαμβάνει την υποχρέωση να το αποπληρώσει μετά την λήξη του χρόνου.

1.5.2 Κατάρτιση της συμβάσεως

«Η σύμβαση ανοίγματος πιστώσεως καταρτίζεται μεταξύ πελάτη και τράπεζας με ρητές δηλώσεις βουλήσεως χωρίς να είναι αναγκαίο να τηρείτε κάποιος τύπος, στοιχείο της κατάρτισης της συμβάσεως είναι ο προσδιορισμός του πιστωτικού ορίου όπου δείχνει την θέληση της τράπεζας να αναλάβει την υποχρέωση της πίστωσης επίσης περιεχόμενο της σύμβασης είναι ότι έχει ανακυκλούμενη πίστωση δηλαδή υπάρχει συμφωνία για την τυχόν ανανέωση της ανοιγμένης πίστωσης μετά από μερική η ολική επιστροφή της αρχικής».

Γενικά για την κατάρτιση της συμβάσεως απαιτούνται οι γενικές διατάξεις του ΑΚ και οι γενικές διατάξεις των Γενικών Όρων Συναλλαγών της συμβαλλόμενης τράπεζας, όταν η σύμβαση πάσχει από ακυρότητα η ακυρωσία οι πιστώσεις που τυχόν χορηγήθηκαν πρέπει να επιστραφούν στην τράπεζα.¹³

1.5.3 Λήξη της συμβάσεως

« Η σύμβαση ανοίγματος πιστώσεως λήγει είτε με την παρόδου του συμφωνημένου χρόνου διαρκεί είτε για άλλους λόγους που έχουν συμφωνήσει τα μέρη.

Ποιο συγκεκριμένα η σύμβαση λήγει:

1) Με την λήξη του χρόνου διάρκειας της σύμβασης όπου έχουν συμφωνήσει τα μέρη της, όταν ο σκοπός της σύμβασης έρθει εις πέραν ή είναι ανέφικτος, όταν προκύψει από τις περιστάσεις.

2) Με τον θάνατο ή την αφάνεια του πελάτη, η ακόμα και με την πτώχευση του πελάτη της τράπεζας.

¹³ΒΛΕΠΕ: Σπύρος Δ. Ψυχομάνης, Τραπεζικό Δίκαιο εκδ Αθήνα 2001 Σελ.294-295

3) Με την άσκηση του δικαιώματος υπαναχώρησης σε περιπτώσεις περιέργης εξελίξεις της ένοχης π.χ. όταν ο πιστολήπτης δεν καταβάλει την προμήθεια αιτήματος ή δεν προκαταβάλει τις δαπάνες. Όταν όμως η σύμβαση ανοίγματος πιστώσεως πάει στο τελευταίο στάδιο εκπλήρωσεως της με την καταβολή των πιστώσεων αντί για υπαναχώρηση μπορεί πλέον να ασκηθεί καταγγελία της συμβάσεως με ενέργεια για το μέλλον.

4) Με τακτική καταγγελία όταν η σύμβαση ανοίγματος πιστώσεως είναι αόριστου χρόνου.

5) Με έκτακτη καταγγελία όταν η σύμβαση είναι ορισμένης διάρκειας, μόνο όμως όταν υπάρχει σπουδαίος λόγος με ανάλογη εφαρμογή του νόμου που ισχύει για τις διαρκείς σύμβασης.

6) Με άρνηση παροχής της πιστώσεως σύμφωνα με (ΑΚ 809) όπου αναφέρεται στο δάνειο και μπορεί να εφαρμοστεί σε κάθε μορφή πιστώσεως σε περίπτωση αφερεγγυότητας του πιστολήπτη η τράπεζα έχει το δικαίωμα να αρνηθεί την παροχή πιστώσεως που υποσχέθηκε.

Τέλος στις παραπάνω περιπτώσεις η λήξη της συμβάσεως ανοίγματος πιστώσεως οι επιμέρους πιστώσεις που χουν είδη χορηγηθεί στα πλαίσια της αφήνονται ανεπηρέαστες για να λήξουν με τους ιδιαίτερους τρόπους λήξεως που αρμόζουν στην κάθε μια εκτός και αν έχει συμφωνηθεί η ταυτόχρονη λήξη τους.¹⁴

1.6 Ιδιαίτερες μορφές συμβάσεων

1.6.1 Εγγυητική επιστολή

Εγγυητική επιστολή είναι ένα έγγραφο με το οποίο η τράπεζα, ή ορισμένα πιστωτικά ιδρύματα αναλαμβάνουν την ευθύνη απέναντι στον δικαιούχο της εγγυητικής επιστολής ότι ο πρωτοφειλέτης θα εκπληρώσει όλες τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει, μέχρι το πόσο που αναγράφεται σε αυτήν.

Η σύμβαση για την παροχή της εγγυητικής επιστολής κατατάσσεται στις έμμεσες πιστώσεις, σε αυτήν ο εγγυητής δίνει μόνο την υπογραφή του και κατά συνέπεια εισπράττει κάποια προμήθεια και όχι τόκο. Συνήθως η εγγυητική επιστολή εκδίδεται από την τράπεζα όπου υπόσχεται στο δικαιούχο της ότι θα του καταβάλει ένα προκαθορισμένο πόσο σε περίπτωση που ο οφειλέτης δεν εκπληρώνει τις υποχρέωσης του. Η εγγυητική επιστολή διευκολύνει τις περισσότερες από τις εμπορικές και αστικές συναλλαγές όπου πολλές από αυτές θα ήταν αδύνατο να

¹⁴ ΒΑΕΠΕ: Σπύρος Δ. Ψυχομάνης, Τραπεζικό Δίκαιο εκδ Αθήνα 2001 Σελ. 298-299

πραγματοποιηθούν αν οι ενδιαφερόμενοι δεν μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν την οικονομική εξασφάλιση που δίνει η εγγυητική επιστολή.¹⁵

«Οι εγγυητικές επιστολές χωρίζονται σε διάφορες κατηγορίες ανάλογα με το περιεχόμενο τους και με το βαθμό του κινδύνου τους, έχουμε την **Α κατηγορία** που είναι τυπικού περιεχομένου και εκδίδονται συνήθως για συμμετοχή σε δημοπρασίες, προς σιδηρόδρομους και πρακτορεία για παράδοση εμπορευμάτων ,προς την Τράπεζα της Ελλάδος και τα Τελωνεία για προσωρινούς διακανονισμούς εισαγωγών και εξαγωγών κ.α. την **Β κατηγορία** που είναι ουσιαστικού περιεχομένου και εκδίδονται συνήθως για την καλή εκτέλεση και τήρηση όρων των συμβάσεων γενικά, προς την Τράπεζα της Ελλάδος και τα Τελωνεία για την κάλυψη δασμών ειδών που εισάγονται προς επανεξαγωγή, για την εκχώρηση εισαγωγικού δικαιώματος κ.α. έχουμε και την **Γ κατηγορία** που είναι επίσης ουσιαστικού περιεχομένου που εκδίδονται συνήθως για την ανάληψη προκαταβολών σε εργολαβίες, για την πληρωμή φορών, ενοικίων κ.α.»¹⁶

1.6.2 Πιστωτική επιστολή

Οι πιστωτική επιστολή είναι δημιούργημα της πρακτικής των αμερικανικών τραπεζών είναι ένας ιδιαίτερος τύπος εγγυητικής επιστολής όταν έχει ως περιεχόμενο την αυτόνομη υπόσχεση της τράπεζας περί παροχής ορισμένου ποσού στο λήπτη για την περίπτωση που ο οφειλέτης δεν εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του, αλλά υπό όρους όπως την προσαγωγή έγγραφου .

1.6.3 Ενέγγυα πίστωση

Η σύμβαση τραπεζικής ενέγγυου πίστωσης αναλαμβάνει την υποχρέωση απέναντι στο πελάτη της έναντι αμοιβής, να ανοίξει πίστωση υπέρ του πωλητή των εμπορευμάτων με την μορφή της έγγραφης υποσχέσεως προς αυτών περί καταβολής ορισμένου χρηματικού ποσού όταν της παραδοθούν τα συμφωνημένα φορτωτικά έγγραφα. Αυτό σημαίνει, ότι εφόσον ο πωλητής - δικαιούχος τηρήσει τα προβλεπόμενα από τους όρους της πίστωσης και μόλις αυτός παρουσιάσει στην τράπεζα έκδοση ή διαπραγμάτευσης, τα έγγραφα που συμμορφώνονται με τους όρους της ενέγγυας πίστωσης, η τράπεζα είναι υποχρεωμένη να πληρώσει ανεξαρτήτως από οποιεσδήποτε αντίθετες οδηγίες του εντολέα της ενέγγυας πίστωσης. Με άλλα λόγια, η υποχρέωση για πληρωμή μετατοπίζεται από τον

¹⁵ ΒΑΕΠΕ: Μιχάλης Ε. Αγγελάκης Τραπεζικές Χρηματοδοτήσεις Εμπλοκές εκδ Αθήνα 2005 Σελ73-74

¹⁶ ΒΑΕΠΕ: ΕΤΕ -Κανονισμός Επιχειρηματικών Πιστοδοτήσεων - Εξασφαλίσεις Σελ 164-165

αιτούμενο της ενέγγυας πίστωσης, στην τράπεζα που την εκδίδει. Η ενέγγυα πίστωση μπορεί επίσης να είναι η πηγή πληρωμής για μια συναλλαγή, σημαίνοντας ότι ένας εξαγωγέας θα πληρωθεί με την εξόφληση της πιστωτικής επιστολής. Οι ενέγγυες πιστώσεις χρησιμοποιούνται σήμερα σχεδόν αποκλειστικά στις διεθνείς εμπορικές συναλλαγές σημαντικής αξίας, για τις διαπραγματεύσεις μεταξύ ενός προμηθευτή σε μια χώρα και ενός αγοραστή σε μία άλλη.

1.6.4 Πιστωτική κάρτα

«Μορφή του λεγόμενου "πλαστικού χρήματος", σύγχρονου και διαδεδομένου τρόπου συναλλαγών, που παρέχει τη δυνατότητα αγοράς αγαθών ή υπηρεσιών χωρίς άμεση εκταμίευση μετρητών για πληρωμή της αξίας τους. Οι πιστωτικές κάρτες εκδίδονται κυρίως από πιστωτικά ιδρύματα (π.χ. τράπεζες) και μεταξύ άλλων η χρήση τους παρέχει και τα ακόλουθα πλεονεκτήματα: α) ευκολία στις συναλλαγές σε όσες περιπτώσεις ο κάτοχος της κάρτας δεν έχει ή δεν θέλει να έχει μαζί του μετρητά· β) ασφάλεια στις συναλλαγές, γιατί ο κάτοχος της κάρτας δεν χρειάζεται να έχει μαζί του μετρητά διακινδυνεύοντας έτσι να τα χάσει· γ) εξασφάλιση περιόδου χάριτος αρκετών ημερών (π.χ. 25 ή 40 ημέρες) χωρίς τόκο από την ημερομηνία έκδοσης του λογαριασμού έως την ημερομηνία πληρωμής· δ) (λειτουργώντας ως κάρτες ηλεκτρονικών συναλλαγών) παροχή της δυνατότητας στους κατόχους τους να διενεργούν τραπεζικές πράξεις μέσω των Αυτόματων Ταμειολογιστικών Μηχανών (ΑΤΜ), όπως αναλήψεις, καταθέσεις, μεταφορά ποσών από λογαριασμό σε λογαριασμό κ.ά. Τα τελευταία χρόνια η ευρεία διάδοση των πιστωτικών καρτών και ο τραπεζικός ανταγωνισμός έχουν οδηγήσει σε μια συνεχή επέκταση των παρεχόμενων υπηρεσιών, διευρύνοντας έτσι την κλασική λειτουργία της κάρτας ως μέσου πληρωμών. Έτσι, προστέθηκαν ασφαλιστικές καλύψεις (ταξιδιωτική ασφάλιση, ιατρική και νομική βοήθεια), καταρτίστηκαν ειδικά προγράμματα συνεργασίας τραπεζών με επιχειρήσεις, ώστε να παρέχονται εκπτώσεις για την αγορά αγαθών ή υπηρεσιών, και τελευταία άρχισαν να εφαρμόζονται προγράμματα σύνδεσης πιστωτικών καρτών με οργανισμούς, σωματεία, λέσχες, φιλανθρωπικές ή οικολογικές οργανώσεις κ.ά. Η προσπάθεια αυτή εμπλουτισμού των πιστωτικών καρτών με στοιχεία που δεν σχετίζονται άμεσα με την κύρια λειτουργία τους αποσκοπεί κυρίως στη διεύρυνση της πελατείας του τραπεζικού φορέα, στην εξυπηρέτηση και ικανοποίηση του πελάτη και στην προβολή του συνεργαζόμενου φορέα (π.χ. ποδοσφαιρικό ή φιλανθρωπικό σωματείο).»¹⁷

¹⁷ ΒΑΕΠΕ: <http://www.neo.gr/website/ergasiamathiti/85.htm>

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

2.1 Έννοια και εισαγωγή της εγγύησης

«Εγγύηση είναι η σύμβαση, με την οποία ο εγγυητής αναλαμβάνει απέναντι στο δανειστή την ευθύνη εκπλήρωσης της παροχής του πρωτοφειλετη σε περίπτωση μη καταβολής της από αυτόν. Από την έννοια της εγγύησης προκύπτει ο στόχος της, ο οποίος συνίσταται στην εξασφάλιση του δανειστή ότι θα ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις του από την σύμβαση με τον οφειλέτη.»¹⁸

Σύμφωνα με τον Μ. Αγγελάκη η εγγύηση θεωρείται ως βοηθητική και παρεπόμενη δικαιοπραξία ή οποία τείνει σε εξασφάλιση και εκπλήρωση παροχής που απορρέει από άλλη ενοχική δικαιοπραξία ή έννομη σχέση ή αιτία. Εγγύηση μπορεί να δοθεί και για μελλοντική ή υπό αίρεση οφειλή, έτσι η εγγύηση ενεργοποιείται αφότου γεννηθεί η κύρια οφειλή ή η εκπλήρωση η αναβλητική ή διαλυτική αίρεση. Κατά το νόμο ο εγγυητής δεν μπορεί να απαλλαγεί μονομερώς από τις υποχρεώσεις του, που απορρέουν από την εγγύηση, ούτε να μεταβάλλει μονομερώς τους όρους με τους οποίους δόθηκε αυτή, αντίθετα η εγγύηση ισχύει στο ακέραιο μέχρι την ολοσχερή εξόφληση της.¹⁹

2.2 Νομική φύση

Η σύμβαση της εγγύησης αποτελεί μια 1) ετεροβαρής, 2) συναινετική και 3) παρεπόμενη σύμβαση.

1) Ετεροβαρής σύμβαση : Η εγγύηση δημιουργείται μεταξύ εγγυητή, δανειστή και πρωτοφειλετη και «πρέπει να διακρίνεται από τις επιμέρους σχέσεις που συνδέουν ανά δυο τα παραπάνω πρόσωπα .» Η σύμβαση της εγγύησης που γίνεται μεταξύ εγγυητή και δανειστή διαφέρει με αυτή που γίνεται μεταξύ οφειλέτη και εγγυητή ,ο εγγυητής εγγυάται για την αποπληρωμή του υφιστάμενου η μελλοντικού χρέους του οφειλέτη .

Η ετεροβαρής σύμβασης είναι ανεξάρτητη από την κύρια σύμβαση εγγυήσεως δεν καταστίζετε σε έγγραφο τύπο και δημιουργεί ενοχικό δεσμό μόνο μεταξύ του οφειλέτη και του εγγυητή. « Εξάλλου από το συνδυασμό των άρθρων 478 και 411 ΑΚ προκύπτει ότι η σύμβαση με την οποία ο εγγυητής υποσχέθηκε στον οφειλέτη να καταβάλλει το χρέος του, γεννά ένοχη μόνο μεταξύ αυτού που υποσχέθηκε ,και τον δείκτη της υποσχέσεως οφειλέτη ,όχι υπέρ του δανειστού.» Για να αποκτήσει ο

¹⁸ ΒΑΕΠΕ: Ιωάννης Κ. Καρακώστας, ΑΚ Ειδικός Ενοχικός τόμος 6, άρθρο 847 εκδ 2008 Σελ.518

¹⁹ ΒΑΕΠΕ: Μιχάλης Ε. Αγγελάκης Τραπεζικές Χρηματοδοτήσεις Εμπλοκές εκδ Αθήνα 2005
Σελ 103

δανειστής δικαίωμα στην εγγύηση πρέπει σύμφωνα με το «άρθρο 411 ΑΚ να προκύπτει τέτοια βούληση των μερών που έχουν συμβληθεί η αυτό να συνάγεται από τη φύση και το σκοπό της συμβάσεως. » Μιλάμε για μια ετεροβαρή σύμβαση γιατί ο εγγυητής αναλαμβάνει δική του υποχρέωση σύμφωνα με την υποχρέωση του πρωτοφειλητή ενώ ο δανειστής δεν έχει καμία υποχρέωση.

Συναινετική σύμβαση : σε αυτή την μορφή συμβάσεως απαιτητέ η βούληση του δανειστή και του εγγυητή, «ο ένας παρέχει την εγγύηση και ο άλλος την αποδέχεται». Η υπογραφή του σχετικού έγγραφου και η δήλωση του εγγυητή ότι εγγυάται για το χρέος από μόνος τους δεν τον υποχρεώνουν εάν δεν έχουν γίνει δεκτά από τον δανειστή.

Παρεπόμενη σύμβαση: Σύμφωνα με το άρθρο 850 ΑΚ η εγγύηση προϋποθέτει κύρια οφειλή χωρίς την οποία δεν είναι δυνατών να υπάρξει εγγύηση. «Αν συμφωνηθεί να μην ευθύνεται ο εγγυητής, τότε η συναφθείσα σύμβαση δεν θα έχει το χαρακτήρα της εγγύησης ακόμα και αν έχει χαρακτηριστεί έτσι.»

«Σύμφωνα με τα άρθρα 847,848 και 851 ΑΚ προκύπτει ότι ο εγγυητής απαιτήσεως του δανειστεί για την καταβολή από μέρους του οφειλέτη του οφειλόμενου ποσού ,ευθύνεται λόγω του παρεπόμενου χαρακτήρα της σύμβασης μέχρι του ποσού της κύριας οφειλής για το οποίο εγγυήθηκε.» Ο εγγυητής απελευθερώνεται της εγγυήσεως του μόνο εάν έρθει σε απόσβεση η σύμβαση για οποιοδήποτε λόγο, εάν η κύρια οφειλή είναι υπό αίρεση ή προθεσμία και η εγγύηση θα υπόκειται σε αυτές , εάν το χρέος του πρωτοφειλητή αυξηθεί μετά την εγγύηση ο εγγυητής δεν αναλαμβάνει για το πόσο της αύξησης εκτός και αν υπάρχει ειδική συμφωνία , εάν ισχύσει το τελευταίο θα πρέπει να υπογράψει από μέρους του εγγυητή νέα σύμβαση για το χρέος που αυξήθηκε.²⁰

2.3 Σύναψη της σύμβασης εγγυήσεως

«Η σύμβαση της εγγύησης καταρτίζεται μεταξύ του εγγυητή και του δανειστή χωρίς να απαιτείται συναίνεση η απλός σύμπραξη του πρωτοφειλητή, ο οποίος μπορεί να μην θέλει η να μην γνωρίζει ότι κάποιος παρέχει εγγύηση για την οφειλή του. Η δήλωση του εγγυητή θα πρέπει να περιέχει με σαφήνεια τη βούληση του να δώσει εγγύηση για ορισμένο πόσο ή απεριόριστα, η δήλωση εγγύησης γίνεται << εν λευκώ >> χωρίς δηλαδή αναφορά του εγγυητή σε ορισμένο δανειστή είναι έγκυρη αρκεί

²⁰ ΒΛΕΠΕ: Ιωάννης Κ. Καρακώστας, ΑΚ Ειδικός Ενοχικός τόμος 6, άρθρο 847 εκδ 2008 Σελ.519-521

μόνο να την αποδεχτεί ο δανειστής και η ελλείψεις της συμπληρώνονται κατά τη θέληση του εγγυητή.»²¹

2.4 Σύσταση

Για την σύσταση της εγγύησης πρέπει να γίνει γραπτή δήλωση του εγγυητή για τυχών κίνδυνους που μπορεί να υπάρξουν στην σύμβαση. Σύμφωνα με το άρθρο 849 ΑΚ η εγγύηση είναι άκυρη εάν δεν δηλωθεί εγγράφως και η έλλειψη του έγγραφου καλύπτεται μόνο εάν ο εγγυητής εκπλήρωσε την οφειλή «Επόμενος η εγγύηση είναι δικαιοπραξία τυπική»

Ο έγγραφος τύπος μπορεί να συνίσταται σε ιδιωτικό ή δημόσιο έγγραφο και πρέπει να έχει τα ποιο σημαντικά στοιχεία της εγγύησης όπως την κύρια οφειλή, πρόσωπο του εγγυητή κτλ. Η ακυρότητα λαμβάνεται υπόψη και ως αυτεπάγγελα από το δικαστήριο, άκυρη δεν είναι μόνο η δήλωση του εγγυητή αλλά ολόκληρη η σύμβαση, θεωρείται ότι δεν έγινε ποτέ. Η έλλειψη έγγραφου μπορεί να καλυφτεί μόνο εάν ο εγγυητής εκπληρώσει την οφειλή αναδρομικά η εκπλήρωση μπορεί να γίνει και με συμψηφισμό, δόση αντικαταβολής, δημόσια κατάθεση κτλ.²²

2.5 Περισσότεροι εγγυητές

«Σύμφωνα με το άρθρο 854 ΑΚ περισσότεροι εγγυητές ευθύνονται εις ολόκληρων, ακόμα και αν δεν ανέλαβαν από κοινού εγγύηση.» Η περίπτωση αυτή εφαρμόζεται τόσο για την κάλυψη της εγγύησης από κοινού ενσυνείδητα όσο και στην περίπτωση περισσότερων ανεξάρτητων συνεγγυητών», έτσι ευθύνονται εξολοκλήρου για την οφειλή ακόμα και αν ήρθαν σε διαφορετικό χρόνο η με διαφορετικό έγγραφο .

Σε περίπτωση συμφωνίας για περισσότερους εγγυητές σε μια οφειλή, « κάθε εγγύηση δίνεται υπό την αυτονόητη και σιωπηρή αίρεση ότι και οι υπόλοιποι εγγυητές θα αναλάβουν έγκυρα τέτοια υποχρέωση», εάν όμως δεν μπορεί να υποσχεθεί τέτοια αίρεση τότε η ευθύνη καθενός συνεγγυητή απέναντι στον δανειστή είναι ανεξάρτητη από την ευθύνη των άλλων.²³

²¹ ΒΑΕΠΕ: Ιωάννης Κ. Καρακώστας, ΑΚ Ειδικός Ενοχικός τόμος 6, άρθρο 847 εκδ 2008 Σελ.521

²² ΒΑΕΠΕ: Ιωάννης Κ. Καρακώστας, ΑΚ Ειδικός Ενοχικός τόμος 6, άρθρο 849 εκδ 2008 Σελ.530

²³ ΒΑΕΠΕ: Ιωάννης Κ. Καρακώστας, ΑΚ Ειδικός Ενοχικός τόμος 6, άρθρο 854 εκδ 2008 Σελ.558

2.6 Εγγύηση για ορισμένο και αόριστο χρόνο

Η εγγύηση για ορισμένο χρόνο προσδιορίζεται είτε ημερολογιακός είτε με άλλο τρόπο όπως π.χ εφόσον θα καταστεί ληξιπρόθεσμη η κύρια οφειλή, σύμφωνα με το άρθρο 866 ΑΚ «εκείνος που εγγυήθηκε για ορισμένο χρόνο ελευθερώνεται από την εγγύηση, αν ο δανειστής δεν επιδιώξει δικαστικός την απαίτηση του μέσα σε ένα μήνα από την πάροδο αυτού του χρόνου και δεν συνεχίσει τη σχετική διαδικασία χωρίς υπαίτια καθυστέρηση.» Η σύμβαση της εγγύησης για ορισμένο χρόνο περιορίζεται χρονικά έτσι ώστε ο δανειστής να μπορεί να επιδιώξει να ικανοποιηθεί η απαίτηση μέσα στο συγκεκριμένο χρονικό διάστημα που έχει ορισθεί επίσης μπορεί να υπάρξει παράταση του διαστήματος για ένα ακόμα μήνα μετά την λήξη του.

Η δήλωση του εγγυητή για την ανάληψη της εγγύησης για ορισμένο χρόνο μπορεί να γίνει και μετά την κατάρτιση της συμβάσεως ενώ πρέπει να είναι ρητή και σαφής, δεν θεωρείται ορισμένου χρόνου η εγγύηση χωρίς να υπάρξει κάποιος έγγραφος τύπος.

«Από την διάταξη του άρθρου 866 ΑΚ ο εγγυητής για ορισμένο χρόνο αντλεί ένσταση ελευθέρωσης του στην περίπτωση που ο δανειστής καθυστερεί να επιδιώξει δικαστικά την ικανοποίηση της ασφαλιζόμενης απαίτησης κατά τους όρους της διάταξης αυτής.» Ο εγγυητής ελευθερώνεται μόλις εκπληρωθούν οι όροι του άρθρου 866 ΑΚ χωρίς να υπάρξει ενημέρωση του δανειστή, καθώς επίσης και στην περίπτωση όπου γίνει ανανέωση της σύμβασης που αφορά την εγγύηση χωρίς την συγκατάθεση του εγγυητή.

Για την εγγύηση για αόριστο χρόνο η διάταξη του άρθρου 867 ΑΚ ορίζει ότι «εκείνος που εγγυήθηκε για αόριστο χρόνο μπορεί όταν γίνει απαίτηση η κύρια οφειλή, να αξιώσει από το δανειστή να επιδιώξει δικαστικώς την απαίτηση του μέσα σε ένα μήνα και να συνεχίσει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση τη διαδικασία. Αν ο δανειστής δεν συμμορφωθεί με την αξίωση του εγγυητή, ο εγγυητής ελευθερώνεται.» Η διάταξη του άρθρου 867 ΑΚ είναι ενδοτικού δικαίου έτσι δίνει το δικαίωμα στον εγγυητή να παραιτηθεί από το παρεχόμενο πλεονέκτημα.

«Εάν απαιτητέ καταγγελία από τον δανειστή για να καταστεί η απαιτητή οφειλή ο εγγυητής έχει το δικαίωμα μετά την πάροδο ενός έτους από την κατάρτιση της συμβάσεως εγγυήσεως, να αξιώσει τον δανειστή να καταγγείλει τη σύμβαση για την οποία έχει δοθεί εγγύηση και επιδιώξει δικαστικός την απαίτηση του εντός μηνός.»

«Στην εγγύηση αόριστου χρόνου δόλος η αμέλεια του δανειστή μπορεί να υπάρξει:

- 1) Σε περίπτωση που παρατάθηκε η προθεσμία για την εξόφληση του χρέους, χωρίς να το γνωρίζει ο εγγυητής και ο οφειλέτης καταστεί αναξιόχρεος κατά το χρόνο της παρατάσεως ενώ ο δανειστή μπορούσε να προβλέψει το αποτέλεσμα αυτό.
- 2) Σε περίπτωση που ο δανειστής αμέλησε για μακρό χρόνο να εισπράξει την κύρια οφειλή και ο οφειλέτης κατέστη αναξιόχρεος ή παρέλειψε σκόπιμα τη δίωξη του πρωτοφειλετη, ο οποίος κατέστη επίσης αφερέγγυος.²⁴

2.7 Απόσβεση της εγγύησης

Η απόσβεση της εγγύησης γίνεται σύμφωνα με τους γενικούς λόγους απόσβεσης αλλά και ορισμένους ειδικούς

2.7.1 Γενικοί λόγοι.

Οι γενικοί λόγοι που μπορεί να αποσβεστεί η εγγύηση είναι η καταβολή, ο συμψηφισμός, ανανέωση, πληρωμή διαβλητικής αίρεσης ή προθεσμίας, αντίθετη συμφωνία κτλ.

2.7.2 Οι ειδικοί λόγοι σύμφωνα με τα άρθρα 862,863,864 και 865 ΑΚ.

A) Κατά την διάταξη του άρθρου 862 ΑΚ «ο εγγυητής ελευθερώνεται εφόσον από πταίσμα του δανειστή έγινε αδύνατη η ικανοποίηση του από τον οφειλέτη», κατά την διάταξη αυτή για την ελευθέρωση του εγγυητή απαιτούνται δυο προϋποθέσεις 1) να μην μπορεί ο πρωτοφειλετης να ικανοποιήσει τον δανειστή απέναντι στην οφειλή του αυτή η αδυναμία μπορεί έρθει από την πτώχευση του πρωτοφειλετη ή από την συμπλοκή του σε άλλη νομική κατάσταση και 2) Η αδυναμία ικανοποίησης να οφείλεται σε δόλο ή αμέλεια του δανειστή η πράξη αυτή του δανειστή έναντι του πρωτοφειλετη αντανακλάται στις σχέσεις του εγγυητή με τον δανειστή και έχει το στοιχείο του πταίσματος.

B) Κατά την διάταξη του άρθρου 863 ΑΚ «ο εγγυητής ελευθερώνεται, εφόσον ο δανειστής παραιτήθηκε από ασφάλειες που υπήρχαν για την απαίτηση του, για την οποία είχε δοθεί με αποτέλεσμα να ζημιωθεί ο εγγυητής» κατά την διάταξη αυτή για την ελευθέρωση του θα πρέπει ο εγγυητής να απόδειξη δικαστικός την παραίτηση του δανειστή από τις ασφάλειες που υπήρχαν για την απαίτηση του καθώς επίσης και για το ύψος της ζημίας που του προκάλεσε π.χ. «ότι το ακίνητο που αποδεσμεύτηκε από

²⁴ ΒΛΕΠΕ:Βασίλης Τσόμπας, Εγγύηση και Εγγυοδοσία θεωρία - νομολογία – υποδείγματα εκδ. 2006 Σελ 50-52

την τράπεζα είχε μεγαλύτερη αξία και ότι η τράπεζα θα έπρεπε να εισπράξει μεγαλύτερο τίμημα»(Μιχάλης Ε. Αγγελάκης έκδοση 2005) η τράπεζα πρέπει πρώτα να ενημέρωση τον εγγυητή και να πάρει την συναίνεση του για να μπορέσει να αποδεσμεύσει της ασφάλειες που είχαν δοθεί για την εγγύηση αν δεν γίνει ενημέρωση του εγγυητή τότε ελευθερώνεται αυτόματα σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 862 ΑΚ επίσης εάν ο εγγυητής καταβάλει το χρέος χωρίς να γνωρίζει την παραίτηση του εγγυητή έχει το δικαίωμα να ζητήσει να του επιστραφούν όλα όσα κατέβαλε σύμφωνα με τις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού.

Γ) Κατά την διάταξη του άρθρου 864 ΑΚ «όταν η κύρια οφειλή αποσβεστεί, ο εγγυητής ελευθερώνεται, εκτός αν η απόσβεση επήλθε από δικό του πταίσμα» κατά την διάταξη αυτή μας είναι αδιάφορο το πώς αποσβέσθηκε η κύρια οφειλή όπου μπορεί να έγινε με καταβολή κτλ. Η ελευθέρωση του εγγυητή μετά από αυτό έρχεται αυτόματος εξαιτίας του παρεπόμενου χαρακτήρα της εγγύησης ανεξάρτητα από το αν ικανοποιήθηκε ο δανειστής η όχι , σε περίπτωση που η αποσβέσθηκε μερικός τότε και η ευθύνη του εγγυητή μειώνεται ανάλογα, αν όμως υπάρξει αναβίωση της κύριας οφειλής τότε η εγγύηση που αποσβέστηκε δεν αναβιώνει. «Τέλος εάν η απόσβεση γίνει από πταίσμα του εγγυητή τότε ο τελευταίος δεν ελευθερώνεται, αντίθετος μπορεί να υπέχει ευθύνη και από αδικοπραξία (914 ΑΚ) παράλληλα προς την ευθύνη από την σύμβαση εγγύησης.»

Δ) Κατά την διάταξη του άρθρου 865 ΑΚ «αν επήλθε σύγχυση κύριας οφειλής και εγγύησης στο ίδιο πρόσωπο, τα δικαιώματα του δανειστή δεν παραβλέπονται» σύμφωνα με αυτή την διάταξη τα δικαιώματα του δανειστή δεν παραβλέπονται. «Αν το ίδιο πρόσωπο επήλθε σε σύγχυση κύριας οφειλής και εγγύησης, αλλά η κύρια οφειλή είναι φυσική ένοχη μη αγώγιμη, ενώ η εγγύηση είναι αγώγιμη, η σύγχυση αποσβένει την κύρια φυσική οφειλή και διατηρεί την εγγύηση ως πλεονεκτικότερη, εφόσον είναι αγώγιμη, όποτε η εγγύηση καθίσταται σε κύρια οφειλή.»²⁵

²⁵ ΒΛΕΠΕ: Ιωάννης Κ. Καρακώστας, ΑΚ Ειδικός Ενοχικός τόμος 6, άρθρα 862,863,864 και 865 εκδ 2008 Σελ.597-609

2.8 Ιδιαίτερες μορφές εγγύησης

2.8.1 Αντεγγυηση

Η αντεγγυηση καταρτίζεται στις ετεροβαρές συμβάσεις και αποτελεί μια σύμβαση μεταξύ δυο εγγυητών ο δεύτερος δηλαδή αναλαμβάνει έναντι του πρώτου την εκπλήρωση της υποχρέωσης του πρωτοφειλετη αυτό σημαίνει ότι η αντεγγυηση είναι πάντα μια εγγύηση για μελλοντική υποχρέωση (848 ΑΚ).

Σύμφωνα με την λειτουργία της εγγύησης αυτής «ο αντεγγυητής θα κληθεί να καταβάλει μόνο όταν ο πρώτος εγγυητής ικανοποιήσει τον δανειστή της βασικής απαίτησης και με τον τρόπο αυτό αποκτήσει την αξιώσει ανάγωγης κατά του πρωτοφειλετη.» Όταν ο αντεγγυητής ικανοποιήσει τον πρώτο εγγυητή μεταβιβάζεται σύμφωνα με το 858 ΑΚ η απαίτηση αναγωγής κατά του πρωτοφειλετη. Γενικότερα ο αντεγγυητής που ικανοποίησε την απαίτηση του δανειστή αποκτά τα δικαιώματα του εγγυητή αλλά και τα δικαιώματα του αρχικού δανειστή.²⁶

2.8.2 Μετεγγύηση

Η μετεγγύηση καταρτίζεται ανάμεσα στον δανειστή και σε έναν τρίτο τον μετεγγυητή ο οποίος αναλαμβάνει την ευθύνη απέναντι στον δανειστή ότι ο πρωτοφειλετής θα εκπληρώσει την απαίτηση του, η μετεγγύηση παρέχει έμμεση εξασφάλιση για το χρέος του πρωτοφειλετη αυτό που δίνει ασφάλεια στο χρέος του πρωτοφειλετη είναι η πρώτη εγγύηση.

Λόγο του παρεπόμενου χαρακτήρα που έχει η μετεγγύηση ο μετεγγυητής απαλλάσσεται εάν ο πρώτος εγγυητής η ο πρωτοφειλετής καταβάλουν το χρέος, ο μετεγγυητής έχει το δικαίωμα να προτείνει όλες τις ενστάσεις του εγγυητή κατά του δανειστή και κατά του πρωτοφειλετη σύμφωνα με το άρθρο 853 ΑΚ, εάν όμως ο μετεγγυητής ελευθερωθεί από τον δανειστή αυτό δεν σημαίνει ότι και ο εγγυητής απαλλάσσεται γιατί δεν ευθύνεται παράλληλα με τον εγγυητή αλλά μετά από αυτόν. «Η μετεγγύηση είναι άκυρη όταν είναι άκυρη η εγγύηση ακόμα και στην περίπτωση που η κύρια οφειλή είναι έγκυρη.»²⁷

²⁶ ΒΑΕΠΕ:Απόστολος Σ. Γεωργιαδης, Η εξασφάλιση των πιστοδοτήσεων εκδ. Π.Ν. Σακκουλα 2001 Σελ 93

²⁷ ΒΑΕΠΕ:Βασίλης Τσόμπας, Εγγύηση και Εγγυοδοσία θεωρία - νομολογία – υποδείγματα εκδ. 2006 Σελ 16

2.8.3 Αναπληρωματική εγγύηση

Η αναπληρωματική εγγύηση είναι μια μορφή κανονικής εγγύησης με την διάφορα ότι χρησιμοποιείται στην περίπτωση όπου ο δανειστής είχε την υποχρέωση να ισχυριστεί και να αποδείξει ότι έχει μείνει ένα υπόλοιπο της απαίτησης του ακάλυπτο το οποίο μπορεί να έχει προκύψει π.χ. επειδή επιχείρησε αναγκαστική εκτέλεση κατά του πρωτοφειλετη, αλλά αυτός στερείται περιούσιας, δηλαδή αναπληρωματική εγγύηση είναι η εγγύηση που δίνεται υπό τον όρο «ο εγγυητής της να ευθύνεται μόνο εάν ο δανειστής δεν μπορεί να ικανοποιήσει την αξίωση του ούτε από την αξιοποίηση άλλων ασφαλειών.»

«Εάν όμως ο πρωτοεγγυητής εκπληρώσει την απαίτηση του δανειστή, η ένοχη του αναπληρωματικού εγγυητή αποσβένει αφού πληρώθηκε η αναβλητική αίρεση υπό την οποία τελούσε η ευθύνη του εκτός και αν υπάρχει ιδιαίτερη συμφωνία μεταξύ εγγυητή και αναπληρωματικού εγγυητή.»²⁸

2.8.4 Μερική εγγύηση

Μερική εγγύηση έχουμε όταν σε μια σύμβαση υπάρχουν περισσότεροι από έναν εγγυητές για την πληρωμή της, οι εγγυητές έχουν την δυνατότητα να αποκλείσουν την συνεγγυηση και την εις ολόκληρο ευθύνη τους (854 ΑΚ) δημιουργώντας μερικές τμηματικές εγγύησης με την έννοια ότι ο καθένας από τους εγγυητές θα ευθύνεται μόνο για ένα μέρος του χρέους, δεδομένο της εγγύησης αυτής είναι ότι η καταβολή του χρέους ενός εγγυητή δεν συνεπάγεται στην απαλλαγή των υπόλοιπων εγγυητών.²⁹

2.8.5 Εγγύηση ανώτατου ποσού

Στην εγγύηση ανώτατου ποσού ο εγγυητής αναλαμβάνει την υποχρέωση της απαίτησης του πρωτοφειλετη σε περίπτωση κινδύνου μέχρι ένα ανώτατο όριο, «ο εγγυητής συμφωνεί με το δανειστή να ευθύνεται μεν για όλη την έκταση της ασφαλισμένης κύριας οφειλής, η ευθύνη του όμως περιορίζεται ως προς το ύψος μέχρι το συμφωνημένο ανώτατο όριο.»

«Η εγγύηση ανώτατου ποσού πρέπει να μην συγχέεται με την μερική εγγύηση. Στην περίπτωση της μερικής εγγύησης, η ευθύνη του εγγυητή αναφέρεται σε ένα συγκεκριμένο μέρος της απαίτησης του δανειστή, με συνέπεια η καταβολή αυτού του

²⁸ ΒΑΕΠΕ:Απόστολος Σ. Γεωργιάδης, Η εξασφάλιση των πιστοδοτήσεων εκδ. Π.Ν. Σακκουλα 2001 Σελ 93-94

²⁹ ΒΑΕΠΕ:Απόστολος Σ. Γεωργιάδης, Η εξασφάλιση των πιστοδοτήσεων εκδ. Π.Ν. Σακκουλα 2001 Σελ 95

μέρους από τον οφειλέτη να ελευθερώνει τον εγγυητή. Στην εγγύηση ανώτατου ποσού, αντίθετα, η ευθύνη του εγγυητή υπάρχει για τη συνολική απαίτηση του δανειστή, δηλαδή ενδεχόμενος και για κάποιο υπόλοιπο του χρέους που δεν εξόφλησε ο οφειλέτης.» Για κάθε πόσο παραπάνω από το όριο αυτό η ευθύνη του εγγυητή αποκλείεται, στην συμφωνία αυτή όμως μπορεί να υπάρξουν και ρήτρες όπου το όριο να αυξάνεται στην περίπτωση των τόκων των εξόδων κτλ.³⁰

2.8.6 Συνεγγύηση

Συνεγγύηση υπάρχει όταν για την ίδια κύρια οφειλή παρέχεται από περισσότερους του ενός εγγυητή, οι περισσότεροι εγγυητές ονομάζονται συνεγγυητές . Συνεγγύηση δημιουργείται είτε όταν οι συνεγγυητές αναλαμβάνουν συνειδητά από κοινού την υποχρέωση της εγγύησης είτε όταν ο ένας εγγυητής αγνοεί την ύπαρξη του άλλου .

Η Συνεγγύηση μπορεί να συνδυαστεί με την εγγύηση ανώτατου ποσού, έτσι μπορεί οι συνεγγυητές να ευθύνονται όλοι για το σύνολο της ασφαλιζόμενης απαίτησης, ή να ευθύνονται όλοι έως ένα ανώτατο όριο, ή να ευθύνονται ο καθένας έως διαφορετικά ανώτατα όρια που υπολείπονται της ασφαλιζόμενης απαίτησης.³¹

2.9 Εγγύηση και άκυρη οφειλή

Σύμφωνα με το άρθρο 850 ΑΚ « η εγγύηση προϋποθέτει έγκυρη κύρια οφειλή. Είναι ισχυρή η εγγύηση για οφειλή που συνομολογήθηκε από πρόσωπο ανίκανο ή περιορισμένα ικανό για δικαιοπραξία, αν ο εγγυητής εγγυήθηκε για το πρόσωπο αυτό γνωρίζοντας την ανικανότητα του.»

Έγκυρη είναι η κύρια οφειλή και κατ' επέκταση και η εγγύηση της, αν υπάρχει έγκυρα κατά το χρόνο εκπλήρωσης της εγγύησης. Από αυτό εξηγείται ότι η εγγύηση μπορεί να δοθεί και για «μελλοντική ή υπό αίρεση οφειλή.»(848 ΑΚ)

«Όταν η κύρια οφειλή είναι άκυρη (ΑΚ 174) ως αντικείμενη στο νόμο ή στα χρηστά ήθη ή γιατί δεν τηρήθηκε για αυτήν ο απαιτούμενος από το νόμο τύπος, τότε και η εγγύηση που είχε δοθεί για την εν λόγω οφειλή θα είναι άκυρη ως τέτοια, με τον εγγυητή δυνάμενο να προβάλει την ένσταση ακυρότητας, έστω και αν κατά τη σύναψη της εγγύησης γνώριζε την υφισταμένη ακυρότητα της κύριας οφειλής.

³⁰ ΒΛΕΠΕ:Απόστολος Σ. Γεωργιάδης, Η εξασφάλιση των πιστοδοτήσεων εκδ. Π.Ν. Σακκουλα 2001 Σελ 95-96

³¹ ΒΛΕΠΕ:Απόστολος Σ. Γεωργιάδης, Η εξασφάλιση των πιστοδοτήσεων εκδ. Π.Ν. Σακκουλα 2001 Σελ 88

Όταν όμως η κύρια οφειλή είναι ακυρώσιμη, ως καταρτισθείσα εκ πλάνης, απατής ή απειλής η εγγύηση δεν είναι άκυρη, εάν όμως ακυρωθεί με δικαστική απόφαση η κύρια οφειλή λόγω του ελαττώματος αυτού, τότε και η εγγύηση θα είναι άκυρη από την σύναψη της.»

Κατ' εξαίρεση η κύρια οφειλή είναι έγκυρη εάν ο εγγυητής γνώριζε ότι η κύρια οφειλή είναι ελαττωματική για να είναι έγκυρη σε αυτήν την περίπτωση πρέπει: «α) πρέπει η κύρια οφειλή να πάσχει εξαιτίας μιας οποιαδήποτε ανικανότητας του πρωτοφειλέτη β) πρέπει ακόμη εγγυητής να γνώριζε κατά τη σύναψη της εγγύησης την ανικανότητα ή την περιορισμένη ικανότητα προς δικαιοπραξία του πρωτοφειλέτη, χωρίς να αρκεί η υπαίτια άγνοια του.»³²

2.10 Εγγύηση στην πτώχευση

2.10.1 Πτώχευση του πρωτοφειλέτη

«Εάν ο πρωτοφειλέτης κηρυχθεί σε κατάσταση πτώχευσης το γεγονός αυτό δεν επηρεάζει τα δικαιώματα του δανειστή κατά του εγγυητή, η ρύθμιση αυτή είναι εύλογη αφού σκοπός της εγγύησης είναι ακριβώς η εξασφάλιση του δανειστή για την περίπτωση αφερεγγυότητας του πρωτοφειλέτη.

Προς τον σκοπό αυτό της εγγύησης θα ήταν αντίθετο αν ο εγγυητής μπορούσε και μετά την πτώχευση του πρωτοφειλέτη να προβάλει κατά του δανειστή την ένσταση διζήσεως, γι' αυτό ο νόμος ορίζει ότι ο εγγυητής δεν μπορεί να προβάλει την ένσταση διζήσεως κατά του δανειστή εκτός αν ο τελευταίος έχει για την ασφαλιζόμενη απαίτηση και ενέχυρο επί πράγματος του πτωχεύσαντος.

Η πτώχευση του πρωτοφειλέτη δεν εμποδίζει το δανειστή να στραφεί και κατ' αυτού εμφανιζόμενος ως πτωχευτικός πιστωτής, εάν κατά την κήρυξη της πτώχευσης η ασφαλιζόμενη απαίτηση δεν είναι ληξιπρόθεσμη καθίσταται αυτή απαιτητή μόνον ως προς τον πτωχεύσαντα, όχι και ως προς τον εγγυητή κατά του οποίου δεν μπορεί να στραφεί ο δανειστής πριν από τη λήξη προθεσμίας.»³³

³² ΒΑΕΠΕ: Ιωάννης Κ. Καρακώστας, ΑΚ Ειδικός Ενοχικός τόμος 6, άρθρο 850 εκδ 2008 Σελ.534

³³ ΒΑΕΠΕ: Απόστολος Σ. Γεωργιάδης, Η εξασφάλιση των πιστοδοτήσεων εκδ. Π.Ν. Σακκουλα 2001 Σελ 83

2.10.2 Πτώχευση του εγγυητή

Σε περίπτωση πτώχευσης του εγγυητή τα δικαιώματα του δανειστή κατά του πρωτοφειλετη δεν επηρεάζονται μπορεί να στραφεί σε αυτόν σαν να μην είχε κηρυχθεί σε πτώχευση ο εγγυητής . Μπορεί επίσης να στραφεί και κατά τον εγγυητή παίρνοντας μέρος στις εργασίες πτώχευσης του: «α) ως πτωχευτικός πιστωτής υπό αίρεση (υπό την αίρεση της μη πληρωμής του χρέους από τον πρωτοφειλετη), αν ο πτωχεύσας εγγυητής έχει την ένσταση διζήσεως και β) ως πτωχευτικός πιστωτής χωρίς αίρεση, αν ο πτωχεύσας είχε εγγυηθεί ως αυτοφειλέτης ή εάν είχε παραιτηθεί από την ένσταση διζήσεως.»³⁴

2.11 Δικαιώματα του εγγυητή για ασφάλεια

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 861 ΑΚ «ο εγγυητής μπορεί να απαιτήσει από τον πρωτοφειλέτη ασφάλεια και πριν ακόμα γίνει απαίτηση η οφειλή: 1. Αν χειροτέρευσε η περιουσιακή κατάσταση του πρωτοφειλετη 2. Αν η δίωξη του πρωτοφειλέτη έγινε σημαντικά δύσκολη λόγω μεταβολής της κατοικίας ή της διανομής του μετά τη συνομολόγηση της εγγύησης 3. Αν ο πρωτοφειλετης έγινε υπερήμερος 4. Αν ο εγγυητής καταδικάστηκε να καταβάλει την οφειλή.»

«Σκοπός της διάταξης αυτής είναι η παροχή ιδιαίτερης ασφάλειας για την εξασφάλιση του δικαιώματος ανάγωγης σε περίπτωση πληρωμής του χρέους στο δανειστή από τον εγγυητή.» Η διάταξη αυτή είναι ενδοτικού δικαίου, ο εγγυητής μπορεί να παραιτηθεί από το δικαίωμα αυτό χωρίς να δοθεί έγγραφος τύπος λόγο ότι αυτό γίνεται μεταξύ δανειστή και πρωτοφειλέτη.

«Η ασφάλεια μπορεί να ζητηθεί τόσο εξώδικα σε περίπτωση όσο σε περίπτωση αρνήσεως του πρωτοφειλέτη και δικαστικά με αγωγή ή αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, κατά την νομολογία εφόσον ζητείται η παροχή ασφάλειας με ασφαλιστικά μέτρα αυτή συγχωρείται μόνο εάν επιτρέπεται η λήψη ως ασφαλιστικού μέτρου του αξιωμένου είδους ασφάλειας.»³⁵

³⁴ ΒΛΕΠΕ: Απόστολος Σ. Γεωργιάδης, Η εξασφάλιση των πιστοδοτήσεων εκδ. Π.Ν. Σακκουλα 2001 Σελ 84

³⁵ ΒΛΕΠΕ: Ιωάννης Κ. Καρακώστας, ΑΚ Ειδικός Ενοχικός τόμος 6, άρθρο 861 εκδ 2008 Σελ. 593-594

2.12 Ευθύνη του εγγυητή για παρεπόμενες παροχές

Σύμφωνα με το άρθρο 852 ΑΚ « ο εγγυητής σε περίπτωση αμφιβολίας, δεν ευθύνεται για παρεπόμενες παροχές που είχαν συμφωνηθεί και ήταν απαιτητές κατά το χρόνο εγγύησης. Για τέτοιες παροχές που γίνονται απαιτητές μετά την εγγύηση, ο εγγυητής σε περίπτωση αμφιβολίας ευθύνεται μόνο αν κατά το χρόνο της εγγύησης γνώριζε την ύπαρξη τους.»

Έτσι σύμφωνα με το άρθρο αυτό ο εγγυητής δεν ευθύνεται για τους συμφωνημένους τόκους ή την ποινική ρήτρα που κατέπεσε πριν συναφθεί η σύμβαση εγγύησης. Αντίθετα για τις παρεπόμενες παροχές που συμφωνήθηκαν πριν την σύναψη της σύμβασης εγγύησης και έγιναν απαιτητές μετά από αυτήν ο εγγυητής θα ευθύνεται μόνο εάν κατά τον χρόνο κατάρτισης της γνώριζε την ύπαρξη αυτών. (852 ΑΚ)

2.13 Ένσταση διζήσεως

Στο άρθρο 855 ΑΚ ο εγγυητής έχει το δικαίωμα να αρνηθεί να καταβάλει την οφειλή σε περίπτωση που ο δανειστής κάνει αναγκαστική εκτέλεση κατά του πρωτοφειλέτη χωρίς αποτέλεσμα. «Η διάταξη του άρθρου 855 ΑΚ αποτελεί την κυριότερη εκδήλωση της αρχής της επικουρίας της ευθύνης του εγγυητή σε σχέση με τον πρωτοφειλέτη έναντι του δανειστή και καθιερώνει ένσταση γνήσια και αναβλητική, η οποία, εφόσον γίνει δεκτή, έχει ως συνέπεια την προσωρινή απόρριψη της αγωγής.» Η ένσταση διζήσεως είναι ενδοτικού δικαίου και ο εγγυητής μπορεί να παραιτηθεί από αυτήν χρησιμοποιώντας τους Γενικούς Όρους Συναλλαγών, μειώνοντας έτσι την πρακτική χρησιμότητα της νομοθετικής ρύθμισης.

Η ένσταση διζήσεως πρέπει να προβάλλεται από τον εγγυητή για να την λάβουν υπόψη, αυτό μπορεί να πραγματοποιηθεί είτε με νόμιμο τρόπο είτε όχι, ο δανειστής θα πρέπει να αποδείξει την ανεπάρκεια κατασχετής περιούσιας του πρωτοφειλέτη για την αναγκαστικής εκτέλεσης που έκανε, και να κάνει νέα αγωγή κατά του εγγυητή χωρίς να είναι υποχρεωμένος να στραφεί πάλι κατά του πρωτοφειλέτη.

Αναγκαστική εκτέλεση σε περίπτωση εγγύησης χρηματικής οφειλής:

Σύμφωνα με το άρθρο 856 ΑΚ στην περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης σε εγγύηση χρηματικής οφειλής ο δανειστής θα πρέπει να στραφεί επί των κινητών πραγμάτων του πρωτοφειλέτη που υπάρχουν στον τόπο κατοικίας του, στην περίπτωση αυτή η ένσταση διζήσεως αποκλείεται εάν πρώτα έχει γίνει ατελέσφορη

αναγκαστική εκτέλεση στην ακίνητη περιουσία του πρωτοφειλετη που βρίσκεται στον τόπο κατοικίας του καθώς επίσης και αν αποδειχτεί ότι δεν υπάρχει κινητή περιουσία κατασχετή, εάν όμως γίνει καταβολή του χρέους από τον εγγυητή τότε αυτός έχει το δικαίωμα να στραφεί σε οποιαδήποτε περιουσία του πρωτοφειλετη όπου και αν βρίσκεται.

Αποκλεισμός της ένστασης διζήσης, ευθύνη ως αυτοφειλέτης:

Σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 857 ΑΚ «ο εγγυητής δεν έχει την ένσταση διζήσης: 1. Αν παραιτήθηκε από αυτήν και ιδίως αν εγγυήθηκε ως αυτοτελής 2. Αν η δίωξη του πρωτοφειλέτη έγινε σημαντικά δύσκολη λόγω μεταβολής της κατοικίας ή διαμονής του μετά τη συνομολόγηση της εγγύησης 3. Αν ο πρωτοφειλέτης κηρύχθηκε σε κατάσταση πτώχευσης και ο δανειστής δεν έχει ενέχυρο σε πράγμα του 4. Αν είναι φανερό ότι η αναγκαστική εκτέλεση εναντίον του πρωτοφειλέτη θα απέβαινε άκαρπη.»

Στην περίπτωση όπου ο εγγυητής παραιτηθεί από το δικαίωμα διζήσεως και εγγυήθηκε ως αυτοφειλέτης ο δανειστής μπορεί να στραφεί κατευθείαν ενάντια του χωρίς να κάνει πρώτα αναγκαστική εκτέλεση κατά του οφειλέτη, η παραίτηση του εγγυητή μπορεί να γίνει είτε από την αρχή της σύναψης συμβάσεως είτε χρονικά, οπωσδήποτε όμως δηλώνεται σε έγγραφο τύπο και μπορεί να γίνει ρητά ή σιωπηρά. Κατά την νομολογία είναι νοητό ότι η παραίτηση του εγγυητή από την ένσταση δεν συνεπάγεται και στην ολόκληρο ευθύνη του μετά τον οφειλέτη, αυτό συμβαίνει λόγω του παρεπόμενου χαρακτήρα της συμβάσεως όπου ο εγγυητής υποχρεούται να κάλυψη την οφειλή κατά το χρόνο άσκησης της σχετικής αγωγής.

Στην περίπτωση όπου υπάρξει δυσχέρεια δίωξης του πρωτοφειλετη λόγω μεταβολής της κατοικίας, εάν η δίωξη του πρωτοφειλετη είναι πράγματι σημαντικά δύσκολη έχει το ελεύθερο από το δικαστήριο να ασκήσει αγωγή εναντίον του, η δυσχέρεια αυτή πρέπει αποκλειστικά να ανάγεται στην μεταβολή κατοικίας του οφειλέτη με «συνέπεια δυσχέρεια που προκύπτει από άλλους λόγους όπως λ.χ. θάνατος του πρωτοφειλετη, να μην θεωρούνται για την εφαρμογή της διάταξης επαρκείς.»

Στην περίπτωση που ο πρωτοφειλέτης κηρυχτεί σε κατάσταση πτώχευσης δεν μεταβάλλεται η ευθύνη του εγγυητή αφού γι' αυτό ακριβώς το λόγω συνάπτεται η εγγύηση για την εξασφάλιση του δανειστή από τυχόν τέτοιες περιπτώσεις, εάν όμως ο εγγυητής δεν έχει ενέχυρο από τον πρωτοφειλετη για να καλυφτεί από αυτό δεν

μπορεί να προβεί σε ένσταση διζήσεως καθώς επίσης αν ο δανειστής έχει ενέχυρο αλλά δεν καλύπτει ολόκληρη την οφειλή.

Στην περίπτωση όπου η αναγκαστική εκτέλεση αποβεί άκαρπη η ένσταση διζήσεως απορρίπτεται, αυτό συμβαίνει συνήθως στις περιπτώσεις όπου δεν υπάρχει καθόλου περιούσια για κατάσχεση, η απόφαση αυτή παίρνεται από το δικαστή μετά την εξέταση όλων των περιστάσεων για πραγματικούς και νομικούς λόγους, από «πραγματικούς λόγους είναι άκαρπη η εκτέλεση λόγω λαθραίας μετακομίσεως της πρωτοφειλέτριας με τον εξοπλισμό της σε άγνωστη διεύθυνση, με συνέπεια ο εγγυητής που εγγυήθηκε την καταβολή μισθωμάτων επί εμπορικής μίσθωσης να μην έχει την ένσταση διζήσεως και για νομικούς λόγους μπορεί να είναι προφανώς άκαρπη η διενέργεια αναγκαστικής εκτέλεσης, λ.χ συνέπεια απαγόρευσης των ατομικών διώξεων επί πτωχεύσεως του πρωτοφειλετη.»³⁶

2.14 Ενστάσεις του εγγυητή

Σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 853 ΑΚ «ο εγγυητής μπορεί να προτείνει εναντίον του δανειστή τις μη προσωποπαγείς ενστάσεις του πρωτοφειλετη, και αν ακόμα αυτός παραιτηθεί από αυτές μετά τη συνομολόγηση της εγγύησης» τέτοιες ενστάσεις μπορεί να προβάλλει ο εγγυητής ακόμα και αν παραιτήθηκε από την ένσταση διζήσεως ή εγγυήθηκε ως αυτοφειλετης.

Οι μη προσωποπαγείς ενστάσεις του πρωτοφειλέτη που μπορεί να προβεί είναι οι εξής:

1) Ένσταση ακυρότητας της κύριας οφειλής: «ο εγγυητής μπορεί να προβάλλει ως ένσταση κάθε είδους ακυρότητα της σύμβασης από την οποία πηγάζει η κύρια οφειλή, όπως ακυρότητα λόγω δικαιοπρακτικής ανικανότητας του οφειλέτη, λόγω απαγόρευσης του νόμου (ΑΚ 174) και αντίθεσης στα χρηστά ήθη (ΑΚ 178,179).» Επίσης μπορεί να έχει και την δυνατότητα της ένστασης ακυρώσεως της κύριας οφειλής, αφού γίνει αγωγή λόγω απατής ή απειλής.³⁷

³⁶ ΒΛΕΠΕ: Ιωάννης Κ. Καρακώστας, ΑΚ Ειδικός Ενοχικός τόμος 6, άρθρο 857 εκδ 2008 Σελ. 563-573

³⁷ «Παντός, ορθότερο, ίσως, είναι η συγκεκριμένη αυτή ένσταση να μην μπορεί να προταθεί, εφόσον δεν έχει ασκηθεί η περί ακυρώσεως αγωγή, εν όψη και της ρύθμισης (ΑΚ 154 εδ. Β') που περιορίζει την δυνατότητα άσκησης του δικαιώματος αυτού στον πλανηθέντα, απατηθέντα ή απειληθέντα και στους κληρονόμους του.» (ΑΚ 853)

2) Ένσταση του μη απαιτητού της οφειλής: ο εγγυητής προβάλλει αυτή την ένσταση όταν η οφειλή δεν είναι ληξιπρόθεσμη και απαιτητή, «όπως στην περίπτωση που υφίσταται ηρτημένη αίρεση ή προθεσμία προς εκπλήρωση.»³⁸

3) Ένσταση αποσβέσεως του χρέους: « ο εγγυητής μπορεί να προτείνει την ένσταση αυτή λόγω επελθούσας καταβολής (ΑΚ 416), δόσεως αντικαταβολής (ΑΚ 419), δημόσιας καταθέσεως (ΑΚ 431), ανανεώσεως (ΑΚ 436), σύγχυσης των ιδιοκτητών του δανειστή και του πρωτοφειλετη στο ίδιο πρόσωπο (ΑΚ 453), άφεσης χρέους ή αναγνώρισεως περί της μη ύπαρξης χρέους (ΑΚ 454).»³⁹

4) Ένσταση συμψηφισμού: « Σύμφωνα με το άρθρο 447 ΑΚ, ο εγγυητής μπορεί να αντιτάξει σε συμψηφισμό την ανταπαίτηση του πρωτοφειλετη κατά του δανειστή, ενώ αντίστροφα ο πρωτοφειλετης δεν μπορεί να αντιτάξει κατά του δανειστή τυχόν ανταπαίτηση του εγγυητή.» Αυτό έχει απόκλιση από τον κανόνα ότι ο εγγυητής δεν μπορεί να ασκήσει τα δικαιώματα του πρωτοφειλετη κατά το δανειστή ενώ σύγχρονος έχει απόκλιση και από την θεσμοθετημένη απαγόρευση πρότασης συμψηφισμού με απαίτηση που ανήκει σε τρίτον και όχι στον προτείνοντα, έτσι ο εγγυητής μπορεί να προτείνει σε συμψηφισμό την ανταπαίτηση του πρωτοφειλετη χωρίς να περιμένει να στραφεί εναντίον του ο δανειστής ή να ασκήσει την ένσταση διζήσης, προϋπόθεση όμως αυτού είναι ο πρωτοφειλετης σε συνεννόηση με τον δανειστή να μην έχει παραιτηθεί από το δικαίωμα αυτό πριν η σύγχρονος της σύναψης την εγγύηση.

5) Ένσταση παραγραφής της κύριας οφειλής: Ο εγγυητής μπορεί να προβεί στην ένσταση παραγραφής ακόμα και αν ο οφειλέτης παραιτήθηκε από αυτήν, δεν την πρότεινε ή η παραγραφή συμπληρώθηκε μετά από αγωγή κατά του εγγυητή. Ακόμα μπορεί να προταθεί και στην περίπτωση που του έχουν διακόψει την ένσταση αυτή αρκεί μόνο να μην έχει γίνει διακοπή και από τον πρωτοφειλετη, προβληματική όμως είναι η περίπτωση όπου ο εγγυητής παρείχε εγγύηση σε είδη παραγεγραμμένη οφειλή ώστε να εξασφαλιστεί ο δανειστής από τυχόν μη είσπραξης της, σε μια τέτοια περίπτωση όπου κατά το χρόνο σύναψης της σύμβασης είχε γίνει παραγραφή εν άγνοια του εγγυητή η παροχή της ασφάλειας είναι έγκυρη και η παροχή της εγγύησης είναι δυνατή.

³⁸ «Νοητή όμως μπορεί να είναι και η περίπτωση της ήδη επελθούσας διαλυτικής αιρέσεως η οποία όμως στην περίπτωση αυτή δεν καθιστά μη ληξιπρόθεσμη και μη απαιτητή, αλλά ανύπαρκτη την κύρια οφειλή (ΑΚ 202)» (ΑΚ 853)

³⁹ ΒΑΕΠΕ: Ιωάννης Κ. Καρακώστας, ΑΚ Ειδικός Ενοχικός τόμος 6, άρθρο 853 εκδ 2008 Σελ. 548

6) Ένσταση δεδικασμένου: « Δεδομένου ότι σύμφωνα με το άρθρο 328 παρ 1 ΚΠολΔ το δεδικασμένο δικαστικής απόφασης ενεργή υπέρ και κατά του εγγυητή του οφειλέτη διάδικου, μπορεί ο εγγυητής να προβάλλει ως ένσταση την απόρριψη της αγωγής του δανειστή κατά του πρωτοφειλετη λόγω ανυπαρξίας του χρέους.»(ΑΚ 853)

7) Ένσταση μη εκπληρωθέντος συναλλάγματος και ένσταση επίσχεσης: Ο εγγυητής μπορεί να προβάλλει την ένσταση του μη εκπληρωθέντος συναλλάγματος η την ένσταση επίσχεσης με σκοπό να αναγκάσει τον δανειστή να καταβάλει στον πρωτοφειλετη την αντιπαροχή με την προϋπόθεση όμως ο πρωτοφειλετης από την σχέση του με τον δανειστή να αξιώσει σε αυτόν να μην στραφεί κατά του εγγυητή ενώ στην δική ο πρωτοφειλετης πρέπει να παρέμβει υπέρ του δανειστή.

« Τέλος γίνεται δεκτό ότι ο εγγυητής δικαιούται να προτείνει την ένσταση του αδικαιολόγητου πλουτισμού, της ελλείψεως δικαιοδοσίας του δικαστηρίου και της μείωσης της υπέρμετρης ποινικής ρήτρας.»⁴⁰

Ο εγγυητής μπορεί να προβάλλει ενστάσεις που απορρέουν από την σύμβαση της εγγύησης αυτές μπορεί να είναι γνήσιες ή καταχρηστικές, ουσιαστικές ή δικονομικές έτσι ο εγγυητής μπορεί να προβεί σε ακυρότητα ή ακυρωσία της σύμβασης, να προβάλλει την παραγραφή της απαίτησης ή ακόμα να προτείνει το συμψηφισμό της απαίτησης, νοητό είναι ότι τα δικαιώματα αυτά δεν πηγάζουν από το άρθρο 853 ΑΚ αλλά αποτελούν παρακολούθημα της σύμβασης μεταξύ του εγγυητή και του δανειστή ως αυτοτελούς πηγής ενοχών, για αυτό το λόγο ο εγγυητής δεν μπορεί να προτείνει στον δανειστή τις ενστάσεις κατά του πρωτοφειλετη απορρέουσες από τη μεταξύ τους της σχέση.

Επίσης έχουμε και κάποιες μη προβαλλόμενες ενστάσεις κατά του δανειστή, τις προσωποπαγής ενστάσεις του πρωτοφειλετη ενστάσεις που προσκρούουν στο εξασφαλιστικό σκοπό της εγγύησης τέτοιες ενστάσεις είναι «α) η ύπαρξη προσωπικού συμφωνου άφεσης χρέους μεταξύ δανειστού και πρωτοφειλέτου, β) το ευεργέτημα «ευπορίας» του οφειλέτη στη δωρεά κατ' άρθρο 501 ΑΚ, γ) ενστάσεις από προσωπικό προνόμιο, δ) η τυχόν ανταπαίτηση εταίρου κατ' άρθρο 760 ΑΚ καθώς και στ) σε περίπτωση μέμνης άστοργης δωρεάς η ένσταση από το άρθρο 1836 ΑΚ.»⁴¹

⁴⁰ ΒΑΕΠΕ: Ιωάννης Κ. Καρακώστας, ΑΚ Ειδικός Ενοχικός τόμος 6, άρθρο 853 εκδ 2008 Σελ. 549-550

⁴¹ ΒΑΕΠΕ: Ιωάννης Κ. Καρακώστας, ΑΚ Ειδικός Ενοχικός τόμος 6, άρθρο 853 εκδ 2008 Σελ. 550-551

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

3.1 Η εγγύηση στην σύμβαση τοκοχρεολυτικού δανείου

«Στην σύναψη σύμβασης τοκοχρεολυτικού δανείου ο εγγυητής, εγγυάται ανεπιφύλακτα την εμπρόθεσμη και ολοκληρωτική εξόφληση του δανείου με τους τόκους και όλες τις επιβαρύνσεις και έξοδα και γενικά την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που έχει αναλάβει ο πρωτοφειλέτης κατά την σύναψη, ο εγγυητής ευθύνεται εις ολόκληρον με τον πρωτοφειλέτη ως αυτοφειλετης ευθύνεται ανεξάρτητα από το νομότυπο της υποχρέωσης που ανέλαβε ο δανειζόμενο, και ανεξάρτητα από ελαττώματα που αφορούν στην εκπροσώπηση του πρωτοφειλετη.

Στην σύμβαση τοκοχρεολυτικού δανείου ο εγγυητής παραιτείται από την ένσταση διζήσεως καθώς και το να προτείνει κατά της τράπεζας ενστάσεις του δανειζομένου, παραιτείται επίσης από το δικαίωμα να ασκήσει τυχόν εξ αναγωγή κατά του δανειζόμενου εφόσον υπάρχει ανεξόφλητο μέρος του δανείου, παραιτείται και από το δικαίωμα του να αποκατασταθεί στα παρεπόμενα εμπράγματα δικαιώματα αυτής έστω και αν έχει εξοφλήσει το δάνειο αυτός. Δεν ελευθερώνεται έστω και αν από οποιονδήποτε λόγο που βαρύνει η μη την τράπεζα, κατέστη αδύνατη η ικανοποίηση της οφειλής από το δανειζόμενο ούτε αν η τράπεζα για οποιοδήποτε λόγο παραιτήθηκε από ασφάλειες υπέρ της απαίτησης της.»

3.2 Η εγγύηση στη σύμβαση δανείου

« Στην σύμβαση δανείου ο εγγυητής ευθύνεται ολοκληρωτικά για την εξόφληση του δανείου με όλες τις επιβαρύνσεις και τα έξοδα που έχει, παραιτείται από την ένσταση διζήσεως και ευθύνεται ως αυτοφειλετης . Δεν ελευθερώνεται έστω και αν από οποιοδήποτε λόγο είναι αδύνατη η ικανοποίηση της απαίτησης από το δανειζόμενο επίσης δεν ελευθερώνεται ούτε και ακόμα εάν έρθει σε απόσβεση η κύρια οφειλή χωρίς την ικανοποίηση της τράπεζας, στην περίπτωση όμως που η σύμβαση πίστωσης κριθεί άκυρη η τράπεζα δεν μπορεί να ζητήσει αποπληρωμή δανείου από τον εγγυητή.»

Στις συμβάσεις δανείων ο πρωτοφειλετης και ο εγγυητής εξισώνονται από πλευρά ευθύνης απέναντι στην τράπεζα με αποτέλεσμα να διαφοροποιείτε ο ρόλος του εγγυητή στην τραπεζική χρηματοδότηση. Στην περίπτωση περισσότερων οφειλετών κάθε οφειλέτης ορίζει δικό του αντίκλητο αυτό ισχύει στην περίπτωση

περισσότερων εγγυητών εάν ο εγγυητής είναι ένας τότε ορίζεται αυτόματος ο δανειζόμενος.⁴²

3.3 Η εγγύηση στον ανοιχτό αλληλόχρεο λογαριασμό

Στον αλληλόχρεο λογαριασμό ο εγγυητής ευθύνεται μόνο για το απαιτητό κατάλοιπο που έρχεται κατά την λήξη του λογαριασμού και όχι για τις ενδιάμεσες χρηματικές καταβολές, η εγγύηση για το λογαριασμό αυτό είναι για μελλοντική απαίτηση για αυτό και το ύψος της δεν μπορεί να καθοριστεί.

«Η εγγύηση λόγω του παρεπόμενου χαρακτήρα της αφορά ολόκληρο το ύψος του κατάλοιπου του κληθέντος λογαριασμού και όλες τις νομικές συνέπειες από την καθυστέρηση της πληρωμής τους, υπό την προϋπόθεση ότι από το έγγραφο της δεν προκύπτει σχετικός περιορισμός. Από τα παραπάνω συνάγεται ότι ο εγγυητής ευθύνεται έναντι του δανειστή για την καταβολή του χρέους σε οποια έκταση και αν ανέρχεται κάθε φορά, έτσι στην περίπτωση που ο οφειλέτης θα οφειλή στο δανειστή την αρχική παροχή πλέον τόκων, εξόδων κτλ, η οφειλή καλύπτεται ως έχει διαμορφωθεί από τον εγγυητή υπό την προϋπόθεση όμως να γνωρίζει την ύπαρξη της κατά το χρόνο συνάψεως της εγγύησης.»⁴³

Ο εγγυητής έχει το δικαίωμα καταγγελίας της συμβάσεως όμως «η σύμβαση της εγγύησης δεν μπορεί να καταγγελθεί μονομερώς από τον εγγυητή ακόμα και αν είναι χρονικά απεριόριστη, κατ' εξαίρεση πρέπει να αναγνωρίσουμε στον εγγυητή το δικαίωμα καταγγελίας για σπουδαίο λόγο κατ' εφαρμογή της αρχής της καλής πίστης στις συμβάσεις εγγύησης που είναι τόσο χρονικά όσο και ποσοτικά απεριόριστες, τέτοια περίπτωση είναι και η περίπτωση του ανοιχτού αλληλόχρεου λογαριασμού όταν η ευθύνη του εγγυητή δεν περιορίζεται σε ορισμένο ανώτατο χρηματικό πόσο.»⁴⁴

«Στην σύμβαση ανοιχτού αλληλόχρεου λογαριασμού ο εγγυητής παραιτείται από την ένσταση διζήσεως και του δικαιώματος να προτείνει κατά το άρθρο 853 ΑΚ ενστάσεις του πιστούχου κατά της τράπεζας, επίσης παραιτείται έναντι της τράπεζας του δικαιώματος να ασκήσει τα τυχόν δικαιώματα από αναγωγή που θα έχει κατά του πιστούχου εφόσον θα υπάρχει ανεξόφλητο υπόλοιπο από την παρούσα σύμβαση. Ο εγγυητής παραιτείται έναντι της τράπεζας του δικαιώματος της υποκαταστάσεως του

⁴² ΒΛΕΠΕ: Παράρτημα Η Σελ. 43

⁴³ ΒΛΕΠΕ: Βασίλης Τσόμπας, Εγγύηση και Εγγυοδοσία θεωρία - νομολογία – υποδείγματα εκδ. 2006 Σελ

⁴⁴ ΒΛΕΠΕ: Απόστολος Σ. Γεωργιάδης, Η εξασφάλιση των πιστοδοτήσεων εκδ. Π.Ν. Σακκουλα 2001 Σελ 103

στα παρεπόμενα εμπράγματα δικαιώματα της έστω κι αν η απαίτηση της τράπεζας εξοφληθεί ολοσχερώς από αυτόν, ο εγγυητής δεν ελευθερώνετε έστω και αν από οποιαδήποτε λόγο που βαρύνει η όχι την τράπεζα, κατέστη αδύνατη από τον πρωτοφειλέτη η ικανοποίηση της.»⁴⁵

3.2 Η εγγύηση στην πιστωτική κάρτα

Κατά την σύναψη σύμβασης της πιστωτικής κάρτας ο κάτοχος θα πρέπει να αναγράψει διάφορα στοιχεία μέσα στα οποία να είναι το ύψος και η πηγή εισοδήματος του, εάν ο κάτοχος δεν πλήρη αυτή την δυνατότητα ο εκδότης μπορεί να απαιτήσει την σύμβαση εγγύησης από τρίτο πρόσωπο.

Ο ρόλος του εγγυητή σε αυτήν την περίπτωση είναι πολύ σημαντικός γιατί τις περισσότερες φορές ξεπερνάει ακόμα και την ευθύνη του πρωτοφειλέτη, η σύμβαση εγγύησης δημιουργεί μια τριγωνική σχέση ανάμεσα στον εγγυητή τον δανειστή και τον πρωτοφειλέτη, είναι μια μορφή προσωπικής ασφάλειας, αποτελεί ετεροβαρής σύμβαση με υποχρεωτικό συστατικό έγγραφο τύπο επί ποινή ακυρότητας κατ' αρ. 849ΑΚ. Το σημαντικότερο γνώρισμα της σύμβασης της εγγύησης είναι ο παρεπόμενος χαρακτήρας της, ο εγγυητής υποχρεούται σε πληρωμή μόνο στην έκταση που υποχρεούται και ο πρωτοφειλέτης καθώς επίσης μπορεί να αρνηθεί την καταβολή της οφειλής σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης από τον δανειστή. Αν όμως ο εγγυητής έχει παραιτηθεί από την ένσταση διζήσεως και έχει εγγυηθεί ως αυτοφειλέτης τότε ο δανειστής μπορεί να στραφεί κατευθείαν σε αυτόν για την πληρωμή της οφειλής.⁴⁶

⁴⁵ ΒΛΕΠΕ: παράρτημα 3 Σελ 54

⁴⁶ ΒΛΕΠΕ: Ιωάννης Κ. Καρακώστας, Πιστωτική Κάρτα εκδ. 2007 Νομική Βιβλιοθήκη Σελ 249-251

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

4.1 Προστασία του εγγυητή από τις διατάξεις του ν. 2251/1994 για την προστασία των καταναλωτών

Ένα ερώτημα που τίθεται στις μέρες μας είναι αν ο εγγυητής προστατεύεται από τις διατάξεις του ν. 2251/1994 περί προστασίας των καταναλωτών, μια απλή μάτια στις δημοσιευμένες τα τελευταία χρόνια δικαστικές αποφάσεις αρκεί για να πείσει τον καθένα για την εφαρμογή του νόμου στις οικονομικές συναλλαγές, επίκεντρο του προβλήματος είναι κατά πόσο η τραπεζικές εγγυήσεις μπορούν υπάγονται στην εφαρμογή του νόμου, ένα σημαντικό τμήμα αναφέρεται στις τραπεζικές συναλλαγές κυρίως σε σχέση με τη χρήση των ΓΟΣ όπου εντάσσεται και η λήψη των τραπεζικών εγγυητών. Αναλυτικότερη προσέγγιση αυτού του θέματος αποδεικνύει τη μη δυνατότητα αντιμετώπισης του από το νόμο 2251/1994 το οποίο δεν αποδέχονται ποιο πρόσφατα τα ελληνικά δικαστήρια. Σχετικό κριτήριο της υπαγωγής ή μη των διάφορων μορφών τραπεζικών εγγυήσεων του δικαίου προστασίας των καταναλωτών αναδεικνύεται η εξυπηρέτηση από μέρος του εγγυητή άμεσα ή συνήθως έμμεσα επαγγελματικών ή ατομικών αντίστοιχα συμφερόντων του.⁴⁷

Μια γνώμη που έχει διατυπωθεί για τον παραπάνω νόμο είναι ότι ο εγγυητής μπορεί να επικαλεσθεί της διατάξεις του είτε όταν ο πρωτοφειλέτης είναι ο τελικός αποδεκτής είτε όταν ο εγγυητής θεωρείται τελικός αποδεκτής (άρθρο 1 ν. 2251/1994). Ειδικότερα αυτό ισχύει στην περίπτωση που ο πρωτοφειλέτης είναι ο τελικός αποδεκτής, θα ήταν αντίθετο με την φύση του πράγματος να αντιμετωπίζεται με μεγαλύτερη εύνοια ο πρωτοφειλέτης από τον εγγυητή ο οποίος εξασφαλίζει την εκπλήρωση της ξένης οφειλής χωρίς προσωπικό του συμφέρον. Καταναλωτής, έτσι, είναι και ο χρηματοδοτούμενος από τράπεζα πελάτης της, ως τελικός αποδέκτης των εκ μέρους της προσφερόμενων χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, ανεξάρτητα από το σκοπό για τον οποίο αυτός συνάπτει τη χρηματοδότηση , με συνέπεια, λόγω του παρεπόμενου χαρακτήρα της εγγύησης, το ίδιο κι εκείνος που εγγυάται υπέρ αυτού να προστατεύεται με βάση τις διατάξεις του εν λόγω ν. 2251/1994 στον ίδιο βαθμό και έκταση, με δεδομένο άλλωστε ότι, ανεξάρτητα από την αιτία, για την οποία αποφασίζει να εγγυηθεί υπέρ του πρωτοφειλέτη, επαχθή ή χαριστική, έναντι της πιστώτριας τράπεζας η περί εγγυήσεως δήλωσή του δε νοείται, φυσικά, να γίνεται ποτέ χαριστικά .

⁴⁷ ΒΑΕΠΕ: Βασιλείου Α. Δούβλη, Η υπαγωγή ή μη των τραπεζικών εγγυητών στον Ν 2251/1994 Σελ.877

Μετά την τροποποίηση του ν. 2251/1994 από τον ν.3587/2007 ο ορισμός του καταναλωτή παίρνει μεγαλύτερη διάσταση καθώς προσθέεται σε αυτόν ότι «κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι εγγυητής υπέρ του καταναλωτή εφόσον δεν ενεργεί στο πλαίσιο επαγγελματικής του δραστηριότητας». Έτσι σύμφωνα με την τελευταία αλλαγή ο εγγυητής μπορεί να επικαλεσθεί της διατάξεις του νόμου 2251/1994 (προστασία του καταναλωτή) όταν είναι ενεργός δίνοντας εγγύηση εκτός επαγγελματικής του δραστηριότητας και όταν ο ίδιος θεωρείται τελικός αποδεκτής για την εξυπηρέτηση όχι δικών του οικονομικών συμφερόντων.

Επόμενος βάση των παραπάνω ο εγγυητής προσωπικού στεγαστικού δανείου θα πρέπει να θεωρηθεί και ως καταναλωτής από την στιγμή που δεν γίνεται στα πλαίσια επαγγελματικής δραστηριότητας ενώ το αντίθετο συμβαίνει στις περιπτώσεις όπου ο εγγυάται για επιχειρηματικά στεγαστικά δάνεια που αποσκοπούν στην βελτίωση της επιχειρήσεως μακροπρόθεσμα και την οικονομική της κερδοφορία.

Στην περίπτωση του αλληλόχρεου λογαριασμού ή οποιοδήποτε είδος πιστώσεων που απευθύνεται σε έμπορους πελάτες όπου μεταξύ τους συνήθως υπάρχει συγγενική και επαγγελματική σχέση δηλαδή μεταξύ δανειζομένου και πιστούχου κίνητρο το οποίο τον οδηγεί να δεχτεί οποιαδήποτε κίνδυνο οικονομικής κάλυψης απέναντι στην τράπεζα, με στόχο και το δικό του συμφέρον αφού πιθανός να είναι μέτοχος ή εταίρος στην εταιρεία όπου εγγυάται. Έτσι τέτοια περίπτωση δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί εξυπηρετήσει ατομικής ανάγκης διότι έχει εμπορικό χαρακτήρα από την στιγμή που υπάρχει εμπορικό οικονομικό σύμφων του πιστούχου, δεν είναι νομικά δικαιολογημένο και ο εγγυητής σε αυτή την περίπτωση δεν μπορεί να έχει καταναλωτική προστασία όπως συμβαίνει στον πρωτοφειλέτη.

Κατά την νομολογία για το ποτέ ο εγγυητής θεωρείται έμπορος το δικαστήριο έκρινε ότι ο εγγυητής που εγγυάται με κερδοσκοπικό όφελος και οικονομικό συμφέρον από την εγγύηση τότε πρόκειται για εμπορική πράξη ενώ σε αντίθετη περίπτωση θεωρείται αστική πράξη όπου και προστατεύεται από το νόμο 2251/1994.

Η δικαστική απόφαση του ΕφΑθ 5253/2003, η οποία επικύρωσε την ΠΠρΑθ 1119/2002 και αφορά εγγυητή στεγαστικού δανείου, οδηγείται σε αντίθετη άποψη δεχόμενη ότι ο εγγυητής εμπίπτει στην έννοια του καταναλωτή καθώς προσέρχεται στην τράπεζα σαν πελάτης και είναι αποδέκτης των υπηρεσιών της.

Η δικαστική απόφαση 1990/2004 του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία δέχεται την υπαγωγή του εγγυητή στην έννοια του καταναλωτή και στην περίπτωση της εγγύησης σε σύμβαση πίστωσης με ανοιχτό αλληλόχρεο λογαριασμό

με το σκεπτικό της ανωτέρω εφευειακής αποφάσεως, βάσει του οποίου ο εγγυητής προσέρχεται στην τράπεζα ως πελάτης και είναι αποδέκτης των υπηρεσιών της.

Η ανωτέρω απόφαση φαίνεται να προσεγγίζει την άποψη της θεωρίας για υπαγωγή όλων αδιακρίτως των τραπεζικών εγγυητών στο ν. 2251/1994, παρακάμπτοντας την άποψη που θέλει τον εγγυητή του επιχειρηματικού στεγαστικού δανείου και δανείων ή πιστώσεων μέσω αλληλόχρεου λογαριασμού, τα οποία αφορούν εμπόρους πελάτες, μη άξιο προστασίας του ν. 2251/1994, με το σκεπτικό ότι έχει δική του ωφέλεια από τις «εμπορικές» πλέον εγγυήσεις και είναι συνήθως συναλλακτικά συνέταιρος της δανειολήπτριας επιχείρησης, με βάση την παραπάνω δικαστική απόφαση και τον παρεπόμενο χαρακτήρα της εγγύησης θα ήταν άδικο εάν ο εγγυητής δεν έπαιρνε την ιδιότητα του καταναλωτή.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η εγγύηση στην τραπεζική σύμβαση αποτελεί όπως έχουμε αναφέρει την εξασφάλιση της προμηθεύτριας τράπεζας για την ικανοποίηση της απαίτησης της από την σύμβαση δανείου, και όχι για την οικονομική αποδυνάμωση του εγγυητή. Η εγγύηση στις τραπεζικές συναλλαγές είναι ένα απόλυτα απαραίτητο στοιχείο για κάθε τραπεζική χρηματοδότηση μεταξύ τράπεζας και πρωτοφειλετη ειδικότερα στην περίπτωση που δεν υπάρχουν εμπράγματα εξασφαλίσεις.

Συνήθως στις τραπεζικές συμβάσεις ο εγγυητής παραιτείται από την ένσταση διζήσεως και από τις μη προσωποπαγείς ενστάσεις του πρωτοφειλέτη τις οποίες μπορεί να προτείνει. Εγγυάται ως αυτοφειλετης όπου αυτό αλλάζει την ισορροπία των συμφερόντων και δείχνει τον εγγυητή να ξεπερνάει την ευθύνη του πρωτοφειλετη.

Στην περίπτωση του ανοιχτού αλληλόχρεου λογαριασμού όπου εγγυάται μόνο για το κατάλοιπο του λογαριασμού ως αυτοφειλετης και εις ολόκληρων συνήθως εκπρόσωποι δικό του συμφέρον μέσα από αυτό αφού τις περισσότερες φορές θα εμφανίζεται και ως μέτοχος της εταιρίας μετατρέποντας έτσι την εγγύηση από αστικό σε εμπορικό χαρακτήρα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΣΥΜΒΑΣΗ ΠΑΡΟΧΗΣ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ - ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΠΡΑΞΗ ΤΗΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. / ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΤΟΚΟΧΡΕΟΛΥΤΙΚΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ

Στ σήμερα στις , ημέρα μεταξύ των:

οι οποίοι ενεργούν ως νόμιμοι εκπρόσωποι της εδρεύουσας στην «»

Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία «...»που εφεξής θα αναγράφεται απλώς «η δανείστρια» και που θα ονομάζεται στη συνέχεια για συντομία «ο δανειζόμενος» και που θα ονομάζεται στη συνέχεια «εκ τρίτου συμβαλλόμενος», συνομολογήθηκαν και έγιναν δεκτά αμοιβαίως τα εξής:

Δυνάμει της υπ' αριθμ. / σύμβασης τοκοχρεολυτικού δανείου συνομολογήθηκε μεταξύ της «.....», ως δανείστριας και του, ως δανειζόμενου, δάνειο τοκοχρεολυτικό ποσού Ευρώ (), το οποίο εγγυήθηκε, εξοφλητέο κατά το σύστημα της σύνθετης χρεολυσίας και με τους όρους που λεπτομερώς περιγράφονται στην άνω σύμβαση.

Ο εκ τρίτου συμβαλλόμενος αφού έλαβε γνώση των όρων της παραπάνω υπ' αριθμ. συμβάσεως δανείου, το ανεξόφλητο ποσό του οποίου ανέρχεται σε Ευρώ () και αναγνωρίζεται ανεπιφύλακτα, δηλώνει ότι:

1. Εγγυάται ανεπιφύλακτα την εμπρόθεσμη και ολοκληρωτική εξόφληση του δανείου με τους τόκους και όλες τις επιβαρύνσεις και έξοδα και γενικά την εκπλήρωση από τον Δανειζόμενο όλων των υποχρεώσεων τις οποίες αυτός αναλαμβάνει με την παρούσα. Ο Εγγυητής ενέχεται εις ολόκληρων με τον πρωτοφειλέτη ως αυτοφειλέτης.
2. Ευθύνεται ανεξάρτητα από το νομότυπον της υποχρέωσης που ανέλαβε ο Δανειζόμενος, ιδιαίτερα δε ανεξάρτητα από ελαττώματα που αφορούν στην εκπροσώπηση του πρωτοφειλέτη.
3. Παιραιτείται από την ένσταση της διζήσεως, καθώς και από το κατ' άρθρο 853 ΑΚ δικαίωμα του να προτείνει κατά της Τράπεζας ενστάσεις του Δανειζόμενου. Επίσης ο Εγγυητής παραιτείται έναντι της Τράπεζας από το δικαίωμα του να ασκήσει τα τυχόν εξ αναγωγής δικαιώματα του κατά του Δανειζόμενου εφόσον υφίσταται ανεξόφλητο μέρος του δανείου. Ο Εγγυητής παραιτείται έναντι της Τράπεζας από το δικαίωμα του να υποκατασταθεί στα παρεπόμενα εμπράγματα δικαιώματα αυτής, έστω και αν το δάνειο εξοφλήθηκε ολοσχερώς από αυτόν.

4. Δεν ελευθερώνεται, έστω και αν από οποιονδήποτε λόγο που βαρύνει ή μη την Τράπεζα, κατέστη αδύνατη η ικανοποίηση της από τον Δανειζόμενο, ούτε αν η Τράπεζα για οποιονδήποτε λόγο παραιτήθηκε από ασφάλειες υπέρ της απαίτησης της. Ο Εγγυητής παρέχει από σήμερα ανέκκλητα στην Τράπεζα την ανεπιφύλακτη συναίνεση του για να παραιτείται αυτή οποτεδήποτε από τις ασφάλειες της που λήφθηκαν προς εξασφάλιση του δανείου και από τυχόν ασφάλειες που θα ληφθούν απ' αυτή, εμπράγματα ή προσωπικές. Τυχόν απόσβεση της κυρίας οφειλής χωρίς ικανοποίηση της Τράπεζας (αρθρ. 884 ΑΚ) ή τυχόν καθυστέρηση ή αμέλεια ως προς την ανάληψη και συνέχιση από την Τράπεζα της δικαστικής επιδίωξης της απαίτησης της (αρθρ. 866 -868 ΑΚ) συμφωνείται ότι δεν αποτελούν λόγο ελευθέρωσης του Εγγυητή.

5. Υποχρεώνει αυτόν οποιαδήποτε, και αν ακόμη γίνει στο μέλλον, αναγνώριση της οφειλής από το Δανειζόμενο τον Εγγυητή.

6. Όλες οι υποσχέσεις, δεσμεύσεις και υποχρεώσεις του Δανειζόμενου, δεσμεύουν στο ίδιο με το Δανειζόμενο μέτρο και τον Εγγυητή, κατά την έκταση της εγγυητικής του ευθύνης.

Κατά τα λοιπά παραμένουν σε ισχύ όλοι οι όροι της από _____, υπ' αριθ. _____ σύμβασης.

Η παρούσα σύμβαση αποτελεί ένα ενιαίο και αναπόσπαστο όλο με την ως άνω από _____, υπ' αριθμ. _____ σύμβαση. (τόπος & ημερ/νία)

Οι Συμβαλλόμενοι

Για την ΤΡΑΠΕΖΑ κατάστημα ()

Ο δανειζόμενος

Ο εκ τρίτου συμβαλλόμενος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΣΥΜΒΑΣΗ ΔΑΝΕΙΟΥ

Στ.....σήμερα τηντου έτουςμεταξύ των :

α) Της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «.....» που έχει την έδρα της στην (...) και εκπροσωπείται νόμιμα στην προκείμενη περίπτωση από

(και που αποκαλείται στη συνέχεια «η Τράπεζα»),

β) Αριθμός Δελτίου Α.Τ. και Α.Φ.Μ.

(και που αποκαλείται στη συνέχεια «ο Δανειζόμενος»),

γ) Αριθμός Δελτίου Α.Τ. και Α.Φ.Μ.

(και που αποκαλείται στη συνέχεια «ο Εγγυητής»), συμφωνούνται και γίνονται αμοιβαία αποδεκτά τα εξής:

Άρθρο 1

1.01 Συμφωνείται η χορήγηση από την Τράπεζα στο Δανειζόμενο δανείου ποσού ΕΥΡΟ (), που θα αποδοθεί στην Τράπεζα έως την , με περίοδο χάριτος έως την συμφωνεί με όσα προβλέπονται στο άρθρο α στη συνέχεια.

1.02 Το παραπάνω δάνειο θα εμφανίζεται σε έναν ή περισσότερους λογαριασμούς, κατά την κρατούσα στην Τράπεζα λογιστική τάξη.

Άρθρο 2

2.01 Ο δανειζόμενος, για τα λαμβανόμενα από αυτόν ποσά καθώς και για όσα κονδύλια θα φέρονται σε χρέωση των λογαριασμών του δανείου, υποχρεούται να καταβάλει στην τράπεζα τόκο, που θα υπολογίζεται τοκαριθμικά και προμήθεια (όπου αυτή επιτρέπεται) που θα υπολογίζεται κατά μήνα αδιαίρετα επί του ανώτατου ποσού της οφειλής από κεφαλαίο. Ο τόκος και η προμήθεια υπολογίζονται με το ανώτατο όριο επιτοκίου και προμήθειας που κάθε φορά ορίζεται για τις τραπεζικές συναλλαγές του είδους στο οποίο αφορά η σύμβαση ή οι οικείοι λογαριασμοί αυτής. Εάν δεν υφίσταται ανώτατο όριο επιτοκίου για τις τραπεζικές συναλλαγές, συμφωνείτε ότι ο τόκος θα υπολογίζεται όπως παραπάνω με επιτόκιο που θα αποτελείται από το άθροισμα των κατώτερο:

- α) του βασικού επιτοκίου της Τράπεζας το οποίο κάθε φορά ισχύει για χορηγήσεις της συγκεκριμένης κατηγορίας χρηματοδότησης (σήμερα %)
- β) του περιθωρίου επιτοκίου το οποίο συνομολογείται σε %
- γ) των τυχόν επιβαλλόμενων εκάστοτε εκ του νόμου ισχυουσών εισφορών (σήμερα εισφορά Ν.128/75 εκ 96).

Η Τράπεζα έχει το δικαίωμα περιοδικής αναπροσαρμογής του βασικού επιτοκίου χωρίς τη σύμπραξη του δανειζόμενου. Η αναπροσαρμογή του επιτοκίου αυτού, που θα γίνεται κάθε φορά από την Τράπεζα λαμβάνοντας υπόψη το κόστος του χρήματος, όπως διαμορφώνεται και από τη διακύμανση των παρεμβατικών επιτοκίων που ανακοινώνονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το ΕΠΚΙΒΟΚ για χορηγήσεις αντίστοιχης διάρκειας, όπως αυτό εκάστοτε δημοσιοποιείται, τη διακύμανση του πληθωρισμού, όπως αυτός ανακοινώνεται από την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία, ο οποίος επηρεάζει το λειτουργικό κόστος της Τράπεζας, τον ειδικό και γενικό πιστωτικό κίνδυνο, όπως και το λειτουργικό κίνδυνο, στην έννοια των οποίων περιλαμβάνεται το κόστος των επισφαλειών και των απαιτήσεων για την κεφαλαιακή επάρκεια, κατ' εφαρμογή του σχετικού Συμφώνου της Βασιλείας και τις συνθήκες της αγοράς και του ανταγωνισμού, παράγοντες μη αριθμητικά μετρήσιμοι. Η αναπροσαρμογή του επιτοκίου δημοσιεύεται από την Τράπεζα σε μία πολιτική και μία οικονομική Εφημερίδα, από εκείνες, στις οποίες δημοσιεύονται οι ισολογισμοί των Ανωνύμων Εταιρειών και ισχύει γενικώς για όλους τους δανειζόμενους μετά επτά (7) ημέρες από τη δημοσίευση. Επίσης η Τράπεζα έχει το δικαίωμα περιοδικής αναπροσαρμογής του περιθωρίου επιτοκίου, είτε με σχετική ανακοίνωση της στον Τύπο κατά τον αυτόν, ως ανωτέρω εξετέθη, τρόπο που θα αφορά γενικώς όλους τους πελάτες της, είτε με συστημένη επιστολή της προς το Δανειζόμενο. Ο Δανειζόμενος, εάν δεν συμφωνεί με την κατά τα άνω μεταβολή, δικαιούται εντός τριάντα (30) ημερών από τη δημοσίευση ή γνωστοποίηση σ' αυτόν της μεταβολής του βασικού επιτοκίου, να ενημερώσει εγγράφως την Τράπεζα για την μη αποδοχή εκ μέρους του της πιο πάνω μεταβολής. Σε περίπτωση που ο Δανειζόμενος δεν αποδεχθεί το νέο επιτόκιο θα εξακολουθήσει να εφαρμόζεται το προηγούμενο μέχρι την ημερομηνία καταγγελίας της σύμβασης. Άλλως ρητά συνομολογείται, ότι ο Δανειζόμενος αποδέχεται την, κατά τον ως άνω τρόπο, μεταβολή του επιτοκίου και παραιτείται από τώρα του δικαιώματος προβολής οποιασδήποτε σχετικής ενστάσεως ή αντιρρήσεως κατ' αυτής.

2.02 Ως βάση υπολογισμού των τόκων λαμβάνεται το έτος των 360 ημερών.

Άρθρο 4

4.01 Ο Δανειζόμενος θα αναλάβει το ποσό του δανείου εφάπαξ ή τμηματικά. Η Τράπεζα υποχρεούται να καταβάλλει το δάνειο μόνο εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 5 της παρούσας.

4.02 Για κάθε ανάληψη ποσού από το δάνειο, θα συντάσσεται σχετική πράξη ή θα εκδίδεται παραστατικό της Τράπεζας.

Άρθρο 5

5.01 Για να αναλάβει ο Δανειζόμενος οποιοδήποτε ποσό από το δάνειο πρέπει να συντρέχουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) να έχουν κατά τον προσηκόντα τρόπο παρασχεθεί οι προς εξασφάλιση του δανείου εμπράγματα και λοιπές ασφάλειες που αναφέρονται στο άρθρο 5-02 και να έχουν προσκομιστεί τα κατά την κρίση της Τράπεζας συναφή πιστοποιητικά.

β) να έχει προσκομιστεί σχετική οικοδομική άδεια και τα κατά την κρίση της Τράπεζας συναφή πιστοποιητικά.

γ) να έχει προσκομιστεί η απόφαση ένταξης της επένδυσης στον Αναπτυξιακό Νόμο 3299/2004 και να τηρούνται οι όροι και οι προϋποθέσεις της Απόφασης αυτής.

5.02 Ο Δανειζόμενος αναλαμβάνει την υποχρέωση να παραχωρήσει στην Τράπεζα τις ακόλουθες ασφάλειες:

α) προσημείωση υποθήκης τάξης επί του παρακάτω ακινήτου :ης κυριότητας του, συγκεκριμένα:

5-03 α) Ο Δανειζόμενος υποχρεούται καθ' όλη τη διάρκεια του δανείου να ασφαρίζει με δαπάνες του το πιο πάνω ακίνητο, η σχετική δε ασφάλιση θα ανατίθεται σε πρώτης τάξης ασφαλιστική εταιρεία της αποδοχής της Τράπεζας.

β) Ο Δανειζόμενος υποχρεούται να καλύπτει τους κινδύνους πυρός καθώς και κάθε άλλο κίνδυνο η κατά του οποίου ασφάλιση επιβάλλεται από τους κανόνες της τακτικής διαχείρισης.

γ) Ο Δανειζόμενος υποχρεούται να καλύπτει ολόκληρη την τρέχουσα αξία του ακινήτου, πλέον τριάντα επί τοις εκατό (30%) και να φροντίζει να περιλαμβάνεται στο οικείο ασφαλιστήριο η αναγνώριση της Τράπεζας ως ενυπόθηκης δανείστριας κατά τον υπέρ Τραπεζών ειδικό όρο υπ' αριθμ. 5 (υπόδειγμα 2010000/2/12) της Ενώσεως των δραστηριοποιουμένων στην Ελλάδα Ασφαλιστικών Εταιρειών, καθώς και ανάληψη υποχρέωσης εκ μέρους της Ασφαλιστικής Εταιρείας για ειδοποίηση της Τράπεζας σε περίπτωση μη ανανέωσης της ασφάλισης 15 ημέρες πριν από τη λήξη της, ή για την ενδεχόμενη πρόθεση της να μεταβάλει τους όρους της ασφάλισης.

Το ασφαλιστήριο και τα λοιπά σχετικά έγγραφα παραδίδονται στην Τράπεζα και φυλάσσονται απ' αυτήν. Εάν ο Δανειζόμενος παραλείψει να συνάψει ή να διατηρήσει σε ισχύ την παραπάνω ασφάλιση, η Τράπεζα δικαιούται να προβεί η ίδια στην ασφάλιση αυτή.

Σε κάθε περίπτωση τα ασφάλιστρα και λοιπά έξοδα βαρύνουν το Δανειζόμενο, ο οποίος υποχρεούται σε άμεση καταβολή τους στην Τράπεζα με τον τόκο υπερημερίας από την καταβολή μέχρι την εξόφληση.

Η Τράπεζα δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη για τη φερεγγυότητα της Ασφαλιστικής Εταιρείας, καθώς και για την τυχόν μη άσκηση του όλου ή μέρους του δικαιώματος της για ασφάλιση.

Σε περίπτωση που επέλθει ο ασφαλιστικός κίνδυνος, ο Δανειζόμενος υποχρεούται να προβεί αμέσως στις διατυπώσεις που απαιτούνται για τη βεβαίωση του ασφαλισματος το οποίο οφείλει η Ασφαλιστική Εταιρεία.

Στις διατυπώσεις αυτές δικαιούται να προβεί και η Τράπεζα χωρίς να ευθύνεται έναντι του δανειζόμενου για οποιαδήποτε τυχόν παράλειψη.

Ο Δανειζόμενος αναλαμβάνει την υποχρέωση με την παρούσα να εκχωρήσει στην Τράπεζα την απαίτηση του επί του ασφαλισματος για άμεση είσπραξη αυτού και να παραιτηθεί από κάθε δικαίωμα του που απορρέει από το άρθρο 1287 Α.Κ.

5.4 Ο Δανειζόμενος οφείλει να αναγγείλει αμέσως στην Τράπεζα κάθε χειροτέρευση, είτε τυχαία είτε οφειλόμενη σε κακή διαχείριση που ήθελε υποστεί το πιο πάνω) ακίνητο και κάθε γεγονός που θα μπορούσε είτε να ελαττώσει την αξία αυτού είτε να επηρεάσει με οποιοδήποτε τρόπο τα δικαιώματα του επί του ακινήτου του.

5.5 Ο Δανειζόμενος, αν λάβει απόφαση να επιφέρει στο ακίνητο που θα προσημειωθεί ουσιώδη τροποποίηση ή μεταρρύθμιση, οφείλει να ειδοποιήσει γι' αυτό εγγράφως την Τράπεζα πριν από κάθε σχετική εργασία. Αν η Τράπεζα κρίνει ότι η σχεδιαζόμενη μεταβολή δύναται να οδηγήσει σε μείωση της αξίας του ως άνω ακινήτου, δικαιούται να ζητήσει από το Δανειζόμενο συμπλήρωση της ασφάλειας ή ολοσχερή ή μερική εξόφληση του δανείου.

5.6 Η Τράπεζα έχει πάντοτε το δικαίωμα, ανεξάρτητα από τις υφιστάμενες εξασφαλίσεις, να επιδιώκει την ικανοποίηση των απαιτήσεων της κατά του Δανειζόμενου ή των Εγγυητών και από άλλα περιουσιακά τους στοιχεία, γενικά, κατ' επιλογή της, του Δανειζόμενου και του Εγγυητή συνομολογούντων το δικαίωμα αυτό της Τράπεζας ως ασκούμενο νομίμως και καλόπιστος.

5-07 Όλα τα έγγραφα, που συντάσσονται και υπογράφονται κατά τη λειτουργία της συμβάσεως και αναφέρονται σ' αυτήν και ιδιαίτερα εκείνα, με τα οποία ο Δανειζόμενος αναγνωρίζει οποιοδήποτε δικαίωμα της Τράπεζας ή αναλαμβάνει οποιαδήποτε υποχρέωση έναντι αυτής, πρόσθετες πράξεις ή συμβάσεις μεταξύ της Τράπεζας και του Δανειζόμενου ή τρίτων, για την παροχή εξασφαλίσεων, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της συμβάσεως και δεσμεύουν χωρίς άλλο το Δανειζόμενο. Ο τελευταίος, καθώς και ο Εγγυητής, δηλώνουν ότι έλαβαν γνώση των διατάξεων του Ν.Δ. της 17·7·/13·8·1923 καθώς και του Ν. 4112/1929 και υπόσχονται ότι θα τηρήσουν όλες τις εξ' αυτών υποχρεώσεις τους, στις περιπτώσεις παροχής προσημειώσεων υποθήκης και υποθήκης επί ακινήτων, που καταλαμβάνουν και τα εντός αυτών μηχανήματα και μηχανικές εγκαταστάσεις.

Άρθρο 11

11.01 Σε περίπτωση ολικής ή μερικής καθυστέρησης κάποιας δόσης του δανείου ή τόκων ή και εξόδων και λοιπών επιβαρύνσεων του άρθρου 15, ο Δανειζόμενος καθίσταται υπερήμερος και οφείλει στην Τράπεζα, από την ημέρα της καθυστέρησης και χωρίς να απαιτείται οποιαδήποτε ειδοποίηση του, επί των ποσών που καθυστερεί, αντί του τόκου του άρθρου 2.οι της παρούσας σύμβασης, τόκο υπερημερίας ο οποίος συμφωνείται κατά δύο και μισή (2,5) εκατοστιαίες μονάδες, σύμφωνα με την ΠΔΤΕ 2393/96* ανώτερος του υπό 2.οι παραπάνω επιτοκίου. Η Τράπεζα επί υπερημερίας του Δανειζόμενου διατηρεί το δικαίωμα σε περίπτωση κατάργησης ή τροποποίησης της Π.Δ.Τ.Ε. 2393/96 να μεταβάλλει μονομερώς τον αριθμό των εκατοστιαίων μονάδων(σήμερα 2,5%), με τον οποίο θα προσαυξάνεται το συμβατικό επιτόκιο (ήτοι το άθροισμα : βασικό επιτόκιο, συν περιθώριο επιτοκίου, συν των τυχόν επιβαλλόμενων εκάστοτε εκ του νόμου ισχυουσών εισφορών), ή να ορίσει νέο τρόπο προσδιορισμού του επιτοκίου υπερημερίας. Οποιαδήποτε μεταβολή του αριθμού των εκατοστιαίων μονάδων, που θα επιφέρει προσαύξηση του παραπάνω αθροίσματος (συμβατικού επιτοκίου), ή του τρόπου υπολογισμού του επιτοκίου υπερημερίας, θα δημοσιεύεται στον Τύπο ή θα γνωστοποιείται εγγράφως στον Δανειζόμενο.

11.02 Στην παραπάνω υπό 11.01 περίπτωση, η Τράπεζα δικαιούται είτε να επιδιώξει την είσπραξη των καθυστερουμένων ποσών, είτε, αφού καταγγείλει τη σύμβαση του δανείου και το κηρύξει αμέσως ληξιπρόθεσμο και απαιτητό, να αξιώσει την εξόφληση ολόκληρου του ανεξόφλητου ποσού του κεφαλαίου με τους τόκους και τις λοιπές επιβαρύνσεις.

11.03 Οι οφειλόμενοι σε καθυστέρηση τόκοι συμφωνείται ότι τοκίζονται από την πρώτη ημέρα καθυστέρησης. Οι τόκοι δε που προκύπτουν προστίθενται στο

οφειλόμενο κεφάλαιο ανά εξάμηνο, επερχομένου ούτω ανατοκισμού με εξάμηνη περιοδικότητα.

Άρθρο 12

Η Τράπεζα δικαιούται να καταγγείλει τη σύμβαση του δανείου και να κηρύξει τούτο αμέσως ληξιπρόθεσμο και απαιτητό, αξιώνοντας την εξόφληση ολόκληρου του ανεξόφλητου ποσού του κεφαλαίου, με τους τόκους και με τις λοιπές επιβαρύνσεις στις ακόλουθες περιπτώσεις : α) παράβασης οποιουδήποτε από τους όρους της παρούσας σύμβασης, β) επιβάρυνσης, κατάσχεσης ή σφράγισης της περιουσίας του Δανειζόμενου ή του Εγγυητή, γ) παύσης των πληρωμών ή πτώχευσης του Δανειζόμενου ή του Εγγυητή ή υπαγωγής αυτών υπό αναγκαστική διαχείριση των πιστωτών ή θέσης αυτών υπό ειδική εκκαθάριση οποιασδήποτε μορφής ή τύπου,

Σε περίπτωση καταβολής των τόκων της περιόδου χάριτος, το υπόψη άρθρο θα τροποποιείται ως εξής : Οι τόκοι της περιόδου χάριτος λογίζονται τοκαριθμικώς την και τηνκάθε έτους και καταβάλλονται κανονικά. Σε περίπτωση μη καταβολής τους φέρονται σε χρέωση του/των λογαριασμού/ών της δανειακής σύμβασης.

δ) απώλειας ή περιορισμού της ικανότητας προς δικαιοπραξία ή της εξουσίας διάθεσης της περιουσίας ή θανάτου του Δανειζόμενου ή του Εγγυητή,

ε) τροποποίησης του καταστατικού του Δανειζόμενου νομικού προσώπου στα θέματα τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 2α παρ. 3 του κωδικοποιημένου νόμου περί ανωνύμων εταιρειών,

στ) διάλυσης ή λήψης απόφασης για τη διάλυση του Δανειζόμενου ή εγγυωμένου νομικού προσώπου,

ζ) μεταβίβασης, ολικής ή μερικής, της επιχείρησης του Δανειζόμενου,

η) ουσιώδους μείωσης της οικονομικής επιφάνειας ή περιορισμού του κύκλου εργασιών ή αναστολής της οικονομικής δραστηριότητας του Δανειζόμενου ή του Εγγυητή,

θ) ουσιώδους μείωσης ή απώλειας κάποιας από τις υπό το άρθρο. 5-02 οριζόμενες ασφάλειες της Τράπεζας.

Άρθρο 13

13.01 Σε περίπτωση και μόνο λήξης κάποιας δόσης του δανείου ο Δανειζόμενος δικαιούται να καταβάλει στην Τράπεζα, εκτός από τη δόση και ποσό για να μειωθεί το υπόλοιπο του κεφαλαίου του δανείου. Το ποσό αυτό πρέπει να είναι ίσο τουλάχιστον προς τα χρεολύσια των δύο επόμενων δόσεων, διαφορετικά η Τράπεζα δεν θα δέχεται τη σχετική καταβολή.

13.02 Στην περίπτωση της αμέσως παραπάνω καταβολής ο Δανειζόμενος υποχρεούται να καταβάλει στην Τράπεζα ως αποζημίωση της, προκειμένου αυτή να καλύψει το διαχειριστικό κόστος και το κόστος επανεπένδυσης και ποσό ίσο προς τον τόκο ενός εξαμήνου με το ισχύον επιτόκιο επί του κεφαλαίου που καταβάλλεται, αλλιώς η Τράπεζα δεν θα δέχεται την προσφορά του για καταβολή του ποσού προς μείωση του υπολοίπου του κεφαλαίου του δανείου.

13.03 Η Τράπεζα θα φέρει τις παραπάνω καταβολές σε ανάλογη μερική εξόφληση όλων των μη ληξιπρόθεσμων δόσεων του δανείου προσαρμόζοντας τες κατά τον προσήκοντα τρόπο.

Άρθρο 15

15.01 Το Δανειζόμενο βαρύνουν και του επιρρίπτονται, από την ημέρα καταβολής τους από την Τράπεζα, όλοι οι εκάστοτε ισχύοντες φόροι, τέλη, εισφορές, δικαιώματα,, ή άλλες κάθε μορφής επιβαρύνσεις υπέρ του Δημοσίου ή οιουδήποτε τρίτου, που επιβάλλονται στο κεφάλαιο, τους τόκους, τα έξοδα ή τις προμήθειες και γενικά σε κάθε άλλης μορφής ωφέλειες, που απορρέουν ή έχουν οπωσδήποτε σχέση με τη σύμβαση αυτή, καθώς και οι οποιοσδήποτε τυχόν επιβαλλόμενες με αποφάσεις των αρμοδίων αρχών εισφορές σε βάρος του Δανειζόμενου ή της Τράπεζας.

15.02 Εάν οποιαδήποτε από τις επιβαρύνσεις της ανωτέρω παραγράφου καταβληθεί από την Τράπεζα, όπως επίσης και εάν επιβληθεί οποιαδήποτε διοικητική κύρωση με τη μορφή προστίμου ή ποινικής ρήτρας, εξ' αιτίας ἴροβαλλόμενης από τις αρχές παραβάσεως διοικητικών ή νομισματικών κανόνων αναφορικά με τη χορήγηση του δανείου ή τη διάθεση από το Δανειζόμενο των αναλαμβανόμενων από το δάνειο ποσών, ο Δανειζόμενος οφείλει να καταβάλει στην Τράπεζα κάθε σχετικό ποσό, έντοκα με επιτόκιο υπερημερίας, από την ημέρα καταβολής του από την Τράπεζα, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 11.01 της παρούσας συμβάσεως.

15.03 Τα πάσης φύσεως έξοδα, όπως ενδεικτικά κάθε είδους δικαστικά, ελέγχου τίτλων από δικηγόρους της Τράπεζας, εγγραφής υποθήκης, εγγραφής προσημειώσεως, τροπής προσημειώσεως σε υποθήκη, συνομολογήσεως ενεχύρου, κοινοποίησεως ενεχυριακών συμβάσεων, εξαλείψεως προσημειώσεως ή υποθήκης, τα ασφάλιστρα βεβαρημένων με εμπράγματα ασφάλεια ακινήτων ή πάσης φύσεως πραγμάτων και αναγκαστικής εκτελέσεως εν γένει ή οποιαδήποτε άλλα, που έχουν πραγματοποιηθεί ή θα γίνουν συνεπεία ή σε εκτέλεση των όρων της συμβάσεως και προς εξασφάλιση ή διατήρηση των σχετικών δικαιωμάτων της Τράπεζας, καθώς και πάσης φύσεως προμήθειες και αμοιβές όπως αυτές προσδιορίζονται στο κάθε φορά ισχύον τιμολόγιο εργασιών της τράπεζας, βαρύνουν τον Δανειζόμενο και καθίστανται έντοκα από της

καταβολής τους με επιτόκιο υπερημερίας σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 11.01 της παρούσας συμβάσεως.

Άρθρο 17

17.01 Ο Εγγυητής εγγυάται ανεπιφύλακτα την εμπρόθεσμη και ολοκληρωτική εξόφληση του δανείου με τους τόκους και όλες τις επιβαρύνσεις και έξοδα και γενικά την εκπλήρωση από τον Δανειζόμενο όλων των υποχρεώσεων τις οποίες αυτός αναλαμβάνει με την παρούσα. Ο Εγγυητής ενέχεται εις ολόκληρον με τον πρωτοφειλέτη ως αυτοφειλέτης.

17.02 Ο Εγγυητής ευθύνεται ανεξάρτητα από το νομότυπο της υποχρέωσης που ανέλαβε ο Δανειζόμενος, ιδιαίτερα δε ανεξάρτητα από ελαττώματα που αφορούν στην εκπροσώπηση του πρωτοφειλέτη.

17.03 Ο Εγγυητής παραιτείται από την ένσταση της διζήσεως, καθώς και από το κατ' άρθρο 853 ΑΚ δικαίωμα του να προτείνει κατά της Τράπεζας ενστάσεις του Δανειζόμενου. Επίσης ο Εγγυητής παραιτείται έναντι της Τράπεζας από το δικαίωμα του να ασκήσει τα τυχόν εξ αναγωγής δικαιώματα του κατά του Δανειζόμενου εφόσον υφίσταται ανεξόφλητο μέρος του δανείου. Ο Εγγυητής παραιτείται έναντι της Τράπεζας από το δικαίωμα του να υποκατασταθεί στα παρεπόμενα εμπράγματα δικαιώματα αυτής, έστω και αν το δάνειο εξοφλήθηκε ολοσχερώς από αυτόν.

17.4 Ο Εγγυητής δεν ελευθερώνεται, έστω και αν από οποιονδήποτε λόγο που βαρύνει ή μη την Τράπεζα, κατέστη αδύνατη η ικανοποίηση της από τον Δανειζόμενο, ούτε αν η Τράπεζα για οποιονδήποτε λόγο παραιτήθηκε από ασφάλειες υπέρ της απαίτησης της. Ο Εγγυητής παρέχει από σήμερα ανέκκλητα στην Τράπεζα την ανεπιφύλακτη συναίνεση του για να παραιτείται αυτή οποτεδήποτε από τις ασφάλειες της που λήφθηκαν προς εξασφάλιση του δανείου και από τυχόν ασφάλειες που θα ληφθούν απ' αυτή, εμπράγματα ή προσωπικές. Τυχόν απόσβεση της κυρίας οφειλής χωρίς ικανοποίηση της Τράπεζας (αρθρ. 884 ΑΚ) ή τυχόν καθυστέρηση ή αμέλεια ως προς την ανάληψη και συνέχιση από την Τράπεζα της δικαστικής επιδίωξης της απαίτησης της (αρθρ. 866 - 868 ΑΚ) συμφωνείται ότι δεν αποτελούν λόγο ελευθέρωσης του Εγγυητή.

17.5 Οποιαδήποτε, και αν ακόμη γίνει στο μέλλον, αναγνώριση της οφειλής από το Δανειζόμενο υποχρεώνει τον Εγγυητή.

17.6 Όλες οι υποσχέσεις, δεσμεύσεις και υποχρεώσεις του Δανειζόμενου, δεσμεύουν στο ίδιο με τον Δανειζόμενο μέτρο και τον Εγγυητή, κατά την έκταση της εγγυητικής του ευθύνης.

Άρθρο 18

18.01 Οι κοινοποιήσεις προς τον Δανειζόμενο, ή τον Εγγυητή, στις οποίες περιλαμβάνονται και οι σχετικές με τυχόν δίκες (εισαγωγικά της δίκης έγγραφα) από τη σύμβαση αυτή και των τυχόν πρόσθετων πράξεων της, γίνονται στις ανωτέρω διευθύνσεις που αναφέρονται στη σύμβαση. Σε περίπτωση αλλαγής κατοικίας ή έδρας ή των γραφείων οιοδήποτε ενεχομένου από τη σύμβαση, συνομολογείται ότι ο μεταβάλλων την κατοικία του ή την έδρα ή τα γραφεία του υποχρεούται να γνωστοποιήσει αμέσως και εγγράφως στην Τράπεζα τη νέα διεύθυνση του, μέχρι δε τη γνωστοποίηση αυτής, η Τράπεζα κοινοποιεί νομίμως και εγκύτως στη διεύθυνση που αναφέρεται στη σύμβαση.

18.02 Ο Δανειζόμενος και ο Εγγυητής δηλώνουν ότι διορίζουν σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 142 παρ. 4 του Κ.Πολ.Δ., με τη σύμβαση αυτή αντικλήτους των, είτε τα κ κάτοικο , οδός αρ. , αριθμ. Δ.Α.Τ. Α.Φ.Μ. είτε τα κ κάτοικο , οδός αρ. , αριθμ. Δ.Α.Τ. Α.Φ.Μ. εις ένα εκ των οποίων, κατ' επιλογή της Τράπεζας, θα κοινοποιείται κάθε σχετικό με τη παρούσα σύμβαση έγγραφο, που θα απευθύνεται σ' αυτούς, ήτοι όλες οι εξώδικες ή δικαστικές πράξεις, που έχουν σχέση με τη σύμβαση, στις οποίες περιλαμβάνονται και οι αποφάσεις ή πράξεις, που επιβάλλουν αυτοπρόσωπη ενέργεια από τον παραλήπτη, καθώς και όλες οι πράξεις της διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως.

18.03 Σε περίπτωση περισσότερων οφειλετών και εάν ακόμη έχει διορισθεί αντίκλητος, κάθε οφειλέτης διορίζει επί πλέον με την παρούσα, ως αντίκλητο του, κατά την έννοια του ως άνω όρου, τον άλλο αν είναι δύο και αν είναι περισσότεροι, οποιονδήποτε από τους λοιπούς. Το αυτό ισχύει επί περισσοτέρων του ενός Εγγυητών, ενώ αν είναι ένας ο Εγγυητής, διορίζει το Δανειζόμενο ή οποιονδήποτε από τους Δανειζόμενους. Ρητά συμφωνείται, ότι η επίδοση κάθε σχετικού με τη σύμβαση εγγράφου (εξώδικου ή δικαστικού) που γίνεται σε οποιονδήποτε από τους αντικλήτους είναι έγκυρη και νόμιμη.

18.04 Η τυχόν ανάκληση ή παραίτηση των διοριζόμενων ως άνω αντικλητόιν, για να έχει αποτέλεσμα έναντι της Τράπεζας, πρέπει να κοινοποιείται στην Τράπεζα και απαραίτητα στην κοινοποίηση να αναφέρεται ο διορισμός άλλου ή άλλων αντικλήτων στην ίδια πόλη και με ακριβή αναγραφή της διεύθυνσεως τους. Η ανωτέρω ανάκληση ή παραίτηση θα ισχύει μετά πέντε (5) εργάσιμες ημέρες από την κοινοποίηση τους στην Τράπεζα με δικαστικό επιμελητή. Τα ίδια ισχύουν και σε περίπτωση μεταβολής

της διεύθυνσεως του ή των αντικλήτων σε σχέση με τη διεύθυνση, που έχει ορισθεί στη σύμβαση ή σε μεταγενέστερο διορισμό αυτών.

Άρθρο 19

Ο δανειζόμενος και ο εγγυητής δηλώνουν ότι ενημερώθηκαν από τον Υπεύθυνο Επεξεργασίας «.....» και παρέχουν τη συγκατάθεση τους ειδικώς και ελευθέρως για την εκ μέρους της Τράπεζας συλλογή, τήρηση σε (ηλεκτρονικό ή μη) αρχείο και επεξεργασία σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 2472/97 των προσωπικών δεδομένων τους, τα οποία οι ίδιοι δηλώνουν στην παρούσα, για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης και της συναλλακτικής σχέσης τους με την Τράπεζα. Επίσης, ο δανειζόμενος και ο εγγυητής δηλώνουν ότι ενημερώθηκαν ότι, μετά από εξακρίβωση της ταυτότητας τους, σύμφωνα με τα άρθρα 12 και 13 του Ν. 2472/97 έχουν δικαίωμα πρόσβασης και αντίρρησης σχετικά με τα προσωπικά δεδομένα που τους αφορούν και τα οποία αποτελούν αντικείμενο επεξεργασίας, καθώς και ότι σχετικό αίτημα τους θα πρέπει να απευθύνεται εγγράφως προς : Την «...», Διεύθυνση Διαχείρισης Κινδύνων της Τράπεζας και του Ομίλου (030), Αιόλου 86, 10232, Αθήνα, Τηλ. 332.8642. Τέλος, αναλαμβάνουν την υποχρέωση να ενημερώνουν εγκαίρως την Τράπεζα για τυχόν μεταβολή των παραπάνω προσωπικών δεδομένων τους.

Άρθρο 20

20.01 Η παρούσα σύμβαση διέπεται από τις διατάξεις του ελληνικού δικαίου και ειδικότερα από τις διατάξεις του Ν.Δ. της 17.7./¹3.8.1923 «περί ειδικών διατάξεων επί ανωνύμων εταιρειών» του Ν. 4112/1929 του Ν. 4001/1959! όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν, καθώς επίσης και όλων των νόμων, που αφορούν τις Τράπεζες, που ισχύουν σήμερα ή πρόκειται να θεσπισθούν στο μέλλον, στις οποίες διατάξεις ο Δανειζόμενος και ο Εγγυητής υποβάλλονται ανεπιφυλάκτως.

20.02 Όλες οι διαφορές από την παρούσα υπάγονται στην αποκλειστική δικαιοδοσία των Ελληνικών Δικαστηρίων.

Άρθρο 21 (ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ)

21.01 Οι χρηματοδοτήσεις που παρέχονται στο Δανειζόμενο με τη σύμβαση αυτή, διέπονται επίσης από τους κανόνες της Τραπεζικής, των νομισματικών αρχών και της Τραπεζικής της Ελλάδος που κάθε φορά ισχύουν για τις χρηματοδοτήσεις της οικονομίας, των οποίων ο Δανειζόμενος και οι Εγγυητές δηλώνουν ότι έχουν πλήρη και ακριβή γνώση και αποδέχονται νυν, αλλά και εις το μέλλον.

21.02 Όλες οι απαντήσεις, οχλήσεις και γνωστοποιήσεις του Δανειζόμενου και του Εγγυητή προς την Τράπεζα, θα γίνονται μόνον εγγράφως.

21.03 Η παροχή συγκαταθέσεως ή άδειας προς το Δανειζόμενο ή τον Εγγυητή να πράξει ή να παραλείψει κάτι, κατά παρέκκλιση των όσων συμφωνούνται με τη σύμβαση, καθώς και η επίδειξη ανοχής από την Τράπεζα δεν μπορεί ποτέ να προβληθούν εναντίον της ή να θεμελιώσουν δικαίωμα του Δανειζόμενου ή του Εγγυητή για το μέλλον ή να ερμηνευθούν ως παραίτηση της Τραπεζής από οποιοδήποτε δικαίωμα της.

21.04 Οι όροι της παρούσας συνομολογούνται στο σύνολο τους ως ουσιώδεις και τροποποιούνται μόνον εγγράφως.

21.05 Όλοι οι όροι της παρούσας συμβάσεως και οι δεσμεύσεις που αναλήφθηκαν, συμφωνήθηκαν ρητά μεταξύ των συμβαλλομένων, κατόπιν ειδικής διαπραγματεύσεως. Ο Δανειζόμενος και ο Εγγυητής δηλώνουν, ότι η Τράπεζα εξήγησε και παρέσχε σ' αυτούς τις αναγκαίες διευκρινίσεις που ζήτησαν από αυτήν, κατανοώντας επακριβώς το ουσιαστικό περιεχόμενο, καθώς και τις έννομες συνέπειες των όρων που περιλαμβάνονται στη σύμβαση, τη δεσμευτικότητα των οποίων αποδέχονται ανεπιφύλακτα.

21.06 Η σύμβαση αυτή συντάχθηκε προς απόδειξη του περιεχομένου της ατελώς, κατά τη διάταξη του άρθρου 2 του Ν. 2157/93^{και} υπογράφεται από τους συμβαλλομένους, ως έπεται, αντίγραφο δε της παρούσης έλαβαν οι αντισυμβαλλόμενοι (δανειζόμενος και εγγυητής).

(Τόπος, Ημερομηνία)

ΟΙ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΟΙ

ΤΡΑΠΕΖΑ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ. {))

Ο ΔΑΝΕΙΖΟΜΕΝΟΣ

Ο ΕΓΓΥΗΤΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΣΥΜΒΑΣΗ ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΣ ΜΕ ΑΝΟΙΚΤΟ (ΑΛΛΗΛΟΧΡΕΟ) ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ

Στ....., σήμερα την.....του έτους.....μεταξύ των:

1) Της Ανώνυμης Εταιρίας με την επωνυμία «.....» που έχει την έδρα της στην (.....) και εκπροσωπείται νόμιμα στην προκείμενη περίπτωση από.....Α.Φ.Μ. (που αποκαλείται στη συνέχεια «η Τράπεζα»).

2) Αριθμ. Δ.Α.Τ. Α.Φ.Μ

(που αποκαλείται στη συνέχεια «ο Πιστούχος»).

3) α. Αριθμ. Δ.Α.Τ. Α.Φ.Μ.

β. Αριθμ. Δ.Α.Τ. Α.Φ.Μ.

γ. Αριθμ. Δ.Α.Τ. Α.Φ.Μ.

(που αποκαλούνται στη συνέχεια «ο Εγγυητής»)

συμφωνούνται και γίνονται αμοιβαίως αποδεκτά τα εξής:

Άρθρο 1. ΠΑΡΟΧΗ ΠΙΣΤΩΣΕΩΣ ΜΕ ΑΛΛΗΛΟΧΡΕΟ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ.

1. Σύμφωνα με το νόμο και τους όρους και προϋποθέσεις που αναφέρονται παρακάτω, η Τράπεζα παρέχει στον Πιστούχο πίστωση σε ΕΥΡΩ, η οποία συνίσταται ενδεικτικά στη χορήγηση μετρητών, την κάλυψη υποχρεώσεων του Πιστούχου προς τρίτους ή την Τράπεζα και την παροχή πάσης φύσεως εγγυήσεων ή εγγυοδοσιών υπέρ του Πιστούχου ή τρίτων, με εντολή του τελευταίου.

2. Το όριο της ανωτέρω πιστώσεως ορίζεται: στο ποσό των ΕΥΡΩ ()

3. Η Τράπεζα δύναται κατά τη κρίση της να παρέχει κατόπιν αιτήσεως του στον Πιστούχο, μέσα στα πλαίσια των νόμων και των συναλλαγματικών περιορισμών, που θα ισχύουν κάθε φορά, τμήμα ή το σύνολο της πιστώσεως σε συνάλλαγμα, με επιλογή του Πιστούχου ως προς το νόμισμα ή να μετατρέπει αυτή σε συνάλλαγμα, σύμφωνα με τους όρους πρόσθετης πράξης που θα υπογράφεται στις περιπτώσεις αυτές από τους συμβαλλομένους και θα αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της παρούσας σύμβασης.

Άρθρο 2. ΟΡΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΣ.

1. Η χρήση της παρεχόμενης πιστώσεως θα γίνεται σύμφωνα με τους όρους που περιλαμβάνονται στην παρούσα σύμβαση, στα πλαίσια των νόμων, των αποφάσεων των νομισματικών αρχών ή των αποφάσεων οποιουδήποτε άλλου αρμοδίου οργάνου.

2. Ο Πιστούχος δύναται να κάνει χρήση της πιστώσεως εν όλο ή εν μέρει, είτε εφ'άπαξ, είτε τμηματικά, είτε κατ'επανάληψη εντός του συμφωνηθέντος ορίου.

3. Η χρήση της πιστώσεως θα γίνεται είτε με αποδείξεις λήψεως χρημάτων απευθείας

από τον Πιστούχο, είτε με έγγραφες εντολές του για την πληρωμή σε τρίτους, είτε με το άνοιγμα ενέγγυας πιστώσεως, είτε με την έκδοση εγγυητικών επιστολών υπέρ του Πιστούχου ή τρίτων, με αίτηση του Πιστούχου, είτε με χρεωστική εγγραφή προς εξόφληση οποιασδήποτε οφειλής του συναφούς προς την παρούσα σύμβαση, είτε, κατά τη κρίση της τράπεζας, με επιταγές εκδιδόμενες από αυτόν σε βάρος του λογαριασμού της πιστώσεως.

4. Με έγγραφη εντολή του Πιστούχου η Τράπεζα μπορεί, με χρέωση του λογαριασμού της πιστώσεως, να μεταφέρει οποιοδήποτε ποσό σε οποιονδήποτε άλλο λογαριασμό διατηρεί ο Πιστούχος στην Τράπεζα κατά το χρόνο της μεταφοράς ή προς το σκοπό τούτο ανοιγμένο, καθώς και για πληρωμή τρίτων.

5. Σε περίπτωση κατά την οποία ο Πιστούχος επιθυμεί να κάμει χρήση της πιστώσεως, με εξουσιοδοτικές επιστολές ή εντολές ή επιταγές, τούτο θα γίνεται, μετά από έγγραφη αίτηση του, για διευκόλυνση του και με δική του αποκλειστικά ευθύνη. Επομένως οποιαδήποτε πλαστογράφηση, νόθευση ή κατάρτιση των αποδείξεων ή εντολών του ή επιταγών, καθώς επίσης και τυχόν πλαστογράφηση της υπογραφής του Πιστούχου, βαρύνει τον ίδιο και λογίζεται νόμιμη και υποχρεωτική γι αυτόν κάθε πληρωμή που έγινε από την Τράπεζα με βάση επιταγή, επιστολή, απόδειξη ή εντολή του, επί της οποίας έγινε πλαστογράφηση, νόθευση ή κατάρτιση.

6. Ο Πιστούχος, πριν από κάθε χρήση της πιστώσεως, οφείλει να υπογράψει και υποβάλει όλα τα απαιτούμενα, από τις διέπουσες τη συγκεκριμένη χρήση διατάξεις των νόμων και οποιωνδήποτε κανονιστικών πράξεων και αποφάσεων των αρμοδίων αρχών, έγγραφα και λοιπά στοιχεία.

Άρθρο 3. ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΗΡΗΣΕΩΣ ΑΝΟΙΚΤΟΥ (ΑΛΛΗΛΟΧΡΕΟΥ) ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΤΗΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΣ.

1. Η πίστωση θα εξυπηρετείται (κινείται) με έναν ή περισσότερους ανοικτούς (αλληλόχρεους) λογαριασμούς (στο εξής θα αναφέρεται απλώς ως λογαριασμός, είτε πρόκειται για ένα, είτε για περισσότερους αλληλόχρεους λογαριασμούς) κατά την κρίση της Τράπεζας, η οποία έχει το δικαίωμα μονομερώς και οποτεδήποτε, κατά το εκάστοτε λογιστικό της σύστημα και κατ' επιλογή της να διαχωρίζει τον τηρούμενο σ' αυτή λογαριασμό σε περισσότερους ή να συνενώνει πολλούς σε ένα, σύμφωνα με τη λογιστική τάξη ή να μεταφέρει κονδύλια από λογαριασμό σε λογαριασμό, υπό την μόνη προϋπόθεση, ότι δεν θα προκύπτει οποιαδήποτε επιβάρυνση του Πιστούχου, λόγω διαφοράς επιτοκίου επί των συγχωνευόμενων λογαριασμών ή των μεταφερόμενων κονδυλίων.

2. Ο Πιστούχος υποχρεούται να επιστρέφει τα αναλαμβανόμενα από την πίστωση ποσά στις προθεσμίες, που θα έχουν συμφωνηθεί με την Τράπεζα. Αν ο Πιστούχος δεν καταθέσει τα πιο πάνω ποσά στις προθεσμίες αυτές, καθίσταται υπερήμερος και οφείλει επ' αυτών τόκο

υπολογιζόμενο με επιτόκιο υπερημερίας, σύμφωνα με τα εις το άρθρο 4 οριζόμενα.

Άρθρο 7 ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥΧΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΓΓΥΗΤΗ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΣ.

Ο πιστούχος σε όλη τη διάρκεια λειτουργίας της πιστώσεως υποχρεούται:

1.1. Να παρέχει οποτεδήποτε του το ζητήσει η Τράπεζα, οποιοδήποτε έγγραφο ή ^τ,ιχείο το οποίο κατά την κρίση της αποδεικνύει την απ' αυτόν τήρηση όλων των διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας και όλων των προϋποθέσεων παροχής της πιστώσεως.

1.2. Να γνωστοποιεί στην Τράπεζα, εγγράφως, οποιαδήποτε τυχόν μεταβολή της νομικής, οικονομικής ή περιουσιακής του κατάστασης, ως και κάθε αλλαγή σχετική με την εκπροσώπηση του και ιδίως να προσαγάγει χωρίς υπαίτια βραδύτητα στην Τράπεζα όλα τα νομιμοποιητικά έγγραφα, σε περίπτωση οποιασδήποτε μεταβολής.

Συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν μετά την μεταβολή της εκπροσώπησης του Πιστούχου και πριν από την έγγραφη γνωστοποίηση της στην Τράπεζα, είναι απολύτως έγκυρες και δεσμεύουν πλήρως τον Πιστούχο ο οποίος τις εγκρίνει από τώρα, παραιτούμενος του δικαιώματος προβολής οποιασδήποτε σχετικής αντιρρήσεως.

1.3. Να τηρεί όλα τα από το νόμο προβλεπόμενα λογιστικά και λοιπά βιβλία και στοιχεία.

1.4. Να υποβάλλει στην Τράπεζα, μόλις συνταχθούν, τις προβλεπόμενες από το νόμο οικονομικές καταστάσεις της επιχείρησης του και γενικά να παρέχει στην Τράπεζα οποιαδήποτε πληροφορία του ζητείται σχετικά με την οικονομική του κατάσταση και την εν γένει δραστηριότητα της επιχείρησης του.

1.5. Να δέχεται, διαθέτοντας τα βιβλία του, καθώς και κάθε άλλο στοιχείο, που θα απαιτηθεί, κάθε έλεγχο από την Τράπεζα ή καθ' υπόδειξη της από τρίτα πρόσωπα και να της χορηγεί αντίγραφα με δαπάνες του, για τη διαπίστωση της διάθεσης του ποσού της πιστώσεως, της τήρησης των όρων της συμβάσεως, της πορείας των εργασιών και της οικονομικής του κατάστασης, υποχρεούμενος να συμμορφώνεται προς κάθε υπόδειξη της Τράπεζας, που αποβλέπει στη σκοπιμότερη χρησιμοποίηση της πιστώσεως, στην ασφάλεια της και στην εμπρόθεσμη εξυπηρέτηση της.

1.6. Να μη μεταβάλλει τη νομική μορφή ή εισφέρει τμήμα της επιχείρησης του σε άλλη ή μετατρέπει το σκοπό, την επωνυμία ή και οποιοδήποτε άλλο στοιχείο της επιχείρησης του, χωρίς την προηγούμενη έγγραφη συγκατάθεση της Τράπεζας.

1.7. Να μην εκποιήσει ή μεταβιβάσει για οποιαδήποτε αιτία, περιουσιακά του στοιχεία ή εκμισθώσει, ολικώς ή μερικώς, την επιχείρηση του ή παραχωρήσει τη χρήση τους, με

οποιαδήποτε νομική μορφή, σε τρίτους, χωρίς την προηγούμενη έγγραφη συγκατάθεση της Τράπεζας.

1.8. Ο πιστούχος υποχρεούται με δικά του έξοδα να ασφαλίσει κατά του κινδύνου από πυρκαγιά και σεισμό και να διατηρήσει σε όλη τη διάρκεια της πίστωσης ασφαλισμένο σε αναγνωρισμένη ασφαλιστική εταιρεία το ακίνητο ή τα ακίνητα επί των οποίων θα εγγραφεί η προσημείωση υποθήκης ή η υποθήκη, καθώς και όλα τα δεκτικά ασφαλίσεως περιουσιακά στοιχεία της επιχειρήσεως του και να παραδώσει στην Τράπεζα το ασφαλιστήριο συμβόλαιο, στο οποίο θα αναγνωρίζεται η Τράπεζα ως ενυπόθηκος ή προσημειούχος και να γίνεται ρητή δήλωση σ' αυτό του πιστούχου για την παρακάτω αναφερόμενη εκχώρηση προς την Τράπεζα της ασφαλιστικής αποζημίωσης. Επίσης ο πιστούχος υποχρεούται όπως τουλάχιστον είκοσι ημέρες πριν τη λήξη του ασφαλιστηρίου συμβολαίου προβαίνει σε ανανέωση αυτού και παραδίδει τα έγγραφα της ανανέωσης στην Τράπεζα.

Αν ο πιστούχος παραλείψει τα παραπάνω, δικαιούται η Τράπεζα, να προβαίνει στην ασφάλιση από τους παραπάνω κινδύνους του προσημειωμένου ή υποθηκευόμενου σ' αυτήν ακινήτου και των λοιπών ασφαλισμένων στοιχείων της επιχειρήσεως του και όταν λήγουν, σε ανανεώσεις των ασφαλιστηρίων σε αναγνωρισμένη ασφαλιστική εταιρεία, να καταλογίζει σε βάρος του πιστούχου τα ασφάλιστρα έντοκα με τον τόκο υπερημερίας του σχετικού άρθρου, από της καταβολής τους μέχρι την ημέρα της εξόφλησής τους.

Ο πιστούχος σε περίπτωση επέλευσης του ασφαλιστικού κινδύνου ή άλλης βλάβης του ακινήτου που θα προσφερθεί σε προσημείωση υποθήκης ή υποθήκη, εκχωρεί από τώρα στην Τράπεζα την τυχόν απαίτηση του κατά της ασφαλιστικής εταιρείας και εξουσιοδοτεί αυτήν ανέκκλητα να καταβάλλει απευθείας στην Τράπεζα την ασφαλισθείσα αξία.

Σε περίπτωση επέλευσης του ασφαλιστικού κινδύνου ή οποιασδήποτε άλλης ζημίας του ακινήτου ή των ασφαλισμένων στοιχείων, εάν η Τράπεζα κρίνει ότι η αξία του υπέγγυου μειώθηκε, δικαιούται να αξιώσει από τον πιστούχο τη συμπλήρωση της ασφάλειας.

2. Τις αυτές υποχρεώσεις, που αναφέρονται, ως άνω, υπό στοιχεία 1.2 έως και 1.8 για τον Πιστούχο, έχει και ο Εγγυητής, εκτός εάν η τράπεζα τον απαλλάξει εγγράφως.

3. Η παράβαση οποιουδήποτε από τους παραπάνω όρους, ανεξαρτήτως των λοιπών συνεπειών, αποτελεί σπουδαίο λόγο καταγγελίας της σύμβασης.

Άρθρο 8. ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΗΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΛΛΗΛΟΧΡΕΟΥ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ.

1. Η Τράπεζα δικαιούται να αξιώνει από τον Πιστούχο, για εξασφάλιση κάθε απαιτήσεως της από αυτή την σύμβαση και από τυχόν στο μέλλον αύξηση ή υπέρβαση, για οποιοδήποτε λόγο, του ορίου της παρασχεθείσης πιστώσεως, να της παρέχει:

1.1 Εμπράγματη ασφάλεια σε ακίνητα δικά του ή τρίτου.

Ρητά συμφωνείται, ότι ο Πιστούχος υποχρεούται να προσκομίζει στην Τράπεζα πλήρεις τίτλους ιδιοκτησίας των παρεχομένων σε ασφάλεια ακινήτων και ότι ο έλεγχος αυτών αποκείται στην αποκλειστική κρίση της Τράπεζας.

1.2. Ενέχυρο σε αξιόγραφα, σε χρεόγραφα, σε απαιτήσεις ή σε άλλα κινητά πράγματα, που η αξία τους θα καλύπτει επαρκώς, κατά τη κρίση της Τράπεζας, το εκάστοτε υπόλοιπο των απαιτήσεων της Τράπεζας, θα φέρονται, εάν και όταν εισπράττονται, σε πίστωση του λογαριασμού της πιστώσεως.

2. Ο Πιστούχος συναινεί από τώρα στην μετενεχόραση ή χρήση από την Τράπεζα αυτοπρόσωπος ή μέσω άλλου, των ενεχυραζόμενων αξιόγραφων, απαιτήσεων ή και πραγμάτων και παρέχει στην Τράπεζα την ανέκκλητη εξουσιοδότηση να προβαίνει στην ελεύθερη ή μέσω του Χρηματιστηρίου, κατά περίπτωση, εκποίηση τούτων.

3. Όλα τα έγγραφα, που συντάσσονται και υπογράφονται κατά τη λειτουργία της συμβάσεως και αναφέρονται σ' αυτήν και ιδιαίτερα εκείνα, με τα οποία ο Πιστούχος αναγνωρίζει οποιοδήποτε δικαίωμα της Τράπεζας ή αναλαμβάνει οποιαδήποτε υποχρέωση έναντι αυτής, πρόσθετες πράξεις ή συμβάσεις μεταξύ της Τράπεζας και του Πιστούχου ή τρίτων, για την παροχή εξασφαλίσεων, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της συμβάσεως και δεσμεύουν χωρίς άλλο τον Πιστούχο. Ο τελευταίος, καθώς και ο Εγγυητής δηλώνουν, ότι έλαβαν γνώση των διατάξεων του Ν.Δ. της 17.7./13.8.1923 και του Ν. 4112/1929 και υπόσχονται, ότι θα τηρήσουν όλες τις εξ αυτών υποχρεώσεις τους, στις περιπτώσεις παροχής προσημειώσεων υποθήκης και υποθήκης επί ακινήτων, που καταλαμβάνουν και τα εντός αυτών μηχανήματα και μηχανικές εγκαταστάσεις.

4. Σε περίπτωση χρήσεως της πιστώσεως για την πληρωμή ανοιγισμών ενέγγυων πιστώσεων ή λόγω διενεργείας προεμβασμάτων, η Τράπεζα με την καταβολή των χρημάτων αποκτά δικαίωμα ενεχύρου στα πράγματα των φορτωτικών εγγράφων, όπως προβλέπεται από τις διατάξεις των άρθρων 25 και 34 του Ν.Δ. της 17.7./13.8.1923 «περί ειδικών διατάξεων επί ανωνύμων εταιρειών», ανεξαρτήτως του εάν υφίσταται άλλη ειδική συμφωνία για την ενεχυρίαση τους.

5. Η Τράπεζα έχει πάντοτε το δικαίωμα, ανεξάρτητα από τις υφιστάμενες εξασφαλίσεις, να επιδιώκει την ικανοποίηση των απαιτήσεων της κατά του Πιστούχου ή των Εγγυητών και από άλλα περιουσιακά τους στοιχεία, γενικά, κατ' επιλογή της, του Πιστούχου και του Εγγυητού συνομολογούνται/ το δικαίωμα αυτό της Τράπεζας ως ασκούμενο νομίμως και καλόπιστος.

6. Για τα αξιόγραφα, και γενικά για όλα τα δικαιόγραφα, που παραδίδονται σε ενέχυρο με οπισθογράφηση, θα τηρείται πινάκιο, που θα υπογράφεται από τον Πιστούχο και θα

αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της συμβάσεως.

7. Οι συναλλαγματικές και τα γραμμάτια εις διαταγή, τα οποία θα παραδίδονται, κατά τα ανωτέρω, στην Τράπεζα, θα πρέπει, εφ' όσον ζητηθεί από τη Τράπεζα, να φέρουν νομίμως τη ρήτρα «ανέξοδος επιστροφή». Η Τράπεζα, περαιτέρω, απαλλάσσεται της υποχρεώσεως της κατ' άρθρο 45 του ν. 5325/1932, καθώς και κατ' άρθρο 42 του ν. 5960/1933 ειδοποιήσεως περί μη πληρωμής των τίτλων αυτών.

Επίσης η Τράπεζα απαλλάσσεται από κάθε ευθύνη για τυχόν ελαττώματα των προσκομιζομένων τίτλων (π.χ. ελλιπής χαρτοσήμανση), καθώς και από την υποχρέωση επιδικάσεως των εξ αυτών απαιτήσεων,

8. Σε περίπτωση μη πληρωμής των τίτλων αυτών κατά τη λήξη τους, η Τράπεζα δικαιούται, είτε να προβεί σε δικαστική δίωξη των ενεχομένων από τα αξιόγραφα αυτά, είτε να τα επιστρέψει ανείσπρακτα στον Πιστούχο, ο οποίος οφείλει να τα εξοφλήσει αμέσως, άλλως να τα αντικαταστήσει με άλλα της εγκρίσεως της Τράπεζας ή να παράσχει στην Τράπεζα άλλη εξασφάλιση της προτιμήσεως της, να καταβάλλει δε κάθε δαπάνη που πραγματοποίησε η Τράπεζα εξ αιτίας των ανωτέρω ενεργειών.

9. Ο Πιστούχος και ο Εγγυητής, αναλαμβάνουν την υποχρέωση να παρακολουθούν και να ελέγχουν τη λήξη του(ν) αξιόγραφου ή άλλων τίτλων, που προσκομίζουν καθιονδδήποτε τρόπο και για οποιονδήποτε λόγο στην Τράπεζα και συνομολογούν, ότι εάν τα παραπάνω αξιόγραφα δεν εξοφληθούν από τους υπόχρεους και ο πιστούχος δεν ενεργήσει κατά τα αναφερόμενα στην ανωτέρω παράγραφο 8, η Τράπεζα δεν θα έχει καμία απολύτως ευθύνη σε περίπτωση τυχόν παραγραφής των σχετικών αξιώσεων, κατά το χρόνο που βρίσκονται στην κατοχή της, δηλώνουν δε, ότι παραιτούνται από κάθε δικαίωμα τους κατά της Τράπεζας για την τυχόν παραγραφή των αξιώσεων τους κατά των τρίτων. Τα αυτά ισχύουν σε κάθε περίπτωση προσαγωγής οποιουδήποτε τίτλου ή δικαιογράφου στην Τράπεζα.

10. Η αποστολή από την Τράπεζα των ως άνω τίτλων σε κατάσταση της ή ανταποκριτή της ή σε γραφείο συμψηφισμού προς είσπραξη και η παραμονή τους τυχόν στην Τράπεζα και μετά τη λήξη τους ή τη λήξη της προθεσμίας προς εμφάνιση τους, γίνεται με κίνδυνο και έξοδα του Πιστούχου.

11. Τα χρηματογήραφα και λοιπά αξιόγραφα, που οπισθογραφούνται ή παραδίδονται με οποιονδήποτε τρόπο στην Τράπεζα, όπως και κάθε υπόσχεση χάριν καταβολής (π.χ. εκχώρηση απαιτήσεων), δεν μπορεί να θεωρηθεί, ότι είναι αντί καταβολής ή έναντι ή εις εξόφληση υφισταμένης οφειλής ή του λογαριασμού, αλλά διατηρούν την αυτοτέλεια τους και η Τράπεζα έχει την ευχέρεια να ασκεί όλα τα δικαιώματα της από αυτά παράλληλα με τα δικαιώματα της από τη σύμβαση ή από τις εξασφαλίσεις εναντίον όλων των υπόχρεων από αυτά.

Άρθρο 10. ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΓΙΑ ΕΓΓΥΗΤΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΚΑΙ ΕΝΕΓΓΥΕΣ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

1. Η χρήση της πιστώσεως μπορεί να γίνεται επίσης, για έκδοση εγγυητικής επιστολής υπέρ του Πιστούχου ή τρίτου, καθώς και για άνοιγμα ενέγγυας πιστώσεως υπέρ τρίτων.
2. Σε περίπτωση καταπτώσεως της εγγυητικής επιστολής ή μη πληρωμής της ενέγγυας πιστώσεως, η πληρωμή των δικαιούχων θα γίνεται με άμεση ισόποση χρέωση του λογαριασμού της πιστώσεως.
3. Η τράπεζα δικαιούται να χρεώσει το λογαριασμό της πιστώσεως και προ της καταπτώσεως της εγγυητικής επιστολής ή της μη πληρωμής της ενέγγυας πιστώσεως, με ισόποση με το ποσό της εγγυητικής επιστολής ή της ενέγγυας πιστώσεως, χορήγηση, το προϊόν της οποίας θα κατατίθεται απόκως σε λογαριασμό καταθέσεως στο όνομα της Τράπεζας (κάλυμμα) για να εξοφλήσει η Τράπεζα με αυτό τον δικαιούχο, εάν καταπέσει η εκδοθείσα εγγυητική επιστολή ή δεν πληρωθεί η ανοίγεις ενέγγυος πίστωση. Εάν η ανωτέρω εγγυητική επιστολή επιστραφεί στην Τράπεζα ή εάν η τράπεζα απαλλαγεί κατά οποιοδήποτε τρόπο, από κάθε υποχρέωση της από την εγγυητική επιστολή ή την ενέγγυα πίστωση, θα πιστώνεται με το ισόποσο του καλύμματος η γενομένη κατά τα ανωτέρω χορήγηση.
4. Από την ημέρα που η Τράπεζα θα καταβάλλει στο δικαιούχο το ποσό της καταπεσούσης εγγυητικής επιστολής ή της μη πληρωθείσης ενέγγυας πιστώσεως, ο Πιστούχος υποχρεούται να καταβάλλει άμεσα στην Τράπεζα το ισόποσο με το οποίο χρεώθηκε ο λογαριασμός της πιστώσεως, κατά τα ανωτέρω, διαφορετικά η σχετική χρέωση θα καθίσταται έντοκη, με επιτόκιο υπερημερίας για κεφάλαιο κινήσεως και με ανατοκισμό των τόκων σύμφωνα με τα αναφερόμενα ειδικότερα στο άρθρο 4 της παρούσας συμβάσεως.
5. Οι οφειλόμενες προμήθειες, τα έξοδα και τυχόν επιβαρύνσεις εκ τελών και φόρων που επιβάλλονται, συνεπεία της καταπτώσεως της εγγυητικής επιστολής ή της πληρωμής από την τράπεζα της ενέγγυας πιστώσεως, πρέπει να πληρώνονται αμέσως, άλλως θα χρεώνονται σε ιδιαίτερο λογαριασμό της πιστώσεως και θα υπολογίζεται επ' αυτών τόκος με επιτόκιο υπερημερίας, από την ημέρα της πληρωμής τους από την Τράπεζα. Κατά τα λοιπά ισχύουν όλοι οι σχετικοί όροι της συμβάσεως για τις χρεώσεις αυτές.
6. Στην περίπτωση οριστικού κλεισίματος της πιστώσεως θα κλείνονται οριστικά και όλοι οι παραπάνω λογαριασμοί, κατά τα εις το άρθρο 6 παρ. 3 ειδικότερα οριζόμενα. Η Τράπεζα δικαιούται, εξουσιοδοτούμενη ανεκκλήτως δια της παρούσης σχετικά, να επιδιώξει με κάθε μέσο την είσπραξη και του υπολοίπου των λογαριασμών αυτών. Εννοείται ότι, εάν η Τράπεζα εισπράξει το ποσόν της εγγυητικής επιστολής καθ' οιονδήποτε τρόπο και στη συνέχεια επιστραφεί στην Τράπεζα η εγγυητική αυτή επιστολή ή καταπέσει μερικώς ή για οποιονδήποτε λόγο απαλλαγεί η Τράπεζα αμετάκλητα από τις σχετικές ανειλημμένες

υποχρεώσεις, από την εγγυητική επιστολή ή από τις ενέγγυες πιστώσεις, τότε η Τράπεζα οφείλει να πιστώσει το σχετικό λογαριασμό καθυστερήσεως, ενώ εάν μέχρι τότε έχει εξοφληθεί η οφειλή, οφείλει να επιστρέψει στον Πιστούχο, μέσα σε πέντε ημέρες από την οριστική απαλλαγή της από τις υποχρεώσεις της από την εγγυητική επιστολή, το ποσό κατά το οποίο απηλλάγη, με επιτόκιο καταθέσεως Ταμιευτηρίου, από την επομένη ημέρα της, κατά τα ανωτέρω, εισπράξεως.

Άρθρο 12. ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ΥΠΟΧΡΕΟΙ.

Περισσότεροι Πιστούχοι, καθώς και τα κοινοπρακτούντα μέλη κοινοπραξίας ευθύνονται εις ολόκληρο ο καθένας απέναντι στην Τράπεζα. Η υπερημερία η όχληση, το πταίσμα, η διακοπή ή η αναστολή της παραγραφής των αξιώσεων της Τράπεζας και το δεδικασμένο σε βάρος ενός εκ των συνοφειλετών ισχύει και για τους λοιπούς.

Άρθρο, 13. ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΠΙ ΠΛΕΙΟΝΩΝ ΧΡΕΩΝ.

Η Τράπεζα έχει πάντοτε το δικαίωμα, σε περίπτωση υπάρξεως περισσότερων χρεών του Πιστούχου, να ορίζει σε ποιο χρέος του θα καταλογίζεται κάθε καταβολή τούτου.

Ο Πιστούχος και ο Εγγυητής παραιτούνται κάθε δικαιώματος, που απορρέει από τα άρθρα 422 και 423 ΑΚ, να ορίζουν σε περίπτωση περισσότερων χρεών, κατά την καταβολή, το χρέος που εξοφλείται και αναγνωρίζουν, ότι εάν το χρέος αποτελείται από κεφάλαιο, τόκους προμήθειες και έξοδα η όποια καταβολή τους καταλογίζεται πρώτα στα έξοδα, μετά στις προμήθειες, μετά στους τόκους και τελευταία στο κεφάλαιο.

Άρθρο 14. ΕΥΘΥΝΗ ΕΓΓΥΗΤΗ.

Ο Εγγυητής εγγυάται ανεπιφύλακτα προς την αποδεχόμενη Τράπεζα την εμπρόθεσμη και ολοκληρωτική εξόφληση κάθε χρεωστικού υπολοίπου αυτής της συμβάσεως πιστώσεως, πλέον τόκων, ανατοκισμών, προμηθειών και εν γένει επιβαρύνσεων και εξόδων και γενικά την εκπλήρωση από τον Πιστούχο (πρωτοφειλέτη) όλων των υποχρεώσεων, που έχει αναλάβει με την παρούσα σύμβαση, ενεχόμενος εις ολόκληρων μετ' αυτού και ως αυτοφειλέτης. Ο Εγγυητής ευθύνεται ανεξάρτητα από το νομότυπο της υποχρεώσεως, που έχει αναλάβει ο Πιστούχος και ειδικά ανεξάρτητα από ελαττώματα σχετικά με την εκπροσώπηση του, αποδέχεται δε από τώρα τη μεταβολή οιασδήποτε όρου της συμβάσεως αυτής.

2. Ο Εγγυητής παραιτείται από την ένσταση της διζήσεως και του δικαιώματος να προτείνει κατά το άρθρο 53) ΑΚ ενστάσεις του Πιστούχου κατά της Τράπεζας. Επίσης ο Εγγυητής παραιτείται έναντι της Τράπεζας του δικαιώματος να ασκήσει τα τυχόν δικαιώματα από αναγωγή, που θα έχει κατά του Πιστούχου, εφόσον θα υπάρχει ανεξόφλητο υπόλοιπο από την παρούσα σύμβαση. Ο Εγγυητής παραιτείται έναντι της Τράπεζας του δικαιώματος της υποκαταστάσεως του στα παρεπόμενα εμπράγματα δικαιώματα της, έστω κι αν η

απαίτηση της Τράπεζας εξοφληθεί ολοσχερώς από αυτόν. Ο Εγγυητής δεν ελευθερώνεται, έστω κι αν από οποιονδήποτε λόγο, που βαρύνει ή όχι την Τράπεζα, κατέστη αδύνατη από τον πρωτοφειλέτη η ικανοποίηση της, ούτε αν η Τράπεζα από οποιονδήποτε λόγο παραιτήθηκε από ασφάλειες υπέρ της απαιτήσεως της, παρέχει δε από τώρα ανέκκλητα την ανεπιφύλακτη συναίνεση του στην Τράπεζα να παραιτείται οποτεδήποτε από τις εξασφαλίσεις, εμπράγματα ή ενοχικές, που έχουν ληφθεί ή θα ληφθούν.

Τυχόν απόσβεση της κύριας οφειλής, χωρίς ικανοποίηση της Τράπεζας (αρθρ. 864 ΑΚ) ή τυχόν καθυστέρηση ή αμέλεια για την ανάληψη και συνέχιση από την Τράπεζα της δικαστικής επιδιώξεως της απαιτήσεως της (αρθρ. 866 - 868 ΑΚ) συμφωνείται ότι δεν αποτελούν λόγο ελευθέρωσης του εγγυητού.

3. Ο Εγγυητής δηλώνει επίσης ανεπιφύλακτα και:

Ότι αποδέχεται από τώρα, την εφάπαξ ή διαδοχική αύξηση του ορίου της πιστώσεως σε οποιοδήποτε ποσό, χωρίς τη σύμπραξη του ή τη συναίνεση του. Η ευθύνη του θα διατηρείται ακέραια για το ποσό που έχει εγγυηθεί, ανεξάρτητα αν μέχρι το κλείσιμο του λογαριασμού έχουν μεσολαβήσει αυξητικές, συμπληρωματικές της παρούσας, συμβάσεις, χωρίς τη συναίνεση του ή και χρεοπιστώσεις του λογαριασμού της πιστώσεως, με ποσά μεγαλύτερου ύψους αυτού της εγγυήσεως του. Συνεπώς, εφόσον μετά το οριστικό κλείσιμο της συμβάσεως και του λογαριασμού της πιστώσεως προκύψει χρεωστικό υπόλοιπο, ο εγγυητής ευθύνεται έναντι της Τράπεζας εις ολόκληρων με τον Πιστούχο, για το ποσό της εγγυήσεως του, πλέον αναλογούντων επί του ποσού της ευθύνης του τόκων υπερημερίας, ανατοκισμών και λοιπών επιβαρύνσεων, από της επομένης του κλεισίματος, χωρίς ειδοποίηση του και ανεξάρτητα αν μέχρι τότε είχαν μεσολαβήσει αυξήσεις του ποσού της συμβάσεως, χωρίς τη συναίνεση του ή είχαν γίνει καταβολές έναντι της οφειλής από τη σύμβαση αυτή και του στηριζόμενου σε αυτή και των αυξητικών της συμβάσεων, λογαριασμού. Σε περίπτωση παροχής μερικής εγγυήσεως από έναν ή περισσότερους εγγυητές, οι τελευταίοι ενέχονται απέναντι στην Τράπεζα για το κατάλοιπο της πίστωσης και του αλληλόχρεου λογαριασμού, μέχρι το όριο της ευθύνης τους, κάθε δε καταβολή που γίνεται από τον έναν εξ αυτών, δεν απαλλάσσει τους λοιπούς, εάν απομένει ανεξόφλητο υπόλοιπο.

Συμφωνείται ακόμη ότι τυχόν γενόμενες από τον πιστούχο καταβολές, γίνονται έναντι ή σε εξόφληση πρώτα των μη καλυπτομένων από την εγγύηση οφειλών.

3 Ότι κάθε αναγνώριση της οφειλής, που θα γίνεται στο μέλλον από τον Πιστούχο, κατά τα άρθρα 873 824 ΑΚ υποχρεώνει και αυτόν μέχρι του ποσού, για το οποίο έχει εγγυηθεί, πλέον" τόκων, ανατοκισμών και λοιπών επιβαρύνσεων, ανεξάρτητα αν το ποσό αυτό της αναγνώρισης αποτελεί υπόλοιπο από τη σύμβαση, στην οποία συμβλήθηκε ή και από τυχόν συμπληρωματικές (αυξητικές) συμβάσεις, στις οποίες δεν έχει συμβληθεί,

Όλες οι υποσχέσεις, δεσμεύσεις και υποχρεώσεις του Πιστούχου, δεσμεύουν στο ίδιο με τον Πιστούχο μέτρο και τον Εγγυητή, κατά την έκταση της εγγυητικής του ευθύνης.

Ότι η Τράπεζα δύναται κοιτά την κρίση της να συμφωνεί με τον Πιστούχο, χωρίς τη συναίνεση του Εγγυητή, ρύθμιση της οφειλής από τη σύμβαση αυτή και των τυχόν αυξητικών της, για τμηματική καταβολή και αποδέχεται ότι η ευθύνη του έναντι της Τράπεζας διατηρείται στο ακέραιο.

4. Ο Εγγυητής παραιτείται από κάθε ένσταση, που απορρέει από το άρθρο 439 ΑΚ,

Άρθρο 15. ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΕΙ - ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΑΝΤΙΚΛΗΤΟΥ.

1. Οι κοινοποιήσεις προς τον Πιστούχο, ή τον Εγγυητή, στις οποίες περιλαμβάνονται και οι σχετικές με τυχόν δίκες (εισαγωγικά της δίκης έγγραφα) από τη σύμβαση αυτή και των τυχόν αυξητικών - συμπληρωματικών ή παρεπομένων αυτής συμβάσεων, γίνονται στις ανωτέρω διευθύνσεις που αναφέρονται στη σύμβαση. Σε περίπτωση αλλαγής κατοικίας ή έδρας ή των γραφείων οιοδήποτε ενεχομένου από τη σύμβαση, συνομολογείται ότι ο μεταβάλλον την κατοικία του ή την έδρα ή τα γραφεία του υποχρεούται να γνωστοποιήσει αμέσως και εγγράφως στην Τράπεζα τη νέα διεύθυνση του, μέχρι δε τη γνωστοποίηση αυτής.

η Τράπεζα κοινοποιεί νομίμως και εγκύρως στη διεύθυνση που αναφέρεται στη σύμβαση.

2. Ο Πιστούχος και ο Εγγυητής δηλώνουν ότι διορίζουν σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 142 παρ. 4 του Κ.Πολ.Δ., με την σύμβαση αυτή αντικλήτους των, είτε τ κ. κάτοικο , οδός αριθμ. , αριθμ Δ.Α.Τ. Α.Φ.Μ. είτε τ κ. κάτοικο , οδός αριθμ. , αριθμ. Δ.Α.Τ. Α.Φ.Μ. εις ένα εκ των οποίων, κατ' επιλογή της Τράπεζας, θα κοινοποιείται κάθε σχετικό με την παρούσα σύμβαση έγγραφο, που θα απευθύνεται σ' αυτούς, ήτοι όλες οι εξώδικες ή διαδικαστικές πράξεις, που έχουν σχέση με τη σύμβαση, στις οποίες περιλαμβάνονται και οι αποφάσεις ή πράξεις, που επιβάλλουν αυτοπρόσωπη ενέργεια από τον παραλήπτη, καθώς και όλες οι πράξεις της διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως.

3. Σε περίπτωση περισσοτέρων οφειλετών και εάν ακόμη έχει διορισθεί αντίκλητος, κάθε οφειλέτης διορίζει επί πλέον με την παρούσα, ως αντίκλητο του, κατά την έννοια του ως άνω όρου, τον άλλο αν είναι δύο και αν είναι περισσότεροι, οποιονδήποτε από τους λοιπούς. Το αυτό ισχύει επί περισσοτέρων του ενός Εγγυητών, ενώ αν είναι ένας ο Εγγυητής, διορίζει τον Πιστούχο ή οποιονδήποτε από τους Πιστούχους.

Ρητά συμφωνείται, ότι η επίδοση κάθε σχετικού με τη σύμβαση εγγράφου (εξώδικου ή διαδικαστικού) που γίνεται σε οποιονδήποτε από τους αντικλήτους είναι έγκυρη και νόμιμη.

4. Η τυχόν ανάκληση ή παραίτηση των διοριζομένων ως άνω αντικλήτων, για να έχει αποτέλεσμα έναντι της Τράπεζας, πρέπει να κοινοποιείται στην Τράπεζα και απαραίτητα στην κοινοποίηση να αναφέρεται ο διορισμός άλλου ή άλλων αντικλήτων στην ίδια πόλη και

με ακριβή αναγραφή της διευθύνσεως τους. Η ανωτέρα) ανάκληση ή παραίτηση θα ισχύει μετά πέντε (5) εργάσιμες ημέρες από την κοινοποίηση τους στην Τράπεζα με δικαστικό επιμελητή. Τα ίδια ισχύουν και σε περίπτωση μεταβολής της διευθύνσεως του ή των αντικλήτων σε σχέση με τη διεύθυνση, που έχει ορισθεί στη σύμβαση ή σε μεταγενέστερο διορισμό αυτών.

Άρθρο 16. ΔΙΚΑΙΟ ΠΟΥ ΔΙΕΠΕΙ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ - ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ.

1. Η παρούσα σύμβαση διέπεται από τις διατάξεις του ελληνικού δικαίου και ειδικότερα από τις διατάξεις του Ν.Δ. της 17.7./13.8.1923 «περί ειδικών διατάξεων επί ανωνύμων εταιρειών» του Ν. 4112/1929 του Ν. 4001/1959, όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν, καθώς επίσης και όλων των νόμων, που αφορούν τις Τράπεζες, που ισχύουν σήμερα ή πρόκειται να θεσπισθούν στο μέλλον, στις οποίες διατάξεις ο Πιστούχος και ο Εγγυητής υποβάλλονται ανεπιφυλάκτως.

2. Ο Πιστούχος και ο Εγγυητής αποδέχονται να υποβληθούν σε περίπτωση δικαστικής διενέξεως για οποιαδήποτε διαφορά από τη σύμβαση αυτή και των τυχόν αυξητικών ή παρεπομένων αυτής συμβάσεων, εκτός από τη δικαιοδοσία και τοπική αρμοδιότητα των Δικαστηρίων της γενικής δωσιδικίας τους ή της δωσιδικίας της δικαιοπραξίας και στη δικαιοδοσία και τοπική αρμοδιότητα των Δικαστηρίων της περιφέρειας του Δήμου της Αθήνας.

Άρθρο 17. ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ.

Ο πιστούχος και ο εγγυητής δηλώνουν ότι ενημερώθηκαν από τον Υπεύθυνο Επεξεργασίας και παρέχουν τη συγκατάθεση τους ειδικώς και ελευθέρως για την εκ μέρους της Τράπεζας συλλογή, τήρηση σε (ηλεκτρονικό ή μη) αρχείο και επεξεργασία σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 2472/97 των προσωπικών δεδομένων τους, τα οποία οι ίδιοι δηλώνουν στην παρούσα, για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης και της συναλλακτικής σχέσης τους με την Τράπεζα. Επίσης, ο πιστούχος και ο εγγυητής δηλώνουν ότι ενημερώθηκαν ότι, μετά από εξακρίβωση

της ταυτότητας τους, σύμφωνα με τα άρθρα 12 και 13 του Ν. 2472/97 έχουν δικαίωμα πρόσβασης και αντίρρησης σχετικά με τα προσωπικά δεδομένα που τους αφορούν και τα οποία αποτελούν αντικείμενο επεξεργασίας, καθώς και ότι σχετικό αίτημα τους θα πρέπει να απευθύνεται εγγράφως προς : ΤηνΔιεύθυνση Κανονιστικής Συμμόρφωσης της Τράπεζας και του Ομίλου (),, Τηλ. 0000. Τέλος, αναλαμβάνουν την υποχρέωση να ενημερώνουν εγκαίρως την Τράπεζα για τυχόν μεταβολή των παραπάνω προσωπικών δεδομένων τους.

Άρθρο 18. ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

1. Οι χρηματοδοτήσεις που παρέχονται στον Πιστούχο με τη σύμβαση αυτή, διέπονται

επίσης από τους κανόνες της Τραπεζής, των νομισματικών αρχών και της Τραπεζής της Ελλάδος που κάθε φορά ισχύουν για τις χρηματοδοτήσεις της οικονομίας, των οποίων ο Πιστούχος και οι Εγγυητές δηλώνουν ότι έχουν πλήρη και ακριβή γνώση και αποδέχονται νυν, αλλά και εις το μέλλον.

2. Όλες οι απαντήσεις, οχλήσεις και γνωστοποιήσεις του Πιστούχου και του Εγγυητή προς την Τράπεζα θα γίνονται μόνον εγγράφως.

3. Η παροχή συγκαταθέσεως ή άδειας προς τον Πιστούχο ή τον Εγγυητή να πράξει ή να παραλείψει κάτι, κατά παρέκκλιση των όσων συμφωνούνται με τη σύμβαση, καθώς και η επίδειξη ανοχής από την Τράπεζα δεν μπορεί ποτέ να προβληθούν εναντίον της ή να θεμελιώσουν δικαίωμα του Πιστούχου ή του Εγγυητή για το μέλλον ή να ερμηνευθούν ως παραίτηση της Τραπεζής από οποιοδήποτε δικαίωμα της.

4. Όλες οι υποσχέσεις, δεσμεύσεις και υποχρεώσεις του πιστούχου δεσμεύουν στο ίδιο με τον πιστούχο μέτρο και τον εγγυητή, κατά το μέτρο της εγγυητικής του ευθύνης.

5. Οι όροι της παρούσας συνομολογούνται στο σύνολο τους ως ουσιώδεις και τροποποιούνται μόνον εγγράφως.

6. Όλοι οι όροι της παρούσας συμβάσεως και οι δεσμεύσεις, που αναλήφθηκαν, συμφωνήθηκαν ρητά μεταξύ των συμβαλλομένων, κατόπιν ειδικής διαπραγματεύσεως. Ο Πιστούχος και ο Εγγυητής δηλώνουν, ότι η Τράπεζα εξήγησε και παρέσχε σ' αυτούς τις αναγκαίες διευκρινήσεις που ζήτησαν από αυτήν, κατανοώντας επακριβώς το ουσιαστικό περιεχόμενο, καθώς και τις έννομες συνέπειες των όρων που περιλαμβάνονται στη σύμβαση, την δεσμευτικότητα των οποίων αποδέχονται ανεπιφύλακτα.

7. Η σύμβαση αυτή συντάχθηκε προς απόδειξη του περιεχομένου της ατελώς, κατά τη διάταξη του άρθρου 2 του Ν. 2157/93 και υπογράφεται από τους συμβαλλομένους, ως έπεται, αντίγραφο δε της παρούσης έλαβαν οι αντισυμβαλλόμενοι (πιστούχος και εγγυητής).

ΟΙ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΟΙ

ΤΡΑΠΕΖΑ
ΚΑΤ/ΜΑ ()

Ο ΠΙΣΤΟΥΧΟΣ

Ο ΕΓΓΥΗΤΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΟΡΟΙ ΧΡΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΩΤΙΚΗΣ ΚΑΡΤΑΣ

Με τη σύμβαση αυτή η(Τράπεζα), εκδίδει και χορηγεί στον αντισυμβαλλόμενο, που αναφέρεται

στη συνημμένη αίτηση (κάτοχο), την κάρτα (ή τις κάρτες) που επίσης σημειώνεται στη συνημμένη αίτηση (κάρτα), σύμφωνα με τους

παρακάτω όρους, που ισχύουν ανάλογα και στην περίπτωση χορήγησης περισσότερων καρτών και οι οποίοι είναι όλοι εξ ίσου

ουσιώδεις:

ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΚΑΡΤΑΣ - ΦΥΛΑΞΗ

1. Η κάρτα, στην οποία είναι αποτυπωμένο το όνομα του κατόχου, ανήκει και παραμένει στην κυριότητα της Τράπεζας. Ο κάτοχος και μόνο αυτός, αποκτά το δικαίωμα χρήσης της κάρτας σύμφωνα με τους εκάστοτε ισχύοντες όρους κατοχής και χρήσης. Η μεταβίβαση της κάρτας καθώς επίσης και κάθε μορφής εκχώρηση του δικαιώματος της κατοχής και της χρήσης της σε οποιοδήποτε τρίτο απαγορεύεται αυστηρά

2. Αμέσως μόλις ο κάτοχος παραλάβει την κάρτα του είναι υποχρεωμένος να την υπογράψει στον ειδικό γι' αυτό το σκοπό χώρο, είναι δε υπεύθυνος για την γνησιότητα της υπογραφής του.

3. Ο κάτοχος, γνωρίζοντας ότι η κάρτα ισοδυναμεί με χρήμα, υποχρεούται να την φυλάσσει σε ασφαλές μέρος και να την διατηρεί σε καλή κατάσταση για την ομαλή λειτουργία της.

ΧΟΡΗΓΗΣΗ P.I.N.

4. Η Τράπεζα χορηγεί επίσης στον κάτοχο Προσωπικό Αριθμό Αναγνώρισης, ο οποίος ισοδυναμεί με την υπογραφή του κατόχου. Ο αριθμός αυτός είναι αυστηρά προσωπικός και ο κάτοχος, ο οποίος μπορεί να τον αντικαταστήσει οποτεδήποτε με άλλον της επιλογής του σε οποιοδήποτε ATM της Τράπεζας, υποχρεούται να τον απομνημονεύει, να μην τον αναγράφει, ούτε συγκεκαλυμμένα, στην κάρτα του ή σε οποιοδήποτε άλλο έγγραφο, να καταστρέφει τα έντυπα στα οποία αυτός αναγράφεται, και να φροντίζει να μην διαρρεύσει σε οποιοδήποτε τρίτο πρόσωπο. Η φύλαξη του PIN σε οποιαδήποτε αναγνώσιμη μορφή συνιστά βαρεία αμέλεια εκ μέρους του κατόχου. Ο PIN παράγεται ηλεκτρονικά κάτω από απόλυτα ελεγχόμενες συνθήκες ασφάλειας που καθιστούν παντελώς αδύνατη την αναπαραγωγή του και αποτυπώνεται σε ειδικό έντυπο, το οποίο αποστέλλεται στον κάτοχο με απλό ταχυδρομείο. Ο κάτοχος οφείλει να ειδοποιήσει την Τράπεζα, και εγγράφως, εάν δεν παραλάβει τον PIN του μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την πρώτη έκδοση της κάρτας του. Ο PIN χρησιμοποιείται μόνο σε συνδυασμό με την κάρτα στην οποία αντιστοιχεί και παρέχει στον κάτοχο πρόσθετες δυνατότητες πραγματοποίησης συναλλαγών, σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στην παρούσα ή τις σχετικές οδηγίες προς τους κατόχους, οι οποίες θα συμπληρώνουν την παρούσα και θα αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της.

8 Οι συναλλαγές (με την επιφύλαξη των επόμενων πάρα. β και γ) ολοκληρώνονται είτε με την υπογραφή των χρεωστικών δελτίων συμπληρωμένων ή των αποδείξεων, που εκδίδονται από τις συσκευές συλλογής συναλλαγών, από τον κάτοχο, όπως ακριβώς έχει υπογράψει και την κάρτα, είτε με την πληκτρολόγηση του PIN στις συσκευές ATM που παρέχουν αυτή τη δυνατότητα. Με την κατά τα παραπάνω υπογραφή ή πληκτρολόγηση ο κάτοχος εξουσιοδοτεί ανέκκλητα την Τράπεζα να εξοφλεί άντ' αυτού και για λογαριασμό του το αντίτιμο των νόμιμων συναλλαγών που κατά τα παραπάνω πραγματοποίησε στις επιχειρήσεις με τις οποίες συναλλάχθηκε. Ο κάτοχος υποχρεούται να φυλάσσει τα αντίγραφα των παραπάνω παραστατικών των συναλλαγών που υπογράφει για αντιπαραβολή με τις αντίστοιχες χρεώσεις στους λογαριασμούς του άρθρου 17. Επίσης, ο κάτοχος εξουσιοδοτεί την Τράπεζα, σε περίπτωση μεταφοράς υπολοίπου από κάρτα έκδοσης άλλης τράπεζας, να καταβάλει στην τελευταία το ανεξόφλητο υπόλοιπο από την χρήση της κάρτας εκείνης, β) Ο κάτοχος δικαιούται να παρέχει πάγιες εντολές για εξόφληση περιοδικών υποχρεώσεων του με χρέωση του λογαριασμού της κάρτας του, όπως και να παρέχει εξουσιοδοτήσεις για τη χρέωση της κάρτας χωρίς την υπογραφή ή την πληκτρολόγηση του PIN του, αναλαμβάνοντας κάθε σχετική ευθύνη, γ) Συναλλαγές χωρίς την υπογραφή του κατόχου, μετά από τηλεφωνική, ταχυδρομική ή ηλεκτρονική παραγγελία στο εσωτερικό ή το εξωτερικό ή μέσω του διαδικτύου γίνονται πάντοτε με αποκλειστική ευθύνη και κίνδυνο του κατόχου, ο οποίος υποχρεούται, εφ' όσον κληθεί, να αποδείξει την πραγματική εγκατάσταση της επιχείρησης και τους όρους της συναλλαγής. Οι συναλλαγές αυτές (χωρίς υπογραφή), ολοκληρώνονται με αποκλειστική ευθύνη του κατόχου δ) Με την επιφύλαξη των άρθρων 1, 2 και 3 πιο πάνω, συναλλαγές που διενεργούνται με χρήση της Κάρτας, στο πλαίσιο σύμβασης χρηματοοικονομικών υπηρεσιών από απόσταση, χωρίς τη συναίνεση του κατόχου ή με δόλιο τρόπο ή από πρόσωπο που δεν ενεργεί ούτε μπορεί να θεωρηθεί ότι ενεργεί ως αντιπρόσωπος του κατόχου της κάρτας καθιστούν την σύμβαση αυτοδικαίως άκυρη και τὰ τυχόν ποσά που έχουν καταβληθεί από τον κάτοχο επιστρέφονται έντοκα από την Τράπεζα.

8.Ειδικά οι κάρτες VIZA ELECTRON μπορούν να χρησιμοποιηθούν για συναλλαγές μόνο σε επιχειρήσεις που διαθέτουν συσκευές, αποκλειόμενης της χρήσης τους για συναλλαγές από απόσταση με οποιονδήποτε τρόπο. Οποιαδήποτε παράβαση της διάταξης αυτής παρέχει στην Τράπεζα το δικαίωμα να επανεξετάσει το Πιστωτικό Όριο του Κατόχου (άρθρο 11) ή να καταγγείλει την παρούσα κατά τους όρους του άρθρου 23 και να μην αναγνωρίσει τη συναλλαγή, για την οποία και την εκπλήρωση των εξ αυτής υποχρεώσεων είναι αποκλειστικά υπεύθυνος ο Κάτοχος. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται και στην περίπτωση αυτή οι διατάξεις της σύμβασης αυτής.

9.

Το Κύριο Μέλος

Το Πρόσθετο Μέλος

Η Τράπεζα

10. Η κάρτα είναι μέσο εξόφλησης του τιμήματος νόμιμης συναλλαγής, το οποίο όπως και τους λοιπούς όρους αυτής, ο κάτοχος έχει συμφωνήσει πριν και ανεξάρτητα από την χρήση της. Η Τράπεζα δεν συνδέεται με τις επιχειρήσεις για τους σκοπούς της παρούσας κατ' αποκλειστικότητα και δεν αναλαμβάνει καμία υποχρέωση προς τον κάτοχο για τυχόν αθέτηση εκπλήρωσης ή μη ακριβή εκπλήρωση των υποχρεώσεων των επιχειρήσεων, ούτε και για οποιαδήποτε συμβατική ή εξωσυμβατική ζημία του, ώστε ο κάτοχος δεν δικαιούται να προβάλει έναντι της Τράπεζας οποιαδήποτε σχετική ένσταση ή απαίτηση, εκτός εάν ο νόμος ορίζει διαφορετικά. Εάν η επιχείρηση εκδώσει για οποιονδήποτε λόγο υπέρ του κατόχου πιστωτικό σημείωμα, η Τράπεζα θα πιστώσει με το ισόποσο το λογαριασμό της κάρτας του, μόνο όταν το παραπάνω σημείωμα προσκομισθεί στην Τράπεζα.

ΠΙΣΤΩΤΙΚΟ ΟΡΙΟ

11. Η πραγματοποίηση συναλλαγών με κάρτα γίνεται με ευθύνη του κατόχου πάντοτε μέσα στο πιστωτικό όριο, το οποίο καθορίζεται από την Τράπεζα και γνωστοποιείται στον κάτοχο κατά τη χορήγηση της κάρτας, με έγγραφο το οποίο θα αποτελεί ουσιώδες και αναπόσπαστο μέρος της παρούσας σύμβασης και σε κάθε περίπτωση μέσα στο πλαίσιο της οικονομικής του δυνατότητας. Η Τράπεζα δικαιούται να μεταβάλει οποτεδήποτε το πιστωτικό όριο, λαμβανομένου υπ' όψη του αναλαμβανόμενου κινδύνου, των εκάστοτε οικονομικών δυνατοτήτων του κατόχου, της πιστοληπτικής του ικανότητας και της συνέπειας τήρησης των όρων της παρούσας, γνωστοποιώντας το εκάστοτε νέο όριο στον κάτοχο με τους λογαριασμούς του άρθρου 17. Σε οποιαδήποτε περίπτωση υπέρβασης του εκάστοτε ισχύοντος πιστωτικού ορίου, ο κάτοχος υποχρεούται να εξοφλήσει ολόκληρο το ποσό της υπέρβασης μαζί με το ποσό της τρέχουσας δόσης του, μέχρι την ημερομηνία εξόφλησης που αναφέρεται στο λογαριασμό του άρθρου 17 πιο κάτω, όπως και το εφάπαξ ποσό που προσδιορίζεται στην Πρόσθετη Πράξη λόγω αυθαίρετης αύξησης του αναλαμβανόμενου από την Τράπεζα πιστωτικού κινδύνου, διαφορετικά οφείλει γι' αυτά τόκο υπερημερίας, εφαρμοζόμενης ανάλογα της διάταξης του άρθρου 21 της παρούσας.

ΕΠΙΤΟΚΙΟ - ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ - ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΕΙΣ

12. α) Ο κάτοχος ο οποίος εξοφλεί εμπρόθεσμα ολόκληρο το οφειλόμενο ποσό, όπως αναγράφεται στους λογαριασμούς του άρθρου 17 πιο κάτω, (με την επιφύλαξη του επομ. εδ. β) δεν οφείλει τόκο. Ο κάτοχος ο οποίος εξοφλεί μέρος του λογαριασμού του ή την ελάχιστη καταβολή (άρθρο 17) χρεώνεται με τον συμβατικό τόκο επί του εκάστοτε οφειλόμενου ποσού από την ημερομηνία διενέργειας της συναλλαγής και χρέωσης του λογαριασμού της κάρτας όπως αυτή εμφανίζεται στους λογαριασμούς του άρθρου 17 μέχρι την ημερομηνία εξόφλησης του.

β) Τα ποσά που προέρχονται από αναλήψεις μετρητών κατά το άρθρο 6 πιο πάνω εκτοκίζονται με το συμβατικό επιτόκιο ανάληψης που ορίζεται στην Πρόσθετη Πράξη, από την ημερομηνία της ανάληψης, γ) Τα ποσά που προέρχονται από μεταφορά υπολοίπου από άλλη κάρτα ή πίστωση, χορηγηθείσα από άλλη Τράπεζα, εκτοκίζονται με το

συμβατικό επιτόκιο μεταφοράς υπολοίπου που εκάστοτε ισχύει, από την ημερομηνία χρέωσης του λογαριασμού της κάρτας.

Οι τόκοι υπολογίζονται τοκαριθμικά επί του εκάστοτε οφειλόμενου κεφαλαίου, με βάση έτος 365 ημερών.

Ο κάτοχος αναλαμβάνει την υποχρέωση να καταβάλει στην Τράπεζα ετήσια συνδρομή που οφείλεται από την έκδοση της κάρτας και των σε ανανέωση αυτής μεταγενέστερων, ανεξάρτητα από τη χρήση ή μη αυτών από τον κάτοχο, το σημερινό ύψος της οποίας αναφέρεται στην Πρόσθετη Πράξη. Η Τράπεζα διατηρεί το δικαίωμα μεταβολής του ύψους της ετήσιας συνδρομής κατά τους όρους του άρθρου 16 πιο κάτω.

13. Ο κάτοχος επιβαρύνεται μόνο με τα έξοδα και τις λοιπές (εκτός επιτοκίου) επιβαρύνσεις που αναφέρονται αναλυτικά στην Πρόσθετη Πράξη. Στην ίδια πράξη αναφέρεται η κατά νόμο Συνολική Ετήσια Πραγματική Ποσοστιαία Επιβάρυνση (Σ.Ε.Π.Π.Ε.) και περιλαμβάνεται παράδειγμα υπολογισμού των δόσεων του κατόχου. Η Σ.Ε.Π.Π.Ε. μεταβάλλεται κάθε φορά που μεταβάλλονται οι επιβαρύνσεις και το επιτόκιο.

14. Η Τράπεζα διατηρεί το δικαίωμα συμπλήρωσης ή και τροποποίησης της ετήσιας συνδρομής του άρθρου 14 και των επιβαρύνσεων και εξόδων του άρθρου 15 , σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 30 πιο κάτω.

ΜΗΝΙΑΙΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

17. Η Τράπεζα μία φορά το μήνα, κάνει εκκαθάριση των δοσοληψιών του κατόχου, όπως προκύπτουν από την κίνηση της κάρτας στο εσωτερικό ή και στο εξωτερικό, συνυπολογίζοντας τις κατά τη σύμβαση αυτή επιβαρύνσεις, και τα τυχόν πιστωτικά υπέρ αυτού σημειώματα (άρθρο 10) και αποστέλλει σ' αυτόν, με απλό ταχυδρομείο, μηχανογραφικό εκκαθαριστικό σημείωμα (λογαριασμός), στο οποίο αναφέρονται τα ποσά που έχουν εξοφληθεί από την Τράπεζα και οι καταβολές του κατόχου έναντι της οφειλής του, κατά το χρονικό διάστημα που καλύπτει ο λογαριασμός, τυχόν υφιστάμενα υπέρ του κατόχου πιστωτικά υπόλοιπα, οι τόκοι και λοιπές επιβαρύνσεις, το συνολικό ποσό της οφειλής, όπως και το ελάχιστο ποσό που πρέπει να καταβληθεί (ελάχιστη καταβολή), καθώς και η ημερομηνία μέχρι την οποία πρέπει να πραγματοποιηθεί η καταβολή (δήλη ημέρα). Οι κατά τα παραπάνω λογαριασμοί εξάγονται από τα εμπορικά βιβλία της Τράπεζας, που τηρούνται με μηχανογραφικό σύστημα, ώστε ο

κάτοχος, ο συνοφειλέτης και ο τυχόν εγγυητής αναγνωρίζουν ότι αποτελούν πλήρη απόδειξη της οφειλής και γενικά των χρεώσεων από τη χρήση της κάρτας, επιτρεπόμενης ανταπόδειξης.

Αδιάκοπη σειρά λογαριασμών του άρθρου αυτού αποτελεί ακριβές απόσπασμα από τα βιβλία της Τράπεζας που απεικονίζει την κίνηση του λογαριασμού της κάρτας για το χρονικό διάστημα που καλύπτει.

18. Έχοντας υπ' όψη ότι η εκάστοτε οφειλή από τη χρήση της κάρτας εξοφλείται με μηνιαίες δόσεις: α) Εάν μέσα σε 60 ημέρες, είτε από την πρώτη χρήση της κάρτας είτε από την παραλαβή του εκάστοτε προηγούμενου λογαριασμού ή την ολοσχερή εξόφληση του, ο κάτοχος δεν γνωστοποιήσει στην Τράπεζα με συστημένη επιστολή ότι δεν παρέλαβε τον επόμενο μηνιαίο λογαριασμό, τεκμαίρεται ότι ο λογαριασμός παραλήφθηκε, επιτρεπόμενης ανταπόδειξης .β) Εάν ο κάτοχος αμφισβητεί το περιεχόμενο λογαριασμού, οφείλει να το γνωστοποιήσει στην Τράπεζα, το πολύ μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την ημέρα λήξης αυτού, με έγγραφο, στο οποίο θα αναφέρονται με λεπτομέρειες τα στοιχεία που αποδεικνύουν την ορθότητα της αμφισβήτησης.

ΙΣΧΥΣ - ΑΝΑΝΕΩΣΗ - ΑΚΥΡΩΣΗ ΚΑΡΤΑΣ

26. Κάθε κάρτα έχει περιορισμένη χρονική ισχύ, μέχρι το τέλος του μήνα που είναι αποτυπωμένος στην κάρτα. Εφόσον ο κάτοχος τηρεί τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης, η Τράπεζα ανανεώνει την κάρτα περιοδικά. Η νέα κάρτα είτε παραλαμβάνεται προσωπικά από τον κάτοχο από το κατάστημα της Τράπεζας στο οποίο υπέβαλε την αίτηση για την κατάρτιση της παρούσας, είτε αποστέλλεται σ' αυτόν με συστημένη επιστολή. Ο κάτοχος υποχρεούται να ειδοποιήσει χωρίς καθυστέρηση την Τράπεζα σε περίπτωση που δεν θα λάβει τη νέα κάρτα του μέχρι την λήξη ισχύος της παλαιάς. Εάν ο κάτοχος δεν επιθυμεί την ανανέωση της κάρτας του, οφείλει να το γνωστοποιήσει στην Τράπεζα, με συστημένη επιστολή, ένα (1) τουλάχιστον πλήρη μήνα πριν από τη λήξη της, άλλως επιβαρύνεται με την ετήσια συνδρομή της νέας κάρτας που θα εκδοθεί.

28. Σε κάθε περίπτωση γνωστοποίησης από τον κάτοχο απώλειας κάρτας ή και διαρροής του PIN, η Τράπεζα, με την επιφύλαξη της τήρησης των διατάξεων της παρούσας από τον κάτοχο, εκδίδει και χορηγεί σ' αυτόν νέα κάρτα, που αποτελεί συνέχεια της απολεσθείσας ή και νέο PIN, εκτός εάν ο κάτοχος ζητήσει εγγράφως τη μη έκδοση. Στην Πρόσθετη Πράξη αναφέρεται το ποσό της επιβάρυνσης του κατόχου για την χορήγηση της νέας κάρτας και του PIN.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

30. Η Τράπεζα διατηρεί το δικαίωμα μονομερούς συμπλήρωσης ή και τροποποίησης των όρων της παρούσας, μόνο για ειδικό, ορισμένο και σπουδαίο λόγο όπως: α) αύξηση

του επιτοκίου της ΕΚΤ για Πράξεις Κύριας Αναχρηματοδότησης ή β) αύξηση της διαφοράς της απόδοσης μεταξύ του δεκαετούς ομολόγου αναφοράς του Ελληνικού Δημοσίου και του αντίστοιχου ομολόγου του Γερμανικού Δημοσίου όπως ανακοινώνεται από την Τράπεζα της Ελλάδος και δημοσιεύεται στην επίσημη ιστοσελίδα της γ) αύξηση του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή όπως δημοσιεύεται από την Στατιστική Υπηρεσία καθώς και σε κάθε περίπτωση αλλαγής των υφιστάμενων νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων, με τις οποίες επιβάλλεται η τροποποίηση της. Η τροποποίηση συντελείται μόνο μετά από προηγούμενη γνωστοποίηση του περιεχομένου της στον κάτοχο, ο οποίος σε περίπτωση μη αποδοχής της τροποποίησης δικαιούται να υπαναχωρήσει από την παρούσα ακυρώνοντας την κάρτα, με τον τεμαχισμό της ή την παράδοση της σε οποιοδήποτε κατάσταση της Τράπεζας. Η παράλειψη από τον κάτοχο να ανακοινώσει τις αντιρρήσεις του στην Τράπεζα εντός χρονικού διαστήματος τριάντα (30) ημερών από την κατά τα ανωτέρω γνωστοποίηση, η χρήση της κάρτας ή η ανεπιφύλακτη μερική ή ολική εξόφληση μηνιαίου λογαριασμού μετά τη γνωστοποίηση, συνιστά ανεπιφύλακτη αποδοχή εκ μέρους του κατόχου της σχετικής τροποποίησης.

ΜΕΡΙΚΗ ΑΚΥΡΟΤΗΤΑ - ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ::

Η τυχόν ακυρότητα ενός ή περισσότερων όρων της παρούσας, δεν θίγει το κύρος των υπολοίπων. Τυχόν καθυστέρηση της Τράπεζας να ασκήσει δικαίωμα της δεν μπορεί να εκληφθεί ή να ερμηνευθεί ως παραίτηση της από αυτό.

ΔΩΣΙΔΙΚΙΑ - ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΟ ΔΙΚΑΙΟ

33. Κατά τόπον αρμόδια Δικαστήρια για την επίλυση κάθε διαφοράς που πηγάζει άμεσα ή έμμεσα από την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης, ορίζονται τα δικαστήρια της πρωτεύουσας του Νομού στον οποίο έχει την κατοικία του ο κάτοχος, εφαρμοστέο δε δίκαιο είναι το Ελληνικό.

Πόλη

Ημερομηνία

Υπογραφή Κύριου Μέλους Υπογραφή Πρόσθετου Μέλους Σφραγίδα/ Υπογραφές Τράπεζα

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- 1) Μιχαήλ Ε. Αγγελάκης, Τραπεζικές Χρηματοδοτήσεις Εμπλοκές, Α έκδοση Αθήνα, 2005.
- 2) Στυλιανός Αντωνόπουλος Σύμβαση Αλληλόχρεου Λογαριασμού έκδοση 2006
- 3) Εθνική Τράπεζα Ελλάδος, Κανονισμός Επιχειρηματικών Πιστοδοτήσεων, έκδοση Οκτώβριος 2009.
- 4) Απόστολος Σ. Γεωργιάδης, Η Εξασφάλιση των Πιστοδοτήσεων, εκδόσεις Π.Ν. Σάκκουλα 2008.
- 5) Ιωάννης Κ. Καράκωστας, Αστικός Κώδικας Εδικός Ενοχικός τόμος 6, εκδόσεις 2008.
- 6) Ιωάννης Κ. Καράκωστας, Πιστωτική Κάρτα, Νομική βιβλιοθήκη, έκδοση 2007.
- 7) Βασίλης Τσόμπας Εγγύηση & Εγγυοδοσία Θεωρία- Νομολογία- Υποδείγματα, έκδοση 2006.
- 8) Σπύρος Δ. Ψυχομάνης, Τραπεζικό Δίκαιο – Δίκαιο Τραπεζικών Συμβάσεων, Έ έκδοση 2008
- 9) Βασιλείου Α. Δούβλη Η υπαγωγή ή μη των τραπεζικών εγγυητών στον Ν 2251/1994

Πηγές από το internet

- 1) <http://www.neo.gr/website>
- 2) <http://vermilion.wordpress.com>
- 3) <http://kekpa.org/index>
- 4) <http://lawdb.intrasoftnet.com>

